

A painting of a winter landscape. A stream flows through a snowy field, reflecting the surrounding trees and sky. The trees are bare, with some leaves in shades of red, orange, and yellow still clinging to their branches. The sky is a mix of blue and pinkish-red. The overall style is expressive and somewhat abstract, with visible brushstrokes.

S.P. *Viata noastra* ,

Revistă trimestrială * Nr. 14 - Decembrie 2013

Leonid Atreus

Revista "Viata noastra"

Revistă de cultură, atitudine și patriotism

"România trebuie fără amânare re-românizată!"

Andrei-Nicolae Mihai, Redactor "Viata noastra"

**Așteptăm de la membrii noștri, și nu numai,
TEXTE, FOTOGRAFII, ESEURI, PROZĂ SAU POEZIE, ARTICOLE PE ORICE TEMĂ
și chiar întrebări sau nelămuriri în legătură cu activitatea Casei noastre
la datele de contact de mai jos:**

**Adresa: Str. Nicolae Iorga Nr. 7a
Redactor Mihai Andrei-Nicolae
Tel: 0761/782.503 sau 0235-421.340, interior 47**

Din cuprins

MESAJ DE SUFLET PENTRU MEMBRII CASEI NOASTRE	3	MEDALION	49
LUCICA BURGHELEA	3	<i>Petre Țuța - 22 ani de la adormire, 111 de la naștere</i>	
<i>Cum devenim mai informați, mai cunoscători, mai bogați sufletește</i>		NECULAI GHEȚĂU	51
ALEXANDRU PORUMB	12	<i>O mare personalitate a muzicii românești: Ciprian Porumbescu (II)</i>	
<i>Leție de profesionalism</i>		ZILELE BIBLIOTECII MUNICIPALE BÂRLAD	53
PROGRAMUL CULTURAL ARTISTIC	14	<i>Prezentarea instituției</i>	
<i>al spectacolului „Visând la dansul fulgilor de nea”</i>		REDAȚIA	57
MARIANA BOHMAN	22	<i>Sărbătoare la Băcani</i>	
<i>Mulțumiri domnului Aurel Gudulea</i>		MIHAELA BLĂNARU	58
CATINCA POPA	23	<i>Șezătoarea din Dodești</i>	
<i>Sosesc sărbătorile de iarnă</i>		ECATERINA DENDRINO-TELETIN	59
CRISTINA HRISCU	24	<i>Despre sănătate și longevitate</i>	
<i>Anunț umanitar</i>		VASILE CHELARU	62
ANDREI-NICOLAE MIHAI	25	<i>Drumul vieții</i>	
<i>Cuvinte alese și culese despre post</i>		IORGU GĂLĂȚEANU	64
ACTUALITATE	29	<i>Sub ghilotina vieții</i>	
<i>Ultimul interviu cu Adrian Păunescu</i>		PLUGUȘOARE	66
EROII BÂRLADULUI, EROII NECUNOSCUȚI AI NEAMULUI	33	SERGHEI COLOȘENCO	70
<i>Preot Vasile Serghie</i>		<i>Rebus</i>	
MARIA MARIN	35	CLASAMENTELE CONCURSURILOR	72
<i>„Prin jertfă s-a înfăptuit România mare”</i>		<i>organizate cu ocazia Zilei Naționale a României, a Crăciunului și a Anului Nou</i>	
GHEORGHE GHERGHE, SIDONIA ELENA DIACONU	38	PERSOANE DE BUNĂ CREDINȚĂ	74
<i>Frunțișenii - sat domnesc și boieresc</i>		<i>care au contribuit la protecția socială a membrilor asociației noastre material, bănește, prin colaborare sau voluntariat</i>	
100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA GLASULUI BASARABIEI	40	SCRISOARE DE SFÂRȘIT DE AN	75
<i>Viața fondatorului, ziaristul-preot Grigore Constantinescu</i>		<i>pentru prietenii noștri</i>	
ISTORII NEȘTIUTE	45		
<i>Proroocii despre vremea de acum</i>			
LUCIA MUNTEANU	47		
<i>George Tutoveanu - poetul „albastrului”</i>			

revista@carpbarlad.ro

MESAJ DE SUFLET PENTRU MEMBRII CASEI NOASTRE

Nu știm ce cadouri vă va aduce Moș Crăciun (el aduce mai cu seamă daruri sufletești), dar ne-am gândit ca în anul acesta să punem și noi o vorbă bună pe lângă el.

L-am rugat pe Moș Crăciun să fie bun așa cum îl știm și să bucure pe toți membrii Asociației noastre cu câte un dar, exprimându-ne speranța că va fi mai bine în anii care vin.

Dragi prieteni, vă mulțumim că ne-ați fost mereu alături, că ați înțeles efortul nostru de a face din C.A.R.P. „Elena Cuza” o modalitate de a realiza o reală protecție socială și o apropiere sensibilă între semenii noștri.

Cu ocazia Sfintei sărbători a Nașterii Domnului și a Noului An 2014 în care urmează să pășim, vă dorim din tot sufletul sănătate și bucurie alături de cei dragi.

Fie ca Dumnezeu, Maica Domnului și toți Sfinții să vă binecuvânteze.

La Mulți Ani !

Consiliul Director

CUM DEVENIM MAI INFORMAȚI, MAI CUNOSCĂTORI, MAI BOGAȚI SUFLETEȘTE

Conducerea Casei de Ajutor Reciproc Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad și-a propus și a reușit să facă acesta - crearea **unui mod de dezvoltare a culturii în rândul pensionarilor** și nu numai, prin organizarea unor simpozioane pe diferite teme – care de care mai diverse (teme de istorie, sociologie, literatură și chiar teologie), lansări de carte, spectacole, excursii și multe altele.

Am avut posibilitatea să particip la multe din aceste evenimente și am avut privilegiul de a cunoaște numeroși oameni de cultură, oameni de încredere și nădejde, oameni deosebiți, profesori extraordinari, profesioniști care ne-au dăruit cu atâta drag nouă din cunoștințele lor acumulate de-a lungul anilor.

A fost șansa noastră de a ne îmbogăți cunoștințele, de a ne relaxa, de a trăi frumos și frumoase momente, de

a ne regăsi speranța și curajul de a fi români. **Educația este una dintre cele mai de preț valori** pe care omul o dobândește de-a lungul vieții sub influența credinței și culturii; astfel omul devine mai bun și își înobilează sufletul, cultura fiind în esență un adevărat mijloc de existență, o hrană dacă vreți.

Printre tematicile care au avut o contribuție importantă în curgerea acestui an, enumerăm unele din cele mai importante:

Simpozionul „Idea de unitate la români”,

contribuția domnitorului A. I. Cuza la crearea României moderne, susținut de profesor Marin Maria, cu ocazia împlinirii a 193 de ani de la Nașterea Domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

Simpozionul „Femeia în percepția societății și civilizației”, manifestare dedicată zilei de 8 Martie (Ziua Internațională a Femeii), prezentată de domnul profesor Gruia Novac și redactorul revistei “Viața noastră” Andrei-Nicolae Mihai.

Ceremonia de lansare a cărții scriitoarei Dorina Stoica, DE FLORII ÎN ȚARA LUI IISUS, eveniment prezentat de profesor Serghei Coloșenco și Andrei-Nicolae Mihai, concomitent a avut loc și lansarea celui de al 11-lea număr al Revistei C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad „VIATA NOASTRA”. Primul număr pe anul 2013 dedicat Zilei mamei, Floriilor și Sfințelor Paști.

Spectacolul special „TINERE VLASTARE”, plin de gingășie și surprize delicate, dedicat ZILEI INTERNAȚIONALE A COPILULUI.

CAROL I ȘI INDEPENDENȚA, susținut de profesor Marin Maria, cu ocazia împlinirii a 136 de ani de la obținerea Independenței de stat a României.

Manifestarea ALECSANDRI SI EMINESCU APROAPE DE BÂRLAD, susținută de profesorii Mihaela Ghețău și Alina Coman.

INAUGURAREA SEDIULUI C.A.R.P. PUIEȘTI, unde a avut loc și lansarea volumului de versuri numit „Eminescu, Eterna fascinație”, al scriitorului Petruș Andrei. Aici a avut loc și un spectacol special dedicat familiilor care au sărbătorit nunta de aur, cu participarea extraordinară a formației de mandoline „Doina Similei” din com. Alexandru Vlașuț și al solistului Alexandru Jula. De asemenea, s-au sărbătorit 131 de ani de la nașterea compozitorului Gheorghe Cucu, fiul locului, precum și comemorarea a 81 de ani de la moartea sa. Spectacolul a fost prezentat de Petruș Andrei.

Spectacolul „TOAMNA AMINTIRILOR” ne-a oferit un buchet de dansuri, recitări, interpretări, scenete de neuitat.

Cu ocazia ZILEI INTERNAȚIONALE A PERSOANELOR VÂRSTNICE ȘI CEA DE A 59-A ANIVERSARE A C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD, în parteneriat cu Inspectoratul de Poliție Vaslui și al Poliției Municipale Bârlad a fost prezentată tema „PREVENIREA ÎNȘELĂCIUNILOR FAȚĂ DE PERSOANELE VÂRSTNICE, prin simularea accidentelor de circulație, au prezentat : Comisarul Șef Macovei Nelu, Agent Șef Municipal Pascal Dorinel, Agent Principal Stavăr Loredana, Președinte C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad domnul Nicolaie Mihai.

Nu au lipsit competițiile sportive care au constat în concurs **de CROS, ȘAH, TENIS DE MASĂ,** coordonate de profesor Lucian Bolgar, Miron Alexandru și Jora Bogdan-Sorin. Aici au participat și membri ai casei din mediul rural și urban

Conferința „PE AICI NU SE TRECE” cu ocazia „ZILEI ARMATEI ROMÂNE”, a fost susținută de profesor Marin Maria.

Inaugurarea și Sfințirea noului sediu al Sucursalei C.A.R.P. CIOCANI, cu această ocazie a avut loc și ceremonia aniversară a familiilor membre C.A.R.P. din comunele: Ciocani, Ivești, Coroiști, Șuletea și Bogdănești, care și-au serbat în acest an nunta de aur.

Conferința PRIN JERTFA S-A ÎNFĂPTUIT ROMÂNIA MARE, susținută de profesor Maria Marin cu ocazia ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNILOR.

Medalionul literar George Tutoveanu – poetul albastrului, o manifestare prilejuită de împlinirea a 141 de ani de la nașterea poetului și omului de cultură George Tutoveanu susținută de profesor de Limba și Literatura Română Lucia Munteanu.

În luna Decembrie vor avea loc o suită de spectacole cu ocazia sărbătorilor de iarnă unde vom putea asculta cunoscuți cântăreți ai muzicii noastre populare: **Cristian Pomohaci, Fuego, Corul Crizantema condus de Profesor Mihăilă Maria, corul bisericesc Axios, Ansamblul Folcloric „Iveștii”** și multe altele.

Din dorința de a avea o **ROMÂNIE CURATĂ,** conștienți de pericolul major pentru mediul din România, conștienți de efectele iremediabile pentru un trai sănătos, C.A.R.P. “Elena Cuza” Bârlad a protestat permanent împotriva exploatării **GAZELOR DE ȘIST** alături de celelalte autorități locale.

Toate acestea s-au realizat cu talent și devotament vizibil.

În concluzie, apreciez în mod deosebit această activitate intensă și valoroasă și doresc să mulțumesc conducerii Casei pentru implicare, pentru organizarea acestor manifestări la care am avut acces cu toții, să mulțumesc tuturor profesorilor care au contribuit la prezentarea diverselor teme, interesante pentru noi toți, să mulțumesc și celorlalte persoane care au contribuit într-un mod sau altul dorindu-vă tuturor un **„AN NOU ÎNCUNUNAT DE SUCCES, UN AN NOU PLIN DE REALIZARI”, sperând cu toții într-o colaborare la fel de frumoasă și în viitor.**

A fost un drum de succes la capătul căruia cuvintele de mulțumire poate nu sunt destule dar totul de convinge în fericire și recunoștință.

Faptul că am lucrat 38 de ani în această instituție nu pot acum în prag de ANUL NOU să nu amintesc și de cei care s-au aflat la conducere în trecut și care au trudit spre binele acestei case.

„LA MULȚI ANI” TUTUROR MEMBRILOR CASEI. „LA MULȚI ANI” CELOR CARE TE-AU SLUJIT. „LA MULȚI ANI” CELOR CARE TE SLUJESC ASTĂZI.

Mă înclin cu adânc respect

Lucica Burghilea - pensionară

Viața noastră

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad

Str. Nicolae Iorga nr. 7A, Tel.: 0235 421 340, E-mail: carpbard@carpbard.ro
Web: carpbard.ro

Sustinem cultura si patriotismul Evenimente 2013

**Ideea de unitate la români.
Contributia domnitorului A.I. Cuza la crearea
Româneli Moderne**

Simpozion suținut marți, 19 martie 2013, orele 9:00, de profesor de istorie Maria Marin în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad, cu ocazia împlinirii a 193 de ani de la nașterea domnitorului Alexandru Ioan Cuza.

FEMEIA ÎN PERCEPȚIA SOCIETĂȚII ȘI CIVILIZAȚIEI

8 Martie

DUMINICĂ, 26 MAI 2013, ORELE 11:00

la spectacolul:

"Tinere vârstare"

Spectacol special, plin de gingășie și surprize delicate,
dedicat Zilei Internaționale a Copilului,
ce va avea loc la **Casa de Cultură a Sindicatelor**

PARTICIPĂ:

- Formația de mandolină "Doina Similei" (Sc. Al. Vlahuță)
- Formația de dansuri populare "Micii răzeși" (Pogonești)
- Formația de dans "Magic" (Grădinița nr. 13)
- Ansamblu folcloric "Alunelul" al școlii gimnaziale Gara Banca
- Grupa de teatru a Colegiului Național "G.R. Codreanu"
- Formația de muzică folk "Ecoul" a Colegiului Național "G.R. Codreanu"
- Și multe alte tinere talente, copii sau nepoți ai membrilor sau salariaților CARP Bârlad.

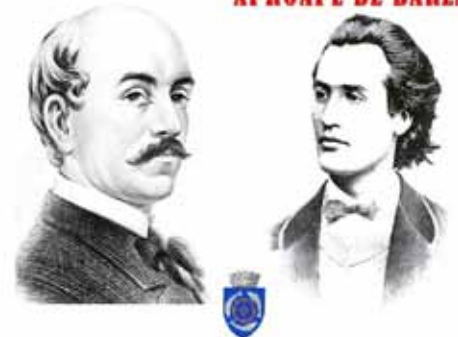

Lansarea cărții scriitoarei Dorina Stoica,
"De Florii în Țara lui Iisus"

Sâmbătă, 27 aprilie 2013, orele 11:00

ALECSANDRI ȘI EMINESCU 'APROAPE DE BÂRLAD

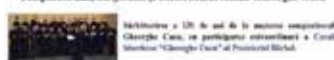
Manifestarea suținută sâmbătă, 15 iunie 2013, orele 11:00 de
profesorii Mihaela Ghețău și Alina Coman
în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad

**Comitet Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii
Tradiționale Naționale**

Donatută 23 Iulie 2013, ora 10:00
La INAGURAREA sediului Succursalei C.A.R.P. Pulești
și comemorarea a 131 de ani de la nașterea
compozitorului, dirijorului și folcloristului român George Costă

Nașterea a 131 de ani de la nașterea compozitorului
George Costă, cu participarea entităților a Corul
Muzicilor "George Costă" al Pensionarilor Bârlad.

Lansarea cărții CARP Elena Cuza Bârlad a fost realizată de specialiști și
membri ai instituției culturale, alături de artiștii locali. Evenimentul
a fost organizat cu ocazia Zilei Internaționale a Pensionarilor și a
aniversării CARP, în scopul de a sărbători și a sărbători a
aniversării acesteia.

SPECTACOL EXTRAORDINAR
Închinat la memoria lui Ștefan, folcloristul George Costă,
dedicat tuturor familiilor care își păstrează tradiția de azi

- Formația de mandolină "Doina Similei" din comuna Alexandru Vlahuță
- Ansamblu folcloric "Răzeși" din Pogonești
- Grup vocal "București moldovenesc" al pensionarilor Bârlad
- Solist vocal Ecaterina Poniș
- Clătarul Alexandru Jula

- Formația de dansuri populare "Răzeși", Pogonești;
- Ansamblul de cimpoi "Florica", Perieni;
- Corul "Crizantema", C.A.R.P. Bârlad;
- Ansamblul de dansuri "Hora" C.A.R.P. Bârlad;
- Rapsodul popular "Hulțanu Natalia", Popeni;
- Surorile Postolache, Perieni;
- Numeroase alte surprize, dintre care amintim:

DANSURI, RECITĂRI, INTERPRETĂRI, ANECDOTE, SCENETE!

Prevenirea înșelăciunilor față de persoanele vârstnice prin simularea accidentelor de circulație.

Temă susținută **LUNI, 30 SEPTEMBRIE 2013, ORELE 13:30**, în sala Cuza de la sediul Casei, de către:

- Comisar șef Macovei Nelu;
- Agent șef municipal Pascal Dorinel;
- Agent principal Stăvăr Loredana;
- Președintele C.A.R.P. Bârlad, magistrat pensionar Nicolae Mihai.

Sâmbătă, 26 octombrie 2013, orele 13:00,
la INAUGURAREA ȘI SFINȚIREA
noului sediului Sucursalei C.A.R. a Pensionarilor Ciocani

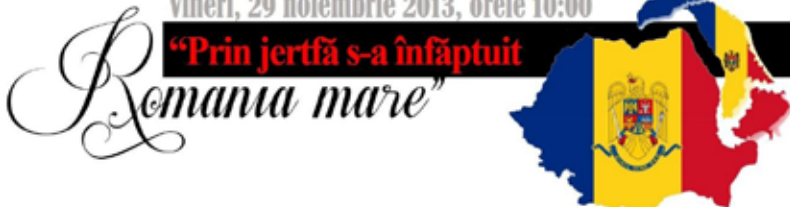
Cu această ocazie v-am invitat ceremonia aniversară a familiilor membre CARP din comunele Ciocani, Ivești, Coroiști, Șuletea și Bogdănești care își serbează în acest an

NUNTA DE AUR.

(Ceremonia va avea loc la Biserica satului, respectiv la Căminul Cultural Ciocani)

Vineri, 29 noiembrie 2013, orele 10:00

"Prin jertfă s-a împlinit"

Conferința susținută de profesor de istorie Maria Marin, în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad, cu ocazia Zilei Naționale a românilor.

"PE AICI NU SE TRECE!"

Manifestare susținută **joi, 24 octombrie 2013, orele 10:00** de profesor de istorie Maria Marin în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad, cu ocazia *Zilei Armatei Române*.

GEORGE TUTOVEANU
 poetul "albastrului"

Manifestarea, prilejuită de împlinirea a 141 ani de la nașterea poetului și omului de cultură George Tutoveanu, ce a avut loc miercuri, **20 noiembrie 2013, orele: 10:00**, în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad și va fi susținută de profesor de limba și literatura română Lucia Munteanu.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad
 Teatral "Victor Ionescu Popa" Bârlad
 14 ianuarie
Sâmbătă, 14 decembrie, orele 11:00,
 în spectacolul extensiv de cântec, obiectiv și plumbos

"Vizând la danșul fulgilor de nea"
 Cu ocazia aniversării a 141 ani de la nașterea poetului și omului de cultură
GEORGE TUTOVEANU

- Coral "Căminul" al C.A.R.P. al Pensionarilor Bârlad;
- Solista Iul. Tufiș Dragu;
- Solista vocală Elena Iuliana Zăbrea;
- Grupul folkloric "Răspuns Împăcat" Ivești;
- Grupul vocal al Clubului Obșter;
- Grupul folkloric "Răspuns Poporanesc" Poporanesti;
- Grupul "Valul", Folclor, can. folclor;
- Solist vocal Claudiu Elena;
- Bătrânul popular "Mășina Pericla", Poporanesti;
- Grupul coral "Sărut Împăcat" Constanța și Elena, Perlești;
- Coral "Alina" al cîntăreților Prototopiciștii Bârlad.

INTRAREA ESTE LIBERĂ, DAR NUMAI PE BAZA DE INVITAȚII!
 Invitațiile se găsesc la sediul C.A.R.P., la ghiera nr. 2, Bârlad și publicând, pe Facebook pe: <https://www.facebook.com/carp.barlad>

Episcopia Huilor Prototopiciștii Bârlad
 Centrul Educațional Creștin Ortodox "Căminul Sfinților Voievozi Ștefan cel Mare" - Bârlad
 Parochia "Înălțarea Domnului și Sfânta Ecaterina" Bârlad
 Vă invită la conferința cu tema:

TELEVIZIUNEA ȘI INTERNETUL – PRIETENII SAU STĂPÂNII NOȘTRI !?

Despre transformările suferite de omul contemporan

<http://www.virgiliu.org>

Care va fi organizată de d-nea Dr. **VIRGILIU GHEORGHE** - bioetician
 la Casa de Cultură Bârlad,
 în ziua de sâmbătă 27 noiembrie 2013,
 ora 18:00
 intrarea este liberă

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad
 prin Dumitru Olaru,
 vă invită la un recital de poezie dedicat

Zilei Limbii Române

Recitalul va avea loc pe **31 August 2013,**
 ora 10:00, la sediul asociației.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad
 vă invită la concursul

Hai cu noi pe pista sănătății!

Concursul va avea loc pe data de **27 noiembrie 2013 (sâmbătă)**, în ora 10:00, în fața Casei de Cultură Bârlad. Scopul concursului este de a promova activitatea fizică și sănătatea participanților. Concursul este deschis tuturor persoanelor interesate și va avea loc în cadrul unei competiții sportive. Pentru mai multe detalii și înscrieri, vă rugăm să contactați secretariatul nostru la numărul de telefon 061.783.503 sau 0757.883.494.

ORGANIZAZIA
**CUPA „MARTISOBULUI”
LA TENIS DE MASĂ**

Competiția se va desfășura în perioada 1 - 10 noiembrie 2013 în sala de tenis din cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 9 „M. C. EPUREANU” Bârlad.

Competiția este organizată de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad.

ORGANIZAZIA
**CUPA „MARTISOBULUI”
LA ȘAH**

Competiția se va desfășura în perioada 1 - 10 noiembrie 2013 în sala de șah din cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 9 „M. C. EPUREANU” Bârlad.

Competiția este organizată de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad.

ORGANIZAZIA
**CUPA
MARTISOBULUI
LA CROS, Ediția a II-a**

Competiția se va desfășura în perioada 1 - 10 noiembrie 2013 în parcul din cadrul Școlii Gimnaziale Nr. 9 „M. C. EPUREANU” Bârlad.

Competiția este organizată de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

LANSEAZĂ:
COMPETIȚIA DE CROS
Tinere clăstare
- Ediție specială dedicată Zilei Internaționale a copilului -

Competiția se va desfășura în incinta Grădinii Publice în ziua de 26 MAI, începând cu ora 9:00.

La concurs sunt așteptați copii PREȘCOLARI, cât și cei din ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR, vor fi 8 starturi (primul la ora 9), se vor premia primele 5 locuri, cu medali, diplome și premii surpriză! Fiecare participant va primi și câte o surpriză dulce!

Evenimentul este coordonat de prof. LUCIAN BOLGAR.

ÎNSCRIERILE se fac la sediul CARP, la NR. TEL. 0761/782.503 sau mail: revista@carpharlad.ro

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

LANSEAZĂ:
COMPETIȚIA DE ȘAH
Tinere clăstare
- Ediție specială dedicată Zilei Internaționale a copilului -

Competiția se va desfășura la Cercul Militar Bârlad în intervalul 27 - 31 MAI, iar ÎNSCRIERILE se fac în perioada 13 - 24 MAI.

Concursul se adresează copiilor cu vârste de până la 16 ani, masculin/feminin. Se vor premia primele 5 locuri, cu medali, diplome și premii surpriză!

Arbitru: Prof. MIRON ALEXANDRU

ÎNSCRIERILE se fac la sediul CARP, La Sediul Cercului Militar Bârlad, la NR. TEL. 0761/782.503 sau mail: revista@carpharlad.ro

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

ORGANIZAZIA
CONCURSUL DE CROS
cu ocazia “Zilei Internaționale a Pensionarilor Fărăsură” și a Zilei Școlii Șta. Săvârșire a Cărușilor

Competiția se va desfășura în incinta Grădinii Publice, (Foișor), în ziua de 6 Octombrie, începând cu ora 10:00.

COMPETIȚIA DE ȘAH

COMPETIȚIA TENIS DE MASĂ

Competiția se va desfășura la sediul Sindicatului Liber al Pensionarilor din Bârlad, în perioada 30 Septembrie - 4 Octombrie.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

LANSEAZĂ:
COMPETIȚIA TENIS DE MASĂ
Tinere clăstare
- Ediție specială dedicată Zilei Internaționale a copilului -

Competiția se va desfășura în incinta sălii de sport a Școlii Gimnaziale Nr. 9 “M. C. EPUREANU” Bârlad în perioada 27 - 30 MAI.

ÎNSCRIERILE se fac în intervalul 13 - 27 MAI, orele 9:00.

La concurs sunt așteptați toți copiii din ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL și LICEU. Se vor premia primele 5 locuri, cu medali, diplome și premii surpriză!

Evenimentul este coordonat de prof. JORA BOGDAN-SORIN.

ÎNSCRIERILE se fac la sediul CARP, la NR. TEL. 0740/024.838 (Prof. Jora Bogdan) sau mail: revista@carpharlad.ro

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

CONCURSUL DE TENIS DE MASĂ
cu ocazia Zilei Naționale a României

Competiția se va desfășura în incinta Sălii de Sport a Școlii Gimnaziale Nr. 9 „M. C. EPUREANU” Bârlad, în perioada 27 - 30 Noiembrie 2013, începând cu ora 9:00.

La concurs pot participa doar membrii C.A.R.P. “Elena Cuza” (tatăl din mediul urban, cât și din cel rural), precum și membrii Asociației “Unirea Pensionarilor” Bârlad (fostul Sindicat Liber al Pensionarilor). Participanții vor avea asupra lor legitimația C.A.R.P. sau carnetul de membru al Sindicatului, precum și C.I. Fiecare participant la concurs va primi și câte o surpriză la pielea de taură “Vasa Jelenovs” de Maxim Gorki.

Concursul se organizează la masculin și feminin, pe următoarele categorii de vârstă:

- 11-40 ani 41-50 ani 51-60 ani
- 61-70 ani 71-75 ani Peste 75 ani

Vor fi pregătite locurile 1-10!

ÎNSCRIERILE SE FAC PÂNĂ LA 24 NOIEMBRIE:

- la adresa mail: revista@carpharlad.ro
- la sediul CARP, Ghișeu nr. 2, între 8:00 - 16:00
- sau la profesora coordonator.

Evenimentul este coordonat de prof. JORA BOGDAN-SORIN.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

CONCURSUL DE CROS
cu ocazia Zilei Naționale a României

COMPETIȚIA SE VA DESFĂȘURA ÎN INCINTA GRĂDINI PUBLICE (FOIȘOR), ÎN ZIUA DE 24 NOIEMBRIE, ÎNCEPÂND CU ORA 11:00.

ÎNSCRIERILE se fac:

- la adresa mail: revista@carpharlad.ro;
- la sediul CARP, Ghișeu nr. 2, între orele 8:00 - 16:00;
- în ziua de desfășurare a competiției, în localul desfășurării a concursului, până la ora 10:00;
- sau la profesorii coordonatori.

La concurs poate participa oricine cu vârsta de peste 6 ani (tatăl din mediul urban, cât și din cel rural). Concursul se organizează la masculin și feminin, pe următoarele categorii de vârstă:

- Juni: 6-14 ani; Iunie 14-19 ani; Iunie 20-40 ani; Iunie 41-60 ani; Peste 60 ani
- Iunie 10-14 ani; Iunie 20-30 ani; Iunie 41-50 ani; Iunie 61-70 ani

Vor fi premiate primele 5 locuri. În participarea concursului C.A.R.P. vor avea asupra lor legitimația sau carnetul de membru, precum și C.I., deoarce premiile diferă, precum și fiind premii exclusiv de sponsor.

Toți participanții care parcurg integral distanța războiului respectiv, dar și toți voluntarii care vor aduce la bun sfârșit desfășurarea evenimentului vor participa la o TOMBOLE, în care primul principal va fi o bicicletă.

Evenimentul este coordonat de profesorii MIRON ALEXANDRU și LUCIAN BOLGAR.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
“Elena Cuza” Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0237 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro
Web: carpharlad.ro

CONCURSUL DE ȘAH
cu ocazia Zilei Naționale a României

Competiția se va desfășura la sediul Sindicatului Liber al Pensionarilor din Bârlad, în perioada 25-28 noiembrie 2013, începând cu ora 16:00.

Concursul se organizează atât la masculin, cât și la feminin. În funcție de numărul de participanți înscriși la concurs, se va jura în altă țară, inclusiv, atât sub forma de partenerat a 7 runde se vor jura partide amicale de 30 de minute, cât și în care participat la concurs sunt rugați să aducă cașor pentru jurați de șah. Vor fi pregătite locurile 1-10.

Fiecare participant la concurs va primi și câte o surpriză la pielea de taură “Vasa Jelenovs” de Maxim Gorki.

ÎNSCRIERILE: La adresa mail: revista@carpharlad.ro;
SE FAC: La sediul CARP, Ghișeu nr. 2, între orele 8:00 - 16:00;
La sediul Asociației “Unirea Pensionarilor” Bârlad (fostul Sindicat Liber al Pensionarilor);
La profesorii coordonatori.

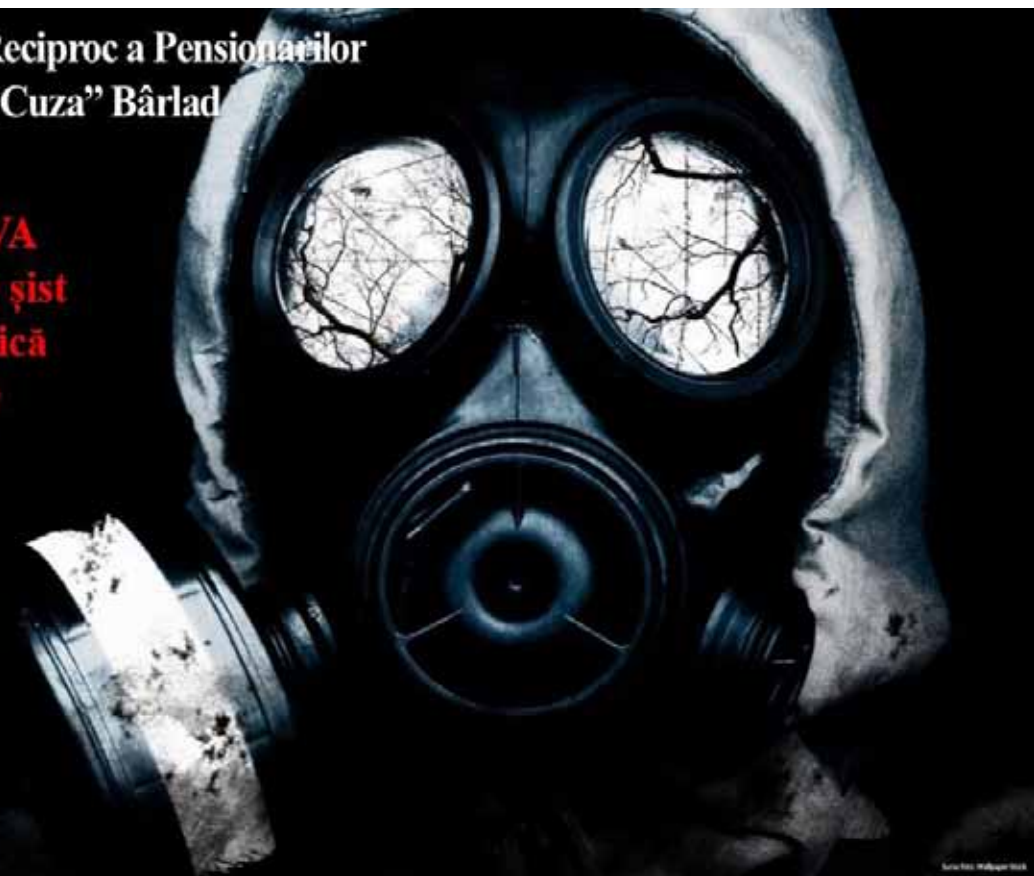
Evenimentul este coordonat de prof. MIRON ALEXANDRU.

La concurs pot participa doar membrii C.A.R.P. “Elena Cuza” (tatăl din mediul urban, cât și din cel rural), precum și membrii Asociației “Unirea Pensionarilor” Bârlad (fostul Sindicat Liber al Pensionarilor). Participanții vor avea asupra lor legitimația C.A.R.P. sau carnetul de membru al Sindicatului, precum și C.I.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
"Elena Cuza" Bârlad

Suntem ÎMPOTRIVA
exploatării gazelor de șist
prin metoda hidrolică
și prin orice fel de
metode nocive!

Dacă nu acționăm acum, acestea ni s-ar putea întâmpla și nouă!
Să ne apărăm dreptul la viață, nouă, copiilor și nepoților noștri!

Aproximativ 20.000 m³ de apă cu substanțe chimice toxice (80 m³) sunt folosite la un puț.
Jumătate din apa contaminată rămâne în subteran și migrează în timp în pânza freatică.
Presiunea de aproximativ 1000 atmosfere produce fisuri în pereții forajului și apar scurgeri directe în pânza freatică încă de la prima utilizare. (Așa s-a întâmplat în SUA).

Exploziile asociate fracturării au produs cutremure în SUA și Marea Britanie. România este o zonă seismică activă. Fracturarea hidrolică accentuează numărul de cutremure, dar, cel mai grav, **INTENSITATEA** cutremurelor obișnuite va crește.
Totodată există un risc mare de deșertificare!

Consumul apei din zona de exploatare, dar și aerul a dus și va duce la boli, la intoxicarea cu substanțe chimice producând afecțiuni dintre cele mai severe, incurabile sau foarte greu de tratat.

(neuropatie periferică, leziuni cerebrale ireversibile, astm, cancer de piele, cancer testicular, probleme în timpul sarcinii, anemie, leucemie, insuficiență renală)

Aproximativ 7% din cantitatea de gaz metan se pierde în aer și poluează aerul. Gazul nu iese singur, ci împreună cu alte chimicale toxice volatile. Creșterea animalelor va fi afectată prin distrugerea sursei de apă și hrană, astfel că fauna va dispărea, locul se va deșertifica.

Zona de poluare a unei singure sonde reprezintă un perimetru de 250 km². Pentru foraj sunt necesare cantități enorme de apă, care vor fi extrase din rezervele noastre de apă potabilă subterană! Pe lângă chimicale toxice, apa reziduală conține arsenic, metale grele, elemente radioactive precum uraniu și radon derivate din straturile subterane.

APA FOLOSITĂ NU POATE FI PURIFICATĂ!

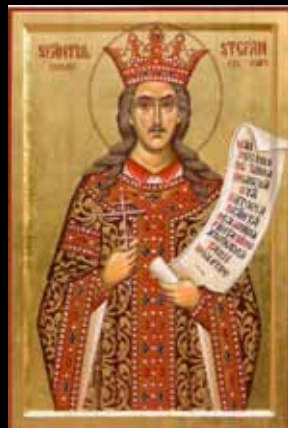

Împotriva poluării fonice, otrăvirii apei și a aerului, deșertificării și a bolilor incurabile pe care exploatarea gazelor de șist le aduce! Doamne ajută!

ROMÂNE, PREGĂTEȘTE-TE DE MARTIRAJ!

LECȚIE DE PROFESIONALISM

Legăturile mele cu C.A.R.P. „ELENA CUZA” Bârlad datează din anul 1977. Atunci eram șeful serviciului de Asistență Socială la fosta Direcție a Muncii și Protecției Sociale Vaslui.

Prin fișa postului aveam obligația de serviciu de a îndruma metodologic acest tip de organizații ale pensionarilor.

Și atunci și acum C.A.R.P. „ELENA CUZA” Bârlad era și este cea mai mare organizație a pensionarilor din județul Vaslui, cu un grup țintă bine determinat și structurat.

Evoluția în anii ce au urmat a acestei organizații, din toate punctele de vedere, a fost din ce în ce mai bună, fiecare conducere străduindu-se să ofere cele mai bune servicii materiale și socio-medicale pentru membrii săi.

În prezent vorbesc în calitate de Președinte al Consiliului Județean al Persoanelor Vârstnice Vaslui, desemnat în baza Legii nr. 16/2000, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, precizez că, sunt și membru de drept al C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD.

Primul meu contact cu actualul președinte, MIHAI NICOLAIE, a avut loc într-o zi din luna octombrie a anului 2011, în comuna Vetrișoia, județul Vaslui, când un bărbat bine făcut cu niște ochi pătrunzători, dar plini de căldură sufletească, îmbrăcat cu un costum impecabil gri închis ce se asorta cu ținuta lui demnă.

Ne-am strâns mâinile și s-a recomandat și de atunci am simțit că vom colabora sincer și eficient, în binele și folosul pensionarilor și persoanelor vârstnice.

După acest episod, în calitate de invitat am participat direct la foarte multe activități de toate genurile, adresate cum e și firesc tuturor vârstelor, pe baza principiului solidarității între generații. La multe din aceste activități au participat și personalități locale, județene și din țară.

Ce-am constatat?...

Mai întâi, m-am gândit că foarte bine au procedat

delegații participanți la Adunarea Generală din data de 6 mai 2010, care l-au ales în funcția de președinte al C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD, pe domnul Mihai Nicolaie.

Pregătirea juridică, practicarea cu rezultate foarte bune a profesiei de magistrat procuror înainte de pensionare sunt elemente foarte importante valoric în devenirea domnului Mihai Nicolaie ca un foarte bun președinte al C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD, procedând cu profesionalism în luarea următoarelor decizii:

- a început cu o bună organizare internă a departamentelor, așezarea corectă în funcție de pregătire și calitate a personalului pe posturi și a stabilit noi fluxuri de comunicare între aceștia și membrii ce se prezintă zilnic pentru soluționarea unor nevoi și cerințe specifice;
- deși nu a avut ultimul cuvânt în stabilirea coloaboratorilor eligibili (Consiliul Director, Comisia de Cenzori) prin modul de comunicare cu aceștia a reușit să formeze o echipă care să sprijine eficient activitatea în binele și folosul membrilor;
- din observațiile directe la fața locului, precum și din derularea activităților la care am participat, am constatat că fiecare om din echipă știe foarte bine ce are de făcut, ce obiective are de urmărit;
- deși nu am controlat, sunt convins că, fiecare salariat are o fișă scrisă a postului cât mai amănunțită, în felul acesta se elimină neînțelegerile de comunicare;
- tot prin observație directă am constatat că se administrează corect toate tipurile de documente, stocarea și gestionarea lor și aceasta conduce la reducerea timpului de lucru prin ușurința de utilizare;
- de asemenea, am constatat că îi plac întâlnirile (ședințele) scurte și eficiente. Discută clar și concis. Nu vorbește numai el. Acceptă părerile, sugestiile și propunerile celorlalți cu condiția ca acestea să fie bune, respectând și legislația în vigoare;

- urmărește și verifică personal și în detaliu cum sunt pregătite acțiunile viitoare, totul este supus controlului și apreciază inițiativele bune și eficiente;
- din punctul meu de vedere, la C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD, de când este președinte domnul Mihai Nicolaie, s-a mai petrecut ceva cu totul deosebit și acest lucru se vede cu ochiul liber . Este vorba de aplicarea corectă a conceptului de „AJUTOR RECIPROC”;
- este, de asemenea, bine gândită și aplicația extinderii pe orizontală a activităților prin înființarea unor filiale în mediul rural, cu consecințe foarte bune pentru membrii acestora din punct de vedere material, social și medical;
- tipărirea și distribuirea revistei trimestriale „VIAȚA NOASTRĂ” este o activitate meritorie, conținutul acesteia fiind variat și consistent apreciată de cititori;
- benefic este atragerea și colaborarea cu personalități din toate domeniile de activitate și buna comunicare cu autoritățile locale, județene și naționale.

Personal, m-am bucurat când domnul președinte MIHAI NICOLAIE a acceptat să fie membru AL COMITETULUI CONSULTATIV DE DIALOG CIVIC PENTRU PROBLEMELE PERSOANELOR ÎN VÂRSTĂ (H.G. nr. 499/2004) din cadrul INSTITUȚIEI PREFECTULUI JUDEȚULUI VASLUI și în această calitate face propuneri bune și prezintă soluții care, prin aplicarea lor, contribuie la îmbunătățirea vieții pensionarilor.

În încheiere, doresc să-i mulțumesc pentru activitatea pe care o desfășoară și să-i urez cu prilejul sărbătorilor de iarnă multă sănătate domnului președinte MIHAI NICOLAIE, alături de personalul C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD și membrii instituției.

Cu deosebit respect și considerație,

ALEXANDRU PORUMB

Președinte al

Consiliului Județeanal Persoanelor Vârstnice Vaslui

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza” Bârlad

Salonul de înfrumusețare “Eveline”

Oferă clienților de toate vârstele
o gamă largă de tratamente
la prețuri neașteptat de mici!

TRATAMENTE	PREȚURI
Manichiură	5 LEI
Pedichiură	10 LEI
Tratament facial profesional	30 LEI
Împachetări cu parafină	30 LEI
Împachetări cu alge marină	30 LEI
Masal limfatic total	30 LEI
Masal limfatic parțial	10 LEI
Masaj relaxant spate	10 LEI
Masaj relaxant total	30 LEI
Masaj cu roci vulcanice total	50 LEI
Masaj cu roci vulcanice parțial	20 LEI

Program zilnic: 12:00-18:00

Programari: 0755-362.871

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
"Elena Cuza" Bârlad

și
vă invită

Teatrul "Victor Ioan Popa"
Bârlad

Sâmbătă, 14 decembrie, orele 11:00,
Teatrul Victor Ion Popa, Bârlad,
la spectacolul extraordinar de colinde, obiceiuri și plugușoare

„Visând la dansul fulgilor de nea”

Cu participarea extraordinară a solistului vocal
GEORGE FORCOS PALADE

- Corul "Crizantema" al C.A.R. al Pensionarilor Bârlad;
- Solistul folk Tufă Dragoș;
- Solista vocală Elena-Isabela Zbârcea;
- Grupul folcloric "Rapsozii Ivestilor", Ivesti;
- Grupul vocal al Clubului Olivier;
- Grupul folcloric "Rapsozii Pogoneștilor", Pogonești;

- Grupul "Voioșii", Fedești, com. Șuletea;
- Dumitru Olaru
- Solist vocal Chelaru Diana
- Rapsodul popular "Hultanu Natalia", Popeni;
- Grupul coral "Sfinții Împărați Constantin și Elena", Perieni;
- Corul "Axios" al cântăreților Protopopiatului Bârlad;

INTRAREA ESTE LIBERĂ, DAR NUMAI PE BAZA DE INVITAȚII!

Invitațiile se găsesc la sediul C.A.R.P., la Ghiseul nr. 2, Relații cu publicul,

Str. Nicolae Iorga nr. 7A, Tel.: 0235 421 340, E-mail: carpharlad@carpharlad.ro, Web: carpharlad.ro

PROGRAMUL CULTURAL ARTISTIC

AL SPECTACOLULUI „VISÂND LA DANSUL FULGILOR DE NEA”,

organizat în ziua de Sâmbătă, 14 decembrie 2013, la Teatrul „Victor Ion Popa” Bârlad
cu ocazia Sărbătorii Nașterii Domnului

Replici și regie: **Andrei-Nicolae Mihai**

Prezentator: **Dumitru Olaru**

1. Visând la dansul fulgilor de nea –
Fulgi zămisliti din vise și candoare,
Trimiși de Dumnezeu spre a încununa
Acestă preamăreață sărbătoare.

Sunt Dumitru Olaru, bine ne-am găsit la această
Sărbătoare și să ne bucurăm că trăim pe acest tărâm mioritic,
carpato-danubiano-pontic, unde dorul este mai dor ca
nicăieri în lume. Și dacă tot am vorbit de dor, o să vă recit
poezia *Sfintele doruri*:

Două doruri sunt în lume fără egal
În care durerea e sfântă și clară:
Unul este dorul de mamă sublim, colosal,
Și celălalt la fel de măreț și de sfânt este dorul de țară.

Dacă soarta te face să umbli prin lume pribeag,
Depart de țară și departe de mamă,
Aceste nobile doruri, duioși și cu drag
Neîncetat, neîncetat la ele te cheamă.

Și dacă vreodată vei fi întrebat
Ce averi în suflet le porți ca sfântă comoară,
Răspunsul să-ți fie senin, răspicat:
Dorul de mamă și dorul de țară!

Acei ce de toate s-au lepădat
Uitând să mai dea simților seamă,
Mistuiți vor fi de un mare păcat
De-ar fi să-și piardă dorul de țară și dorul de mamă.

De aceea e firesc nicicând să uităm
Credința din noi niciodată să piară,
Că atât cât trăim pe lume avem:
O singură mamă și o singură țară!

(*Sfintele doruri*, de Dumitru Olaru)

Invităm în scenă un cor de mame și calde bunici, cor
care ne-a făcut cinste peste tot și cu care ne mândrim: **CORUL
CRIZANTEMA** al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
"Elena Cuza" din Bârlad, coordonat și condus de doamna
profesoara Maria Mihăilă, care va interpreta melodiile:

- *Crăciunul a sosit*, pe muzica lui M. Bădulescu
- *Noapte de vis*, pe muzica lui Franz Xavier Gruber
- *Zăpada*, pe muzica lui V.Vasilovschi
- *Corul Sclavilor*, din opera „Nabucodonosor”, de Giuseppe Verdi, cu un text adaptat de I. Miclea și aranjament muzical de profesor Emilia Mocanu;

2. În urmă cu șase ani, un tânăr profesor de muzică, Oliver Olaru, pornea la drum, alături de 2 chitariști, 3-4 soliști și o mare de vise, în speranța de a crea un grup cultural-artistic de înaltă ținută. Dorința sa a fost de a da o șansă – în primul rând generației tinere – spre a avea o alternativă la kitch-ul subcultural și sub-uman promovată tot mai virulent de media românească. Acum sunt 40 de oameni, copii, adolescenți și tineri, plini de speranță și patriotism, ghidați și sprijiniți de adevărate personalități și modele bărlădene, precum: doamnele profesoare Arteni Liliana, Oprea Mihaela, Agavrioloaie Cecilia și Luchian Anamaria, instructorul de dans Pricop Daniel, doamna Doina Secăreanu de la MediaTv, domnul avocat Abaza Renato și domnul Președinte al C.A.R.P, Mihai Nicolaie, printre alții.

Invităm în scenă **GRUPUL OLIVER**, din cadrul Clubului Oliver, condus profesorul Oliver Olaru, fiul meu, grup ce va interpreta colindele:

- *Bună dimineața la Moș Ajun*
- *Praznic luminos*
- și *Creștini, Crăciunul a sosit*.

3. Apropierea Sfințelor Sărbători ale Crăciunului ne duce pe fiecare cu gândul la credința strămoșească, la Hristos, la tradiție și colinde. Cu același gând bun și sperând că o mică bucurie puteau să aducă și ei cetățenilor din Fedești, preotul paroh Marius Neșțian și învățătorul Apostol Neculai au organizat și pregătit în toamna anului 2010 un grup vocal format din 15 tineri și bătrâni săteni fedeșteni, oameni simpli și credincioși ai acestui mic și frumos sat românesc. De la formare și până acum grupul a fost nelipsit la evenimentele locale și regionale, iar de Crăciun, an de an, a colindat întreg satul și, iată, acum avem bucuria să ne colinde și pe noi.

Avem cinstea de a invita în scenă **GRUPUL “VOIOȘII” DIN SATUL FEDEȘTI**, comuna Șuletea, condus de preotul paroh Neșțian Marius și învățătorul Apostol Neculai, care vă

GRUPUL DE COLINDĂTORI AL CLUBULUI OLIVER

va prezenta colindele:

- *Din cer senin*,
- *Mândru-i cerul*,
- *Trei crai*,
- *Noi ducem colinda*
- și *Scoală gazdă din pătuț*.

4. „Dați-mi voie să vă mărturisesc, după atâta amar de ani, că numele acesta, pe care totuși l-am purtat cu cinste, nu mi-a plăcut niciodată.” – acestea le spunea către sfârșitul vieții poeta Alexandra Gavrilescu, cunoscută nouă sub pseudonimul pe care Sadoveanu și Gabaret Ibrăileanu i l-au zămislit și anume acela de Otilia Cazimir. Versurile sale, de mulți contestate ca valoare literară, dar după aprecierea noastră calde, nobile și sincere, vin către sufletele dumneavoastră prin grija doamnei **VALERICA PRUTEANU**, membră a corului *Crizantema*, care odată cu dânsa va aduce – după cum veți vedea – un duh de curățenie și sfială pe care, din păcate, în zilele noastre parcă nici măcar copiii

VALERICA PRUTEANU

nu îl mai au.

Valerica Pruteanu, cu poezia *Poveste de iarnă* a poetei Otilia Cazimir!

5. Deja am obișnuit publicul Casei noastre cu solista

GRUPUL FOLCLORIC “RAPSOZII POGONEȘTILOR”

ELENA-ISABELA ZBÂRCEA

CORUL CRIZANTEMA

care va urma, solistă care nu mai are deja nevoie de nicio prezentare: o explozie de puritate și delicatețe cu **ELENA-ISABELA ZBÂRCEA**, care va interpreta pentru dumneavoastră melodiile

- *Colind pentru tata*, din repertoriul Angelei Similea
- și *Vis de iarnă*, pe versuri de Andreea Andrei, compoziție Tudor Andrei.

6. Poporul meu, sărman popor român,
Ce ți-ai pus casa între mari imperii,
În țara ta, doar tu să fii stăpân
Și să nu stai plângând la uși ca cerșetorii.

Sălbatice și crude hoarde te-au lovit
De-a lungul celor două mii de ani,
Tătari și huni bezmetici ți-au tot pârjolit
Pământul dat de daci și de romani.

Și-ai fost călcat de turci, de polonezi, de ruși
Și de mai multe lifte migratoare
Și de tot felul de escroci intruși
Veniți din cele patru puncte cardinale.

De răul lor, viteji te-au apărât:
Un Mircea, Ștefan, Cuza și Mihai,

HUȚANU NATALIA

Cu lacrimi și cu sânge ți-au udat
Pământul sfânt pe care astăzi stai.

S-au năpustit spre nimicirea ta
Devastatoare secete și grave inundații
Și de mai multe ori de-a te dărâma
Cumplite și sinistre trepidații.

Și-ai fost batjocorit și-ai fost scuipat
De apatrizi lipsiți de cugetare
Și-atâtea mari urgii ai îndurat,
Cum nimeni, nimeni n-ar fi fost în stare.

Dar drept ai stat, solemn în neclintire,
Viteaz te-ai apărât cu demnitate
Și ca un semn de sfântă mântuire
Ți-ai dus prin veacuri crucea mai departe.

Dar dragul meu Popor Român să știi!
Un gând mă roade cu dureri de moarte:
Când ești îngenuncheat de proprii tăi fii,
E cea mai josnică și cruntă lașitate.

E timpul să te-aduni Popor Român,
Să chibzuiești și să discerți cu-nțelepciune,
Recunoscut să fii ca unicul stăpân
Pe tot cuprinsul Patriei Române.

(*Poporul meu*, de Dumitru Olaru)

Din inima acestui popor vine în fața dumneavoastră rapsodul popular **HUȚANU NATALIA** din Popeni, pentru a vă interpreta la fluier melodii tradiționale românești de Sărbători!

7. Nu pot să cred ce ni se-ntâmplă nouă,
Noi, ce din greu am tot trudit o viață,
Pentru un boț de brânză și trei ouă
O zi întreagă bâiguim prin piață.

Nu pot să cred și tare mi-e rușine
Când văd cadavre încă umblătoare,
Că-n țara mea, acas-aici la mine,
Șă-și ducă traiul nu mai sunt în stare.

Și nu pot ști unde-am greșit noi oare,
Ce rău am mai făcut și ce păcate,
Am săvârșit cumva vreo eroare
Că am crezut prea mult în libertate?

Ce vină avem în toată treaba asta?
Ce altceva am fi putut noi face?
C-atâta vreme ne-a pândit năpasta
Ce nici în somn nu ne lăsa în pace!

Când pas cu pas ni se fila mișcarea
De ne intrase frica și în oase
Și la cât de grea se mai lăsa-nserarea
Fără căldură și lumină-n case.

Dar toate relele ce ne-au fost date
Să le trăim în "epoca cea nouă"
Au fost dintr-o suflare spulberate
În 22 decembrie optzecișinouă.

Ce vise mari, ce planuri îndrăznețe
Ne mai făceam în minte fiecare
Și-atâtea idealuri preamărețe
Ardeau în noi cu-atâta înflăcărare!

N-am intuit nici unul ce ne paște,
Ce purgatorii stau să ne aștepte,
C-am fost mințiți – prea bine se cunoaște!
Și vremea anevoie-ncearcă să se-ndrepte.

Bezmetici am crezut înspre mai bine
Împinși de-un dor învăluit în ură,
Un dor imens ce ne-a zăcut în vine
Atâția ani trăiți în dictatură.

Ani triști ce pe la cozi la pâine
Ne războiam pentr-ajunge-n față
Dar aveam bani! Și ne gândeam că mâine
Va fi mai bine și aveam speranță.

Nenorocirea de azi e mult mai mare,
Neputincios te uiți că sunt de toate.
Zadarnic scormonești prin buzunare,
N-ai nici o șansă de vre-un leu a scoate.

Cât oare-un om mai poate să îndure
Atâta chin și-atâta umilință?
Și cât mai au de gând ca să ne fure
Acești fanatici fără conștiință.

Să nu cedăm! Ar fi o lașitate
Ca să lăsăm să ne batjocorească.
Noi nu vrem altceva decât dreptate
În toată țara noastră românească.

(*Pentru pensionarii săraci*, de Dumitru Olaru)

România e frumoasă, poporul român e frumos
și a știut întotdeauna să facă față tuturor problemelor și
încercărilor de dez-românizare pe care anumite uniuni le-au
încercat – fie că au fost ele state unite, uniuni sovietice sau
uniuni europene. Și ca să demonstreze aceasta, vine în scenă
un grup de români neaoși, aflat sub conducerea artistică a
domnului învățător Andrei Dumitru și a coregrafului Ionel
Roșu: **GRUPUL FOLCLORIC "RAPSOZII POGONEȘTILOR"**, care
ne va colinda colinde tradiționale din Moldova:

- *Cântă-n sus și cântă-n josu,*
- *Lerui-ler*
- și *Sculați gazde, nu dormiți.*

8. Cu voia dumneavoastră, din partea ansamblului *Hora*
al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din
Bârlad, condus de profesor Aurel Gudulea, intră în scenă unul
dintre cei mai implicați, talentați și dedicați membri pe care
asociația noastră îi are, doamna **ANETA MATEI**, care va recita
poezia „*Îți dau Iisuse*”.

- 9.** (Recită Dumitru Olaru)
Colinde, colinde
E vremea colindelor
Căci gheața se'ntinde
Asemeni oglinzilor.

Și tremură brazii
Mișcând ramurelele
Căci noaptea de azi-i
Cînd scânteie stelele

Se bucur copii
Copiii și fetele
De dragul Mariei
Își peptenă pletele...

ANDREI-NICOLAE MIHAI

DRAGOȘ TUFĂ

CHELARU DIANA

De dragul Mariii
Ș'a Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului...

(Mihai Eminescu, *Colinde, colinde*)

Din Perieni, venind agale, un grup de copilași frumoși și voioși, v-aduc cu dăruire căldura Crăciunului așa cum numai copiii v-o pot aduce: elevi în clasele a VI-a și a VII-a: **GRUPUL CORAL "SFINȚII ÎMPĂRAȚII CONSTANTIN ȘI ELENA" din PERIENI**, sub conducerea Părintelui Petru Andone vor interpreta pentru dumneavoastră colindele:

- *Praznic luminos,*
- *Oaspeți de Azur în gene*
- și *Pe cărarea șerpuită.*

10. (Recită Dumitru Olaru)
Un cântec nu-i nimic în lumea asta
Mai bine să-l zdrobești și apoi să taci
Când el cu o iluzie nu umple
Ghiozdanele copiilor săraci.

Destul cu-atîtea găști aristocrate
Ce caută și-n cântece cîștig.
Un cântec nu-i nimic dacă nu face
Mai cald în casele în care-i frig.

Dezmoșteniții-și caută o cale,
Nenorociții trec cu pașii grei.
Nu ne putem închide-n cabinete
Făcând ușor abstracție de ei.

Mizeria există până-n oase,
Popoare mor și indivizi decad,
Nu-i cântec pe pămînt să nu miroasă
A foc, a nădușeală și a iad.

Și dacă toate cântecele noastre
Nimic nu sunt și chiar nimic nu pot,
Noi pentru cei săraci și fără șanse
Suntem mereu datori să facem tot.

Măcar atît din toate să rămînă
Din tot ce-am pățimit la focul mic
Un vers, o spovedanie, un cântec
De partea celor care n-au nimic.

(Adrian Păunescu, *Niciodată*)

Ca un bard al Bârladului cu arma-i chitara, pășeste bărbat, în aplauzele noastre un tânăr care întotdeauna ne-a emoționat până la lacrimi: **DRAGOȘ TUFĂ**, care ne va reaminti – dacă mai era nevoie – că-i vremea colindelor, dar și că unii dintre noi, compatrioți ai noștri, n-au poate ce să pună pe masa de Crăciun sau că în casele lor ca un zbierăt surd mișună gerul.

- *E vremea colindelor*
- și *În întâmpinarea Crăciunului*, cu Dragoș Tufă!

11. (Recită Dumitru Olaru)
Fulgi de nea... mii și mii,
Strada și pomii au haine-argintii.
Fulgi de nea
Cad din cer,

RAPSOZII IVEȘTIULUI

Nasul și-obrajii sunt roșii de ger.

Ca un fulg de nea zglobiu, din Popeni vine solista **CHELARU DIANA** cu o voce de invidiat:

- *Fluturi de zapadă*, din repertoriul Monicăi Anghel
- și *My only Wish (Mai Onli Uiș)*, din repertoriul cântăreței americane Mariah Carey (Maria Cheri).

12. Revine în scenă **GRUPUL CORAL "SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA"** din **PERIENI**, dar de această dată cu forța viguroasă a adolescenței: elevi din clasele a IX-a și a X-a vor interpreta colindele:

- *Domnu ler Domnului*, având drept solist pe Miruna Artene
- și *Noi, în seara de Crăciun*.

13. Sărbătoarea Crăciunului a reprezentat dintotdeauna un prilej de bucurie pentru toți creștinii, dar mai ales pentru copii, care așteaptă cu nerăbdare bucurioasă, an de an, zilele în care merg să colinde, împodobesc bradul, se duc la biserică și, în fine, după un post lung care începe la mijlocul lunii noiembrie, se bucură de Nașterea Domnului, la o masă îmbelșugată de familie, în mijlocul celor dragi, deschizând daruri.

Iată câteva asemenea minuni de copilași, veniți din Tutova, sub oblăduirea inimosului și neobositului profesor Mîrzac Florin și a doamnei Violeta Crăciun, **GRUPUL "ECOUL TUTOVEI"**, care va prezenta următoarele colinde:

- *La Betleem colo-n jos*,
- *Legănelul lui Iisus*,
- *Copilule cu ochi senini*
- și *la, sculați, sculați*.

14. Nu lipsesc din spectacolul nostru nici elemente din repertoriul internațional, respectiv un colind deosebit din anii '44, cules de faimoasa Judy Garland și mai târziu apreciat și

cântat de memorabilul Frank Sinatra.

Cu gingășia-i caracteristică, pășește în aplauzele dumneavoastră **ELENA-ISABELA ZBÂRCEA**, interpretând colindul american *Have Yourself A Merry Little Christmas (Hev lorsef A Meri Litâl Crismăs)*.

- 15.** (Recită Dumitru Olaru)
O, iartă-mi, Te rog, Doamne, atâtea rugăciuni
Prin care-Ți cer doar pâine și pază și minuni,
Căci am făcut adesea din Tine robul meu,
Nu eu s-ascult de Tine, ci Tu, de ce spun eu.

În loc să vreau eu, Doamne, să fie voia Ta,
Îți cer, și-Ți cer întruna să faci Tu voia mea;
Îți cer s-alungi necazul, să nu-mi trimiți ce vrei,
Ci să-mi slujești în toate, să-mi dai, să-mi dai, să-mi dai...

Gândindu-mă că dacă Îți cânt și Te slăvesc,
Am drept să-Ți cer întruna să faci tot ce doresc...
O, iartă-mi felu-acesta nebun de-a mă ruga
Și-nvață-mă ca altfel să stau în fața Ta

Nu tot cerându-Ți Ție să fii Tu robul meu,
Ci Tu cerându-mi mie, iar robul să fiu eu!
Să înțeleg că felul cel bun de-a mă ruga
E să doresc ca-n toate să fie voia Ta.
(Traian Dorz - *O, iartă-mi, te rog, Doamne*)

Avem deosebita plăcere și onoare de a invita în fața dumneavoastră un grup cu totul special, un grup care prin vocile sale vă va aduce mai aproape de Dumnezeu, mai aproape de simțirea pe care ar trebui să ne-o insuflă atât Postul Crăciunului, cât și colindele: **CORUL "AXIOS" AL CÂNTĂREȘILOR BISERICEȘTI AL DIN PROTOPOPIATULUI BÂRLAD**, care va interpreta cu evlavie colindele:

GRUPUL CORAL "SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA" din PERIENI
clasele a V-a și a VI-a

- *Bună dimineața la Moș Ajun,*
- *Colind ceresc,*
- *Noi în seara de Crăciun,*
- *Trei crai,*
- *La poartă la Ștefan Vodă,*
- *Legănelul lui Iisus,*
- și *Oaspeți cu azur în gene.*

16. Ca o adiere calmă, ca un dans maiestuos și zglobiu, inimile noastre se vor uni toate într-un *Vals de Crăciun* cu solistul **DRAGOȘ TUFĂ!**

17. Cu dorul de părinți și frați
Îndușat mă-ntorc acasă
În țara mea cu munți Carpați,
Cum alta nu e mai frumoasă.

Cu doine ce se nasc din dor,
Ce când le-auzi te înfioară
Și Mioriți care nu mor
Și niciodată n-au să moară.

Cu Dunăre și Mare Neagră
Și mănăstiri atât de-albastre
De nu găsești în lumea-ntregă
Așa de mândre c-ale noastre

Și cu atâtea ciocârlii
Ce-n cântul lor zburând spre soare
Ne dau atâtea bucurii
Și-atât prilej de desfătare.

Și cu atâtea flori de mac
Pe câmpuri vara risipite
Și sfinte datini ce ne fac
Atâtea clipe fericite.

Și cu poeți ce-n versuri plâng
Când în durere este țara
Și cu privighetori în crâng
Ce mor în cântec primăvara.

Am tot bătut în lung și-n lat
Atâtea zeci de țări străine,
Dar, țara mea, nu te-am uitat,
Mereu cu gându-am fost la tine.

Oricât ar fi viața de grea
Și pâinea cât ar fi de-amară,
Aș fi un laș de-aș încerca
Să mă despart de tine, țară.

Căci la tot neamul meu aici
Tu le-ai dat casă și ogradă,
Să te păzim de venetici
Și de gândirea lor neroadă.

Pe-al tău pământ sfânt m-am născut,
Pământ mai sfânt ca tot pământul.
Aici din doruri am crescut,
Aici să-mi fie și mormântul.

(*Călătorie în jurul Terrei*, de Dumitru Olaru)

Cu o bogată tradiție, Iveștiul se numără astăzi printre cele mai dezvoltate comune din județ din punct de vedere cultural: în momentul de față Căminul cultural "Georgeta Ioan" din Ivești are în componența sa peste 100 de membri – 3 generații de dansatori, patru soliști vocali și două orchestre.

Avem deosebita plăcere de a invita, în PREMIERĂ la un eveniment organizat de asociația noastră, **GRUPUL FOLCLORIC "RAPSOZII IVEȘTIULUI"**, mai bine spus o parte din membrii ansamblului de datini și obiceiuri de iarnă, care vor prezenta pentru dumneavoastră:

- Priceasna *O, măicuță Sfântă* și *Colind*, interpretate de preotul Ioan Bârcău,
- *Sfânta Maica lui Hristos*
- și colindele *Pentru cei departe de țară* și *La toată-i casa lumină*, interpretate de inegalabilul **GEORGE FORCOS PALADE**.

18. (Recită Dumitru Olaru)
Vis în noaptea de Crăciun

În sfânta noapte de Crăciun am avut un vis răscolitor, un vis divin,
Parcă mergeam pe o plajă, o plajă imensă, imensă și pustie,
Iar Dumnezeu pășea alături de mine...

Pașii mi se imprimau pe nisip lăsând o urmă dublă:
Una era a mea, cealaltă a lui Dumnezeu.

Atunci mi-a trecut prin minte ideea că fiecare din pașii noștri
Reprezentau o zi din viața mea.

M-am oprit ca să privesc în urmă

Și-am revăzut toți pașii care se pierdeau în depărtare,
Dar am observat că în unele locuri, în loc de două urme
Nu mai era decât una singură.

Atunci am revăzut filmul vieții mele.

Dar ce surpriză, ce surpriză!

Locurile în care nu se vedea decât o singură urmă
Corespondeau cu zilele cele mai întunecate ale vieții mele,

Zile de neliniște și de rea voință,

Zile de egoism și de proastă dispoziție,

Zile de grele încercări și de mare îndoială,

Zile de nesuportat,

Zile în care eu fusesem de nesuportat,

Zile de mari regrete și de mari descumpăniri,

Zile de mari suferinți!

Și-atunci revoltat, întorcându-mă către Domnul

Am îndrăznit să-l reproșez:

Doamne, Doamne, mi-ai promis că vei fi cu mine în toate zilele,

De ce, Doamne, nu ți-ai respectat promisiunea?

De ce m-ai lăsat singur în cele mai grele momente din viață?

În zilele când aveam cea mai mare nevoie de Tine!

Iar Domnul, răbdător, ascultându-mă cu evlavie, mi-a spus:

Dragul meu, dragul meu, zilele în care nu ai văzut

Decât o singură urmă de pași pe nisip

Sunt zilele în care eu cu duioșenie te-am purtat, te-am purtat pe brațe...

Ademar Pereira de Barros, poet brazilian

Fără a exista un acord de parteneriat, începând cu anul 2012, între Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad și Asociația "Ținere vârstare – 2000" Pogonești, cu formațiile sale artistice "Răzeșii" și "Micii răzeși" s-au stabilit relații de colaborare reciprocă în sensul că formațiile artistice de la Pogonești au participat la toate manifestările culturale organizate de C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad cu diferite prilejuri: 8

Martie, Sărbătorile de Paști, Ziua Internațională a Persoanelor de Vârsta a Treia sau manifestările legate de sărbătoarea Crăciunului și Anului Nou.

Vor reveni în fața dumneavoastră cei de la **GRUPUL FOLCLORIC "RAPSOZII POGONEȘTILOR"** să vă aducă „Steaua”, dar și o urătură, iar la sfârșit, împreună și într-un suflet **CU CEI DE LA IVEȘTI**, să vă aducă o ultimă surpriză a acestui spectacol inedit.

Iar eu, la ceasul de final îmi iau la revedere, nu înainte de a vă ura:

Sărbătorile de iarnă – un troian de bucurii
Peste suflet să vă cearnă
Și-anul nou ce o să vină
Generos să vă arunce într-o mare de lumină.

CORUL "AXIOS"

GRUPUL CORAL "SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA" din PERIENI
clasele a VII-a și a VIII-a

MULȚUMIRI DOMNULUI AUREL GUDULEA,

Conducătorului Ansamblului "Hora" al C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad

Trăiesc un moment emoționant din viața mea, acel al aducerii aminte de frumoșii ani ai copilăriei, petrecuți în preajma domnului profesor Gudulea Aurel.

Cu câțiva ani în urmă un grup de 25 de elevi inocenți, curioși, cu sufletul plin de speranțe, veneam în Clubul Copiilor „Spiru Haret” să dobândească unele cunoștințe și deprinderi noi, să descopere tainele dansului popular românesc, fiind siguri că împreună putem să muncim, să învățăm, să cutezăm.

Atunci am fost primiți cu gingășia și căldura-i specifică de domnul profesor. Nu după mult timp din cei 25 de elevi cu care am început, am rămas doar 12 (6 perechi), unii au crezut că visele lor se pot realiza și fără o educație și instrucția primită într-o astfel de instituție, fără instructor. După părerea mea, cred că au greșit.

A sosit clipa să ne cerem scuze pentru ce a fost rău și să vă mulțumim pentru instruirea și educația pe care am primit-o.

Ne-ați fost dascăl și părinte și veți rămâne în amintirea noastră multă vreme. Acest lucru se va vedea peste ani, când foștii Dumneavoastră elevi vor educa alte tinere vlăstare, povestindu-le despre frumoasele excursii și tabere în care împreună cu Dumneavoastră am fost. Chiar în acest moment îmi revin în minte amintiri din tabăra de pe Valea Oltului, care a fost organizată chiar cu prilejul marelui eveniment astrologic „Eclipsa totală de soare” din 1999 sau o alta, la Botoșani, unde am petrecut un Crăciun de neuitat și pentru toate acestea vă mulțumim, domnule profesor.

Sunt mândră că am fost eleva Dumneavoastră și cred că același sentiment de mândrie îl împărtășesc mai toți foștii și actualii Dumneavoastră elevi.

Ne-ați dat multe cunoștințe necesare formării noastre, dând dovadă de calm, răbdare, pe care unori n-o meritam, Dumneavoastră găseați cele mai potrivite căi să ajungeți la sufletul nostru, fără să greșiți cumva odată.

Știu că v-a fost greu și credem că nu vom putea răsplăti niciodată străduința Dumneavoastră. Ați știut că adolescența este vârsta visării, a veseliei nestăvilite și, ținând seama de toate acestea, v-ați impus așa cum ați știut mai bine.

Ne-ați fost model de dăruire și ne-ați arătat cum să învățăm din reușitele unora și din greșelele altora oferindu-ne o indispensabilă inițiere în omenesc. Ne-ați format un limbaj prin care cu ajutorul unor cuvinte vorbim despre alte cuvinte și ați acționat cu înțelegeră, răbdare și curaj.

Vă sunt recunoscătoare că mi-ați fost dascăl și vă mărturisesc că am împrumutat de la Dumneavoastră, în egală măsură ceva în formarea caracterului meu.

Copilăria este deosebit de frumoasă cu toate etapele ei și tinerețea noastră, dar maturitatea Dumneavoastră, ne-a trezit din inocență. Chiar dacă noi am fost mai dificili, Dumneavoastră, ați găsit cele mai bune metode pentru a scoate la iveală ce este mai bun în noi și ați reușit!

În momentul de față suntem oameni maturi,

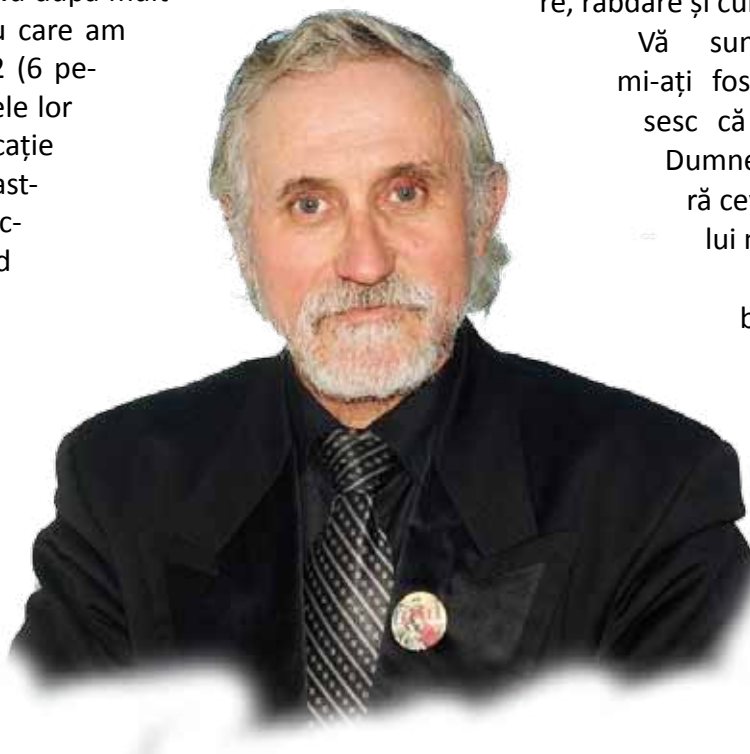
mulți dintre foștii elevi au transmis poate mai departe tainele dansului, dobândite de la Dumneavoastră. Alții, păstrează amintirile frumoase ai anilor petrecuți în sala de dans, tabere, excursii, spectacole pentru care au muncit și au reușit să culeagă laude, aplauze, premii și flori.

Cred că este binevenită urarea de „La mulți ani!”, domnule profesor, la împlinirea celor de ani (vârsta nu se spune!) pe care îi adunați zilele acestea în buchetul frumos colorat al vieții. Vă doresc din tot sufletul multă sănătate, fericire, iar primăvara din sufletul Dumneavoastră, să rămână veșnică.

Mariana Bohman

Învățătoare

Scoala Nr. 1 "Iorgu Radu"

Sursa foto: bp.blogspot.com

SOSESC SĂRBATORILE DE IARNĂ

Sărbătorile de iarnă bat la fereastră pentru a vesti **NAȘTEREA DOMNULUI** și ANUL NOU, pe care întodeauna am dorit să le întâmpinăm cu sufletul curat, bucurie, fericire, sănătate și împliniri alături de cei dragi.

Mi-a aduc aminte cu nostalgie de vremea copilăriei mele. Încă de la apariția primului fulg de nea gândul îmi zbura către sărbătorile de iarnă pe care le-așteptam cu multă bucurie.

Bucuria vine din lucruri mărunte. Liniștea vine din suflet, căldura sufletească vine din inimile noastre.

Din punct de vedere religios, Crăciunul, este cea mai veche sărbătoare a omenirii, semnifică Nașterea Domnului Nostru Iisus Hristos – fiul lui Dumnezeu, trimis pe pământ să ajute oamenii să devină mai buni, mai credincioși, mai îngăduitori și responsabili, mai toleranți și răbdători și, cel mai important, să le arate cum să se mântuiască.

În ajunul Crăciunului există obiceiul de a merge cu colindul. Colindele sunt cântece tradiționale formate din urări de bine și belșug pentru toți cei ce le ascultă. În schimbul urărilor lor, colindătorii primesc mere, nuci, colaci și bani.

În ziua de Crăciun colindele revin, de astă dată copii cântând „**STEUA**”. Prin acest colind, ei anunță venirea pe lume a pruncului Iisus Hristos.

Bradul de Crăciun este una dintre cele mai iubite datini, odată cu așteptarea în seara de Ajun a lui Moș Crăciun. Prin forma sa triunghiulară, bradul simbolizează Sfânta Treime, iar podoabele cu care bradul este împodobit semnifică bogăția și cunoașterea ca și pomul sacru din Grădina Edenului.

Crăciunul e vremea miracolelor a speranțelor renașcute, o sărbătoare ce ne amintește că viața este o binecuvântare. **Crăciunul e sărbătoarea mea de suflet!** Mă face să mă gândesc la toți cei care mi-au dăruit câte puțin din sufletul lor, la toți cei care mi-au fost aproape.

De Crăciun trebuie să ne deschidem sufletul și să fim fericiți alături de cei dragi! Nu pot să nu mă gândesc și la tine cititorule. Nu pot să las să treacă ziua aceasta fără să-ți spun „**CRĂCIUN FERICIT!**”

Vă doresc să aveți parte de tot ce este mai bun și mai frumos în sufletul unui om.

LA MULȚI ANI FERICIȚI ȘI IMPLINIȚI ȘI SPERANȚA UNUI VIITOR MAI BUN!

PREȘEDINTE,
POPA CATINCA

ANUNȚ UMANITAR

Am dat întâmplător peste un anunț umanitar în urmă cu câteva zile, de undeva din Armășoaia; de fapt nici nu auzisem despre sătucul acesta...

Unsprezece copii strigau după ajutor. Părinții lor, care decedaseră, le fusese sprijin până acum câteva zile... tatăl decedat de 1 an, iar mama în urmă cu câteva zile s-a stins și ea.

Trist... trist a fost și pentru mine citind toate acestea și m-am hotărât să le acord un mic sprijin. Sprijin din partea familiei mele și a grupei de aerobic din cadrul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad, pe care o coordonez.

A contribuit fiecare membră a grupului cu ce a putut: alimente, îmbrăcăminte, încălțăminte, bani, iar pe data de 6 decembrie, de Sfântul Ierarh Nicolae, am pornit spre acele meleaguri uitate și rupte parcă de lume. Am fost uimită de receptivitatea și dărnicia oamenilor – simpli membri ai Casei, și ei cu problemele și greutățile lor – dar care și-au însușit spiritul *ajutorului reciproc* promovat de Asociația noastră.

Cu piedici de tot felul, într-un târziu, la lăsarea serii, i-am găsit, într-o căsuță modestă și friguroasă pe cele 9 suflete de copii. Nu se așteptau la musafiri și mai ales cu daruri.

Într-adevăr sunt unsprezece frați, dar 2 dintre ei erau dați la un cămin din Huși. M-a durut sufletul că viața a fost așa dură cu ei. Pe mama lor abia o înmormântaseră cu câteva zile înainte, suferise de diabet, ciroză hepatică și handicap de gradul I.

Numai în sufletul acelor copii să nu te fi pus niciodată...

Cristina Hriscu

CUVINTE ALESE SI CULESE DESPRE POST

(partea a II-a, continuare din nr. 11)

Motto:

Așa ne îndeamna Biserica, prin cântările ei din slujbele Postului celui Mare: "Să postim, post primit, bineplăcut Domnului; postul cel adevărat este înstrăinarea de răutași, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de poftă, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsirea acestora este postul cel adevărat și bine primit". (Triod, 1986, p. 112)

Sfântul Ioan Gură de Aur

Despre binefacerea către cei săraci

„ Milă îmi este de popor”
(Marc. VIII, 2)

A nu da săracilor din averea ta, este a prăda. Poate că vă mirați de acest cuvânt, dar nu vă îndoiiți, căci tot ce avem noi, nu este proprietatea noastră, ci a Domnului Dumnezeu, ori în ce chip a primit-o. Dacă noi ajutăm cu ea pe cei nevoiași, vom dobândi prin aceasta mare binecuvântare; și de aceea ți-a dat ție Dumnezeu o avere mai mare, nu ca să o cheltuiești la necurăție, la beție, la îmbuibare, la haine scumpe și la alte moleșiri, ci ca să împarți la cei lipsiți.

Precum un administrator de bani împărătești, se pedepsește și se depărtează, dacă el nu dă acelor trimiși la dânsul, și încă întrebuițează o parte din ei pentru desfătarea sa; așa și bogatul este numai un administrator al comorii celei hotărâte pentru săraci, pe care el trebuie să o împartă soților săi celor lipsiți.

Dacă el întrebuițează pentru sine mai mult decât este de trebuință, El va trebui să dea în cealaltă lume cea mai aspră socoteală. Căci bogățiile lui nu sunt ale sale, ci ale soților săi. De aceea să cruțăm aceste bunuri,

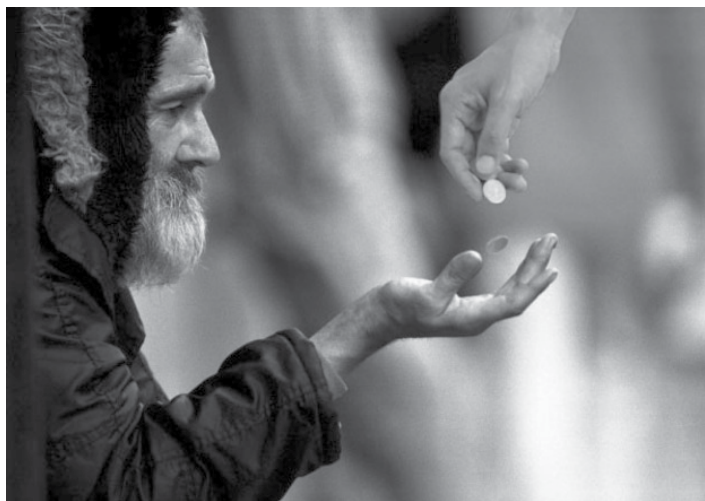
ca străine, pentru ca tocmai prin aceasta ele să fie ale noastre!

Dar cum putem noi să le cruțăm ca pe o avere străină? Când noi nu le întrebuițăm la lucruri de prisos, și nu numai pentru noi înșine, ci împărțim din ele și prin mâinile celor săraci. Dacă tu ești avut, însă cheltuiești mai mult decât neapărat, vei da seama despre comorile, ce ți s-au încredințat. Una ca aceasta se întâmplă și în palatele Domnitorilor. Mulți dintre dâșii a încredințat vistierile și veniturile lor la niște anumiți dregători și administratori, dar precum aceștia păzesc cele încredințate lor și nu le întrebuițează rău, ci împart acelora, cărora Domnul poruncește să le dea, și la timpul, când el poruncește; așa fă și tu. Căci tu ai primit mai mult decât alții, nu pentru ca să întrebuițezi numai pentru tine, ci pentru ca să economisești și pentru binele altora.

Deci, după ce am văzut, că cel ce nu dă săracilor săvârșește un jaf asupra lor și le oprește ceea ce Dumnezeu a hotărât pentru dâșii, să socotim ca nimeni să nu fie neîmpărțășit din binefacerile noastre.

Pentru ce oare, socotiți voi, că Lazăr, precum spune Sfânta Scriptură, fu așezat tocmai în sânul lui Avraam și nu în al altui drept? Pentru aceea, că Avraam era așa de ospitalier, încât el însuși invita pe străini și-i aducea în casa sa.

Bogatul cel îmbuibat în toate zilele trecea pe lângă Lazăr cel sărac și nu se îngrijea de dânsul. Nu așa făcea patriarhul, ci tocmai dimpotrivă. El ședea înaintea ușii

și primea deopotrivă pe toți trecătorii. Precum pescarul, care aruncă mreaja în mare, de regulă, scoate numai pește, însă uneori încă și aur și mărgăritare, așa și Avraam. El voia să prindă oameni și odată a prins încă și îngeri și încă fără a-i cunoaște.

Încă și Pavel vorbește de aceasta, plin de mirare și dă sfatul ăsta: „iubirea de străini să nu o uitați, că prin aceasta oarecare neștiind au primit oaspeți pe îngeri” (Evr. XIII, 2). El zice foarte frumos: „fără știrea lor”; căci,

dacă Avraam ar fi cunoscut pe îngeri, și de aceea i-ar fi primit cu o atât de multă bunăvoință, el n-ar fi făcut vreun lucru mare.

Când tu primești cu priință pe un Domn însemnat, nu ai făcut nimic deosebit, căci însemnătatea Oaspetelui adeseori silește și pe cei neospitalieri a fi politicoși și darnici.

Dimpotrivă, este ceva foarte mare, când noi primim cu multă bunăvoință pe oamenii nebagăți în seamă și neînsemnați.

De aceea Hristos laudând pe aceia, care fac așa, a rostit aceste cuvinte: „**întrucât ați făcut unuia dintre aceștia prea mici, mie ați făcut**” (Mat. XXV, 40).

Și iarăși: „nu este voia Tatălui vostru, ca să piară unul dintre acești mici” (Mat. XVIII, 14).

Și iarăși: „Oricine va sminti pe unul dintre acești mici, mai de folos i-ar fi lui, ca să spânzure o piatră de moară la grumazul lui, și să se înnece în adâncul mării” (Mat. XVIII, 6).

Și pretutindeni mult vorbește Domnul despre cei mici și neînsemnați.

Avraam conformându-se cu aceasta, nu întreabă pe trecători, cine și de unde sunt, precum noi acum adeseori obișnuim a face, ci primea la sine, simplu, pe toți trecătorii.

Adică cel ce voiește a face o faptă a iubirii de oameni, nu trebuie să ceară socoteală celui nevoiaș despre întreaga sa viață, ci numai să ajute sărăciei lui și să împace trebuința lui.

Săracul are un singur mijlocitor și aceasta este sărăcia și trebuința lui de ajutor; și de aceea, tu nu trebuie să-i întrebi despre nimic mai departe.

Și chiar de ar fi el păcătosul cel mai mare, dar suferă lipsa de hrană cea neapărată, noi totuși trebuie să potolim foamea lui.

Așa ne-a poruncit și Hristos să facem, când zice: „Să fiți asemenea Tatălui vostru celui din cer, care răsar soarele său peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei dreپți și peste cei nedreپți” (Mat. V, 45).

Cel milostiv este un liman pentru cei ce suferă nevoie; dar limanul primește fără deosebire pe toți aceia ale căror corăbii s-au sfărâmat și îi scapă din primejdie.

Fie aceia dreپți sau nedreپți, sau orice alta, îndată ce ei sunt în primejdie, limanul îi primește în sânul său cel mântuitor.

Deci, când tu vezi pe pământ pe un om, care din pricina sărăciei a ajuns în soarta celui cu corabia sfărâmată, atunci nu te face judecătorul lui și nu cere la dânsul socoteală, ci mântuiește-l de nenorocirea lui.

De ce vrei tu să-ți faci o îndeletnicire netrebuitoare? Dumnezeu Însuși a ridicat de la tine această grijă și trudă prisoselnică.

Cât de spornici la întrebări și cât de aspri ar fi mulți

oameni, dacă Dumnezeu ar fi poruncit ca noi să cercețăm cu de-amănuntul viața fiecăruia dintre cei nevoiași, și mai întâi să ne informăm despre istoria nenorocirii lui și să cunoaștem cu de-amănuntul toate faptele lui, și abia atunci să ne milostivim asupra lui?

Acum noi însă suntem scutiți de toată această greutate. Pentru ce voiești să-ți faci o osteneală de prisos? Altceva este judecătorul, altceva milostivul.

CUVÂNTUL MILOSTIVIRE ARATĂ ÎN SINE, CĂ NOI TREBUIE SĂ FIM BINEFĂCATORI ȘI CĂTRE ACEIA CARE NU MERITĂ.

La aceasta ne îndeamnă și Pavel, când zice: „să facem bine către toți și mai vârtos către cei de o credință cu noi”(Gal. VI, 10).

De mare însemnătate sunt încă și următoarele: **Dacă noi, cu atâta amănunțime și cu atâta îngrijire vom cerceta nevrednicia celor săraci, atunci și cei vrednici nu se vor apropia de noi;** când, dimpotrivă, noi dăm și celor nevrednici, atunci cu atâta mai sigur vor primi de la noi și cei vrednici și între dâșii mulți sunt așa de vrednici de milă, încât meritul lor va ține cumpăna dreaptă cu nevrednicia celorlalți.

Așa era și la fericitul Avraam. El nu făcea nicio cercetare supărăcioasă celor ce avea nevoie de ajutor și de aceea a găzduit oarecând pe îngerii. Să urmărim și noi lui, precum și urmașului său Iov. Încă și acesta râvnea strămoșului său în binefacere și în mărimea de suflet, și pentru aceea zicea: „Ușa mea la tot cel ce venea se deschidea” (Iov. XXXI, 32); așa dar nu se deschidea unuia, iar altuia se închidea, ci tuturor sta deschisă fără deosebire.

Să facem și noi așa, iubiților, rogu-vă, și să nu mai întrebăm pe cei ce au trebuință de ajutor, de sunt ei cu totul nevoiași; căci pentru ca să fie cineva vrednic de

milostenie, nu are trebuință de altă, decât ca să fie sărac și dacă cel ce caută ajutor este sărac, noi nu avem trebuință a mai cerceta altceva.

Noi dăm milostenie sărăciei omului, nu năravurilor sale, ne e milă de dânsul nu pentru preferința lui, ci pentru nenorocirea lui, pentru ca și noi oarecând să dobândim multă milostivire de la Dumnezeu, deși suntem nevrednici, a fi părtași harului Său. Iar dacă noi cercețăm și ispitim, cu atâta istețime nevrednicia celor deopotrivă cu noi, slugi, apoi și Dumnezeu va face aceasta cu noi, - și atunci vai nouă! „Căci precum voi judecați, așa vă veți judeca” (Mat. VII,2).

La Înfricoșătoarea Judecată va conta cel mai mult MILOSTENIA!

Cuvânt din Sinaxarul Duminicii Înfricoșatei Judecăți¹

“(…) Dumnezeieștii părinți au rânduit în această duminică pomenirea celei de-a doua venire a Domnului, pentru ca nu cumva omul, aflând din acele pilde despre iubirea de oameni a lui Dumnezeu, să trăiască fără nici o grijă, spunându-și: *“Dumnezeu este iubitor de oameni! Dacă mă voi depărta de păcat, în dată voi dobândi totul”*.

Au rânduit aici dumnezeieștii părinți în această Duminică pomenirea înfricoșatoarei zile a celei de a doua venire a Domnului, ca înfricoșându-i pe oameni prin moarte și prin așteptarea chinurilor ce vor să fie, să-i întoarcă spre virtute pe cei ce trăiesc fără nici o grijă și să nu se încreada *numai* în iubirea Sa de oameni, ci să țină seama și de aceea că Dumnezeu este un Judecător drept, Care răsplătește fiecăruia după faptele lui. De altfel trebuia să vină Judecătorul sufletelor care au mers mai înainte.

Se numește a doua venire pentru motivul că întâia oară Hristos a trăit cu trupul printre noi, dar blând și fără slavă. La A Doua Venire însă va veni din cer cu minuni mai presus de fire și cu mare strălucire; va veni în trup ca să fie recunoscut de toți că El este Cel care a venit întâia oară spre a mântui neamul omenesc, iar acum a doua oară, ca să-l judece dacă a păzit bine poruncile ce i-au fost date.

Nimeni nu știe când va fi venirea Lui. Domnul a ascuns-o chiar apostolilor Săi. *Cu toate acestea* a arătat că înainte de venirea Sa vor fi unele semne, **lămurite mai pe larg de unii din sfinți.** Se spune că a doua venire va fi după trecerea *celor șapte mii de ani.* Înainte de venirea Lui va veni Antihrist (I Ioan 2, 18, 22; 2 Ioan 7).

Se va naște, după cum spune Sfântul Ipolit al Romei, dintr-o femeie desfrânată, fecioară cu numele, dintre evrei, din seminția lui Dan, fiul lui Iacov: *Se va purta ca și cum ar trăi după Hristos, va face minuni, câte a făcut și Hristos, și va invia morți. Totuși pe toate le va face în chip mincinos, nu cu adevărat; și nașterea, și trupul, și toate celelalte minuni, după cum zice Apostolul: "Atunci, zice el, se va descoperi fiul pierzării, cu toata puterea și semne și mărturii mincinoase" (II Tes. 2, 3-4).*

Dar, după cum spune Ioan Damaschin, nu se va întrupa diavolul, ci va fi un om născut din desfrânare. Va lua asupra sa toată lucrarea Satanei și se va arăta pe neașteptate. **Apoi se va arăta blând și bun tuturor. Va fi atunci foamete mare. Va veni, așa zicând, în ajutorul poporului; va cerceta dumnezeieștile Scripturi; va ține post și va fi silit de oameni să primească a fi ales împărat.** Va iubi mai cu seama poporul evreu, se va așeza în Ierusalim și va zidi templul iudeilor.

Cu șapte timpuri înainte, după cum zice Daniel, vor veni Enoh (Facere 5,24) și Ilie, propovăduind poporului să nu-l primească. Antihrist însă îi va prinde și îi va chinui, apoi le va tăia capetele. Cei care vor voi să rămâna credincioși vor fugi departe; pe cei care îi va găsi în munți îi va ispiti prin demoni. Dar, din pricina celor aleși, se vor micșora cele șapte timpuri. Va fi foamete mare; Toate stihiiile lumii se vor schimba, încât, aproape să dispară toate.

După aceasta va fi pe neașteptate venirea Domnului din cer, ca un fulger, mergând înainte cinstita Lui Cruce. Râu de foc clocotind va merge înainte, curățând tot pământul de miasme. Îndată va fi prins Antihrist și slugile lui și vor fi dați focului veșnic. La sunetele de trâmbițe ale îngerilor, va veni deodată, de la marginile pământului și din toate stihiiile, tot neamul omenesc în Ierusalim, căci acesta este centrul lumii, și acolo vor sta **tronurile de judecată.**

Toți oamenii se vor schimba întru nesticăciune cu propriile lor trupuri și suflete, și vor avea aceeași

formă. Înseși stihiiile lumii vor primi o schimbare în mai bine. Domnul, printr-un singur cuvânt, va despărți pe cei dreπți de cei păcătoși. Și vor merge lucrătorii faptelor bune spre a primi viața veșnică, iar păcătoșii iarăși spre a primi chinul veșnic. Și nu vor înceta niciodată acestea, nici viața veșnică, nici chinul veșnic.

Dar trebuie să se știe că Hristos nu va întreba atunci nici de post, nici de sărăcie, nici de minuni, cu toate că sunt bune și acestea, ci de cele ce sunt cu mult mai bune decât acestea, de MILOSTENIE și de MILĂ. Va spune dreptilor și păcătoșilor șase lucruri:

"Am flămânzit și Mi-ați dat să mănânc; am însetat și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Întrucât ați făcut unuia dintre aceștia mai mici, Mie ați făcut!" (Matei 25, 35-40).

ACESTE FAPTE BUNE POATE SĂ LE FACĂ ORICINE, după puterea sa. Așadar, atunci toată limba va mărturisi că Domnul este Iisus Hristos întru slava lui Dumnezeu-Tatăl.

Chinurile despre care vorbește Sfânta Evanghelie sunt acestea: *acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților; viermele lor nu se va sfârși și focul lor nu se va stinge; și "aruncați-l în întunericul cel mai din afară!" (Matei 22, 13).*

Pe toate acestea Biserica lui Dumnezeu hotărât le primește".

Colaj realizat de
Andrei-Nicolae Mihai

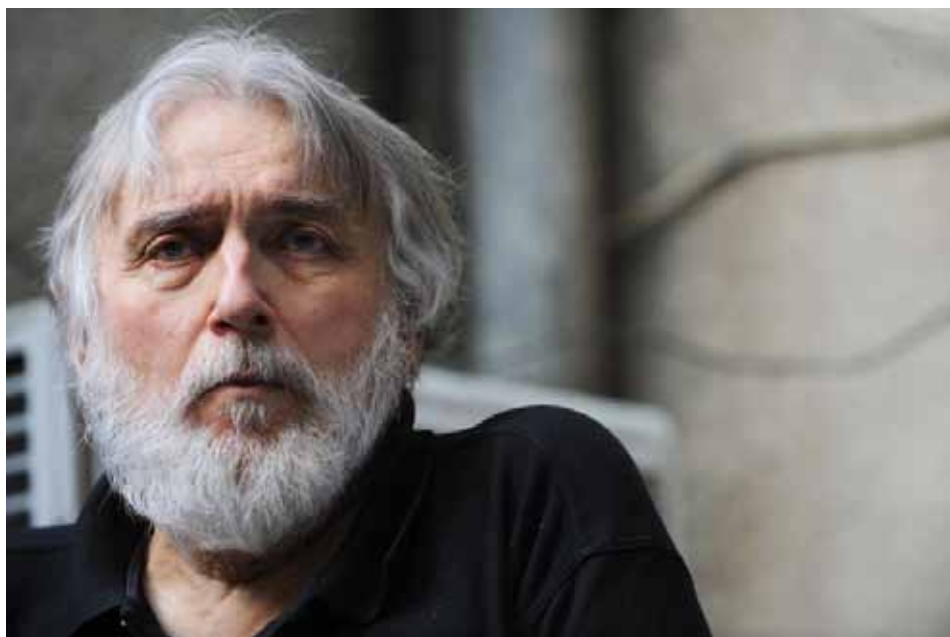
1 Textul de față e reprodus după TRIOD-ul tipărit la București în anul 2000, pag 45-47. Textul apare și în cartea "Apostazia și Antihristul. După învățăturile Sfinților Părinți" (pag 263 – 267), Editura Fundația Sfinții Martiri Brâncoveni, 2008.

Nașterea Domnului

„Există mai multe unghiuri de atac asupra interesului național!”

(Ultimul interviu cu Adrian Păunescu)

Păunescu! Cred că atât este
suficient pentru a-l prezenta pe
cel cu care am stat de vorbă.
Restul a spus el...

- *Ne strică, ne omoară, ne alterează patima din România?*

- Peste tot sunt patimi, n-avem, însă, mecanismul de stăpânit patimile. Nu patimile, mi se pare mie, că sunt rele, ci neputința noastră de a le ține în echilibru.

- *Când patimă, când încrâncenare...*

- Încrâncenarea e mai mult!

- *Nu ar trebui să ne ajute patima!?*

- Am să vă dau un exemplu care este înfiorător! Dumneavoastră știți că una dintre sursele vieții este cancerul? El, care e moarte! El, atâta vreme cât nu s-a declanșat și n-a invadat organismul, este energia din celulele care rămân tinere în organism. Așa și patima! Patima este combustibilul vieții, combustibilul competiției și, de aia, trebuie ținut în frâu. Pentru a nu ajunge încrâncenare.

- *Un paradox trăim de aproape 20 de ani, de când am învățat să vorbim liber, sper că de gândit au fost mulți care au făcut asta! De ce nu reușim, atunci când propovăduim interesul național, binele general, să fim uniți pentru a atinge aceste obiective?*

- Pentru că în mod fatal există mai multe unghiuri de atac asupra interesului național. Fiecare dintre cei care deservesc, în sens negativ zic, interesul național are impresia că abia îl servește fiecare. Există și multă incultură! Există și oameni care nu știu ce fac!

- *Ați renunțat, eu spun că din păcate, la Cenaclul Flacăra!*

- Sigur că e păcat, dar ce aș putea face în condițiile în care totul s-a așezat sub zodia câștigului imediat. Eu, ca să aduc un membru al cenaclului, pe care eu l-am lansat, la

un spectacol, trebuie să-i plătesc atât cât eu nu am luat niciodată de la spectacolul nimănu. De la Flacăra nu am luat nimic, niciodată! Eu trebuie să-i plătesc pe aceia pe care i-am făcut. Asta e situația! Totul este acum profit imediat și, dacă vreți, chiar abjecție ușor amenajată.

- *A fost un joc al destinului ca Păunescu să candideze în județul în care la fiecare pas calci pe istorie?*

- Nu! Nu, pentru că așa cum am spus unor „binevoitori”, care habar nu aveau cine sunt eu și care vorbeau – „Sudul, că vine sudul!” – și am spus „Măi, copii, când eu relansam serbările de la Țebea, dumneavoastră habar nu aveți că în cimitirul acela se află, de exemplu, și mormintele lui Buteanu și Groza!”. Eu am avut Ardealul meu! Eu am avut nebunia mea, care este pasiunea neamului meu, a bunicului meu pentru Ardeal. Bunicul meu, din cei șapte copii, pe cinci i-a trimis în Ardeal la școală, la Cluj! L-a trimis și pe un nepot, care rămăsese fără tată după primul război mondial. Tatamare al meu a avut această obsesie a Ardealului! Tatamare al meu a fost rănit la Mărăști, la mâna dreaptă, și a scris câțiva ani cu mâna stângă! Tatamare al meu a luptat pentru unitate națională. Și în genere, să știți, în țărani olteni din acea zonă unde mi-am petrecut eu copilăria există un puternic sentiment al Ardealului.

- *E dureros că am învățat să trăim cu răni!*

- Așa este! Asta este, de fapt, ecuația simplă a condiției umane. Dacă n-ai răni, nu vei ști niciodată nici ce este bucuria. Numai după ce suferi îți dai seama cât de important este să redescoperi bucuria. Iar eu, ca să închei paranteza în ce mă privește, sunt fiul unui învățător și al unei învățătoare care s-au cunoscut în județul Sălaj, au fost izgoniți prin

Dictatul de la Viena în sud și au fost trimiși de Antonescu în Basarabia să reromânizeze, împreună cu învățătorii și preoții din Ardeal, Muntenia și Moldova, să reromânizeze Basarabia. Acolo, tata a plecat pe front și mama a rămas cu sămânța unui prunc, întâmplător eu! M-am născut în 1943, în vremea războiului! Tata a obținut o permisie, a venit, mi-a făcut botezul creștinesc și s-a dus în continuare pe front. Eu am plecat în '44, în brațele mamei, către Prut și dincolo de Prut, să ne salvăm de venirea armatei sovietice. Așa că în mine este ca într-un stick...

- ...amintiri înmagazinate!

- Da, da, există toată istoria națională. La mine, istoria națională s-a situat în intimitatea ființei și fibrei mele!

- *Îmi propusesem să abordez o problemă politică, dar...*

- Ce vreți!

- *M-am răzgândit, nu fac un secret din faptul că l-am cunoscut pe Adrian Păunescu când aveam vreo 10 ani la întrunire neoficială, între prieteni. Îmi doream atunci să fi vorbit cu Păunescu, ascultam joia Radio Cenaclul Flacăra. Mi s-a îndeplinit dorința după 28 de ani și vorbesc despre viitorul României!. Las deoparte politica! Aș vrea să...*

- Doar atât, la chestiunea despre viitorul României, viitorul României nu poate fi conceput în afara unui prezent urgent, care trebuie urgent rezolvat!

- *Să vorbim despre salvarea tinerei generații, dacă nu sună prea pretențios, prin cultură! Tot mai rari sunt tinerii cu cărți în mână, cântând sau recitând o poezie! Poate am o mentalitate învechită, dar...*

- Trebuie să vă spun că tentațiile lumii moderne pot ucide o generație. Pentru că sunt tentații frivole, superficiale! Sigur că ele încearcă să și pună în ecuație energia tinerei generații, dar, după părerea mea, o călăuzesc eronat! Nenorocirea pe care o trăim cu escaladarea violenței pretutindeni nu poate fi tolerată! Este o chestiune foarte gravă! Am văzut cum, la niște meciuri de fotbal, sau de handbal, sau baschet, se încaieră ca niște dușmani. Oameni care împart același aer, împart același destin, uneori aceeași sărăcie, se potențează-n ură și e destul să zică unul ceva, că ălalalt zice și mai mult și, ca în filmul acela cu Stan și Bran, ne distrugem așa...

- *Nu a fost ca după abolirea sclavagismului, când trezindu-ne liberi în fața informației nu am știut ce să facem cu ea!?*

- Foarte frumoasă întrebarea, excepțională! Dar eu vă spun ceva, noi suntem în sclavagism! Uitați-vă la fotbaliști, uitați-vă la antrenori! Îi zicem noi societate capitalistă, modernă, dar ce societate e aia în care un patron poate să dea afară, oricând un antrenor de fotbal!? De ce? Păi, ce, performanțele se judecă în trei etape, în cinci etape!?

- *Pentru că este clubul X SRL!*

- Și dacă este SRL, ce!? Asta spun, că e gândită rău condiția omului! De fapt, societatea românească se împarte, acum, în proprietari de sclavi și sclavi! Cum vine asta!? Și există, așa, o pătură care ar dori să înaintăm spre feudalism.

- *Ce e de făcut?*

- De repus în funcțiune principiile elementare ale unei

societăți civilizate! Și anume, munca să conteze mai mult decât hoția, dragostea de țară să fie o componentă a dragostei față de universalitate...

- *Parcă ne este rușine să ne mai spunem patrioți!*

- Ne este rușine pentru că s-a lansat această fabrică infectă de etichete, care fabrică aparține doritorilor de a sparge țări! N-au zis ei, toți acești capitaliști veroși, să se termine cu statul!? Că statul, gata, a dispărut din istorie, și statul american intervine și naționalizează bănci. Cum vine asta? Statul cel mai liberal din lume! Adevărul este totdeauna o rezultată. Nu este nici la dreapta, nici la stânga în ecuația politică de astăzi! Trebuie luate toate lucrurile bune care s-au întâmplat în istorie. Dacă în feudalism, de exemplu, femeia era adorată, nu trebuie să demolăm și acest mit al femeii! Să rămânem la ceea ce a fost un câștig atunci. Era un câștig respectul față de femeie, inclusiv pudoarea femeii trebuie păstrată! Faptul că niște onaniști nenorociți se duc la barurile unde se dezbracă femei și se excită pentru o noapte, nu înseamnă că s-a rezolvat problema dragostei pe pământ! Dragostea are legile ei care nu țin nici de voința mea, nici de Shakespeare, nici de voința lui Petrarca, ele așa sunt și, noi ca oameni care transcriu condiția umană, trebuie să observăm asta! Or, chestiunea cu abuzurile care se fac pe seama libertății este foarte gravă!

- *Negarea unei perioade de timp din istoria unui popor nu înseamnă ignorarea poporului care muncit?*

- De două decenii tot vindem ceea ce înjurăm că s-a făcut atunci. De două decenii, generația actuală trăiește din ceea ce au reușit să facă generațiile trecute.

- *Sunteți un om slab, plângeți?*

- Asta nu înseamnă slab! Aveți o percepție greșită asupra slăbiciunii! Nu! Eu vă dau un exemplu! Tată meu era mult mai bărbătos decât mine, nu mai bărbat, dar mai bărbătos, deși cred că era și mai bărbat că a făcut un băiat ca mine, eu nu am făcut un băiat ca mine, am făcut un băiat altfel! Bărbătos, cum era, când erau filme cu soldați români care mureau, filme artistice, nu mai putea de plâns! Spuneam: „Tăticule, de ce plângi, că e film!”, îmi răspundea: „Așa au murit românii!”. El nu-și putea închipui că acolo sunt niște artiști cărora li se dă cu vopsea roșie pe piept ca să pară credibil. Dacă a fi milos și a lăcrima pentru părinți, pentru situația din anumite momente, chiar și pentru situația țării, înseamnă a fi slab, sunt slab!

- *Câți dintre colegii din Senat reverberează când urcați la tribună? Pot fi acuzat de cultul personalității lui Păunescu. Sunt om și am dreptul să o fac și p-asta!*

- Când sunt inspirat, toți colegii mei vibrează! Contează foarte mult câtă încărcătură emoțională am și câtă dreptate am. În general, eu nu mă calific la bătălii interpartinice, numai plac! Eu încerc să spun probleme care trebuie să ne intereseze pe toți. Dar dacă ziceați de lacrimi și de plâns, aș fi încheiat spunând: „Ochii care știu să plângă văd mai bine!”.

(Articol citat)

Dan Terteci

Sursa: terteci.blogspot.ro

Viata noastra

Lacrimi pentru tatăl învins

de Adrian Păunescu

Unde vă duceți, puteri părintești
Și vă tot stingeți mereu,
Tată, ce faci și de ce-mbătrânești,
Frate mai mare al meu?

Când eu eram mai tânăr și tata era tânăr
Jucându-se cu mine, ca-n basme și minuni
El mă purta pe brațe și m-arunca pe umăr
Sau ne trânteam prin iarbă ca doi prieteni buni.

Era bărbat puternic, intra cu sacu-n moară,
Nu-l speria nimica, avea puterea sa
Și mă-nvingea la luptă în fiecare vară
Și protector și tandru spre mine surâdea.

Dar a venit o toamnă cu mult porumb de lapte,
Dar a venit o toamnă cum n-aș mai vrea să văd,
În mine era ziua, în tata era noapte.
Și-a început al vârstei neînfrânat prăpăd.

Noi ne jucam de-a trânta stând umăr lângă umăr
Și l-am simțit că pică sub umărul meu stâng
Și-am înțeleș că tata, de-atunci nu mai e tânăr
Și-nvingător în luptă, am început să plâng.

Ca un copil sub mine voia să se agațe
De-un umăr mai puternic ca să nu-i fie greu
Și îmi venea să urlu și-apoi să-l port pe brațe,
Tu, iartă-mă de toate, părinte bun al meu.

A fost cea mai cumplită și cea din urmă trântă,
Lătrau în depărtare și-n sângele meu câini,
Am ajutat făptura părintelui meu sfântă
Și lacrimi de iertare îmi șiroiau pe mâini.

Aș vrea să se întoarcă iar vremea minunată
Când tu în bătlie mă învingeai ușor,
Mai bate-mă o dată și fii puternic, tată,
Că tu crescând în vârstă și eu încep să mor.

Îndreaptă către ceruri puternicul tău umăr,
Tu, care-n biruință mai cald mă ocrotești,
Învinge-mă în luptă, să cred că mai ești tânăr,
Așază-mă sub brațul tutelei părintești.

Mărturisirea fără îndoială

de Sfântul Ioan de la Neamț Hozevitul

Un creștin cu simplitate
Râvnitor de mântuire
Se-ntorcea scârbit odată
De la Sfânta mânăstire.
Patruzeci de ani de-a rândul
El mergea la spovedire
La un iscusit Duhovnic,
Neavând nici o jignire.
Dar acum văzând la dânsul
Niște lucruri de sminteală,
Se-ntorcea creștinul nostru
Plin de multă îndoială:
Spovedirea mea săraca
Este fără de valoare
Căci asemenea Duhovnic
N-are dar de deslegare!
Socoteam că are viață
Decât alții mai "cu dar",
Iar acum îl văd că este
Un bețiv și un curvar!
Cam așa zicea în sine
Omul desnădăjduit
Și mai mult n-avea curajul
Pentru mers la spovedit.
Ajungând în toiul zilei
La un pârlăș curat
A băut cu lăcomie
Fiind foarte însetat.
Apa limpede și rece
L-a făcut iscoditor
Ca să vadă unde este
Al pârlăului izvor.
Deci mergând pe malul apei
A ajuns într-o vâlcea
Unde se afla izvorul,
Dar acolo ce era?

Apa ceia minunată
Se vedea ieșind din mal,
De pe gura unui câine
Precum iese din canal.
În mirarea lui s-arată
Sfântul înger la izvor
Și vorbește către dânsul
Cam în felul următor.

Omule nechibzuit,
Ce te uiți așa pierdut,
Poate ai vreo îndoială
Pentru apa ce-ai băut?
Ai simțit ceva devale
Te-ai îngreșosat cumva?
"Nicidecum, răspunde omul,
Bună apă mai era!"
Dacă n-ai băut cu greață,
Vătămare nu-ți va fi,
Căci izvorul nu se spurcă
Ori pe unde ar ieși.
Deci să iei din asta pildă
Pentru spovedirea ta,
Ca să nu mai ai părere
Îndoindu-te cumva!
Darul Sfânt este din ceruri
Ca izvorul din pământ,
Preotul este organul
Duhului Celui Prea Sfânt.
După cum ieșind din gură
Apa n-a pierdut hotarul,
Nici păcatele la preot,
Nu au împutinat darul.
Fii încredințat creștine
Că mărturisirea ta
De Hristos a fost primită,
Nu te îndoii de ea!

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza"

Str. Nicolae Iorga nr. 7, Bârlad, Jud. Vaslui ;

Tel.: 0235 421 340, Fax: 0235 421 341

E-mail: carpbarlad@carpbarlad.ro ; Web: carpbarlad.ro ; Yahoo Mess: carpbarlad

UNIC ÎN BÂRLAD!

APARAT AEROSOL CU ULTRASUNETE

Trăim, deci respirăm. Respirația este principalul sistem de ventilație al corpului nostru. Cum ajutăm? Simplu: din dorința unor oameni de bine, la C.A.R a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad s-a achiziționat Nebulizatorul Suchatzki, aparatură de ultimă generație în domeniu.

Nebulizatorul Suchatzki este produs în Germania și este creat în special pentru uz spitalicesc, caracteristicile de bază fiind adaptabilitatea, flexibilitatea și siguranța la operare. Având posibilitatea nebulizării de soluții medicamentoase, lichide saline, minerale, termale și arome se pot trata eficient o gamă foarte vastă de afecțiuni:

- Bronșită;
- Astm bronșic;
- Laringită;
- Mucoviscidoză;
- Faringită;
- Pneumonie;
- Traheită;
- Deshidratare;
- Pre/post operativ;
- Sinuzită, etc.

Aparatul este prevăzut cu încălzitor integrat până la 37 °C, ceea ce permite efectuarea ședințelor de tratament chiar și pe timpul iernii și conține un filtru antibacterian pentru siguranță igienică maximă.

ATENȚIE! Serviciu valabil doar pentru membrii Casei!

EROII BÂRLADULUI, EROII NECUNOSCUȚI AI NEAMULUI

Preotul Vasile Serghie

1 ianuarie 1922, Bârlad – † 23 septembrie 2006, București

„Părintele Vasile Serghie, eminent absolvent al facultății de teologie de la Cernăuți, era și un trăitor viu al adevărilor de viață creștină. În toate manifestările lui era de o sobrietate rar întâlnită. Viața, pentru el, era „Timp Hristic”, nu întâmplare sau succesiune de evenimente din care nu știi ce să alegi. Împreună cu Anghel Papacioc, care era de o râvnă rar întâlnită pentru câștigarea stadiilor de viață virtuoașă, pură, sfântă, și un fervent animator pentru rugăciunea isihastă, erau lumină și îndemn de a ne integra în Hristos ca mădulare sfințite.

În perioada de „tranzitie” (1945-1947) în care ne puteam organiza noi înșine viața în interiorul închisorii, am stat câteva luni în aceeași celulă cu părintele Vasile Serghie și cu Anghel Papacioc.

În programul duhovnicesc, în afară de rugăciune, studiu, meditație, convorbiri exegetice, intra și o zi pe săptămână de tăcere completă, făcută tot cu scopul unei adânciri și întâlniri tainice cu Dumnezeu; o analiză scrupuloasă a tuturor momentelor și actelor vieții, pe care apoi, într-o mărturisire, o analizam, adâncind-o și mai mult și încercând să găsim soluții de vindecare și îndreptare sau de încuviințare, după cum era cazul. După o astfel de ”punere sub lupă” a vieții sale, părintele Vasile Serghie, care nu se menaja în niciun fel, a avut un moment de mare cutremur sufletesc:

- Fraților, sunt tulburat, gândindu-mă cum de am îndrăznit să fiu hirototit preot? Probabil de aceea m-a adus Dumnezeu aici ca să-mi dau seama cu adevărat de nevrednicia mea. Ce taină este aceasta, ce obligații apasă asupra conștiinței slujitorului și ce răspundere are în fața lumii și a lui Dumnezeu! Mă cutremur și nu cred că voi mai putea să împlinesc această misiune, dându-mi seama că starea preoției mă

depășește! Și decât s-o fac cu nevrednicie, mai bine n-o mai fac!...

Eu stăteam uimit, cu privirea aplecată, uluit de mărturisirea părintelui. Anghel Papacioc, apropiindu-se de

dânsul, cu ochii plini de lacrimi i-a zis:

- O, Părinte Vasile, acum cu adevărat ești un bun **Preot!** Acum când trăiești cu conștiința nevredniciei tale! „Căci puterea lui Dumnezeu întru neputință se arată și celor smeriți Dumnezeu le dă harul Său”. Ce bine ar fi, a continuat Anghel, dacă fiecare preot ar trăi cu această conștiință a nevredniciei sale. Cu câtă atenție, cu câtă frică și cutremur și-ar împlini slujirea lui de apostol al lui Hristos pe pământ?!

Căzând unul în brațele celuilalt plângeau; lacrimi de mângâiere și bucurie încurajatoare se împreunau pe obraji lor.

Am îngenuncheat în rugăciune. Dacă un preot se cutremură, gândindu-se la răspunderea ce o are pentru această slujbă sfântă, este mai ușor pentru un mirean să se mântuiască... Anghel Papacioc îmi ghicea gândurile:

- Vezi, frate Virgile, că mântuirea

este în posibilitatea lui Dumnezeu nu pentru cel ce doar dorește, ci și pornește la lucrarea celor bune. Primul pas al acestei lucrări este tocmai conștiința nevredniciei. Atunci intervine harul să te învrednicească dându-ți puterea să înaintezi la locul slujirii tale.”

„Ședeam în celulă cu Anghel Papacioc, acum Arhimandritul Arsenie de la Techirghiol. Pentru că dânsul avea nevoie de ajutor permanent, am rămas să-l îngrijesc... Din rezerve, puteam să-i fierb unul sau doi cartofi zilnic — mai mult nici nu puteam mânca. Timpul îl petreceam în rugăciuni și convorbiri duhovnicești. De la dânsul am învățat nu numai să mă rog bine, ci mai ales să pătrund cu lama sabiei «Cuvântului Adevărului Dumnezeiesc» până în rărunchi, în adâncul duhului...

Anghel Papacioc — iertați-mă pentru această destăinuire — când se ruga, nu mai auzea și nu mai vedea nimic în jur. Starea aceasta o avea și Părintele Vasile Serghie. Erau complet absorbiți în rugăciune.

În perioada de tranziție (1945-1947), în care ne puteam organiza viața în interiorul închisorii, am stat câteva luni în aceeași celulă cu Părintele Vasile Serghie și cu Anghel Papacioc... Pentru a realiza un program de studiu, meditație și rugăciune, ne-am confecționat zăvoare interioare. Când găseai ușa încuiată, știai că acolo era aprinsă candela inimii pentru Hristos. Reveneai la ziua și la ora indicată pe ușă.

Un macedonean, Ciolacu, mai târziu unul din șefii grupului de rezistență din pădurile Babadagului, era șeful unei echipe pentru strângerea recoltei. Ciolacu avea o oală smălțuită, pe care o lua la câmp pentru a aduce celor bolnavi fructe sau o lăsa celor rămași să fiarbă în ea cartofi, fasole sau mămăligă. Într-o seară, ne-a adus niște struguri și piersici tomnatice și

I-am rugat să ne lase oala până dimineață, să fierbem pentru Anghel câțiva cartofi. Dimineața nu ne-am putut trezi la timp, căci discuțiile și rugăciunile Miezonopticii continuaseră mult peste miezul nopții. Deșteptarea cu clopotul la ora cinci ne-a surprins în rugăciunea dimineții, la cei șase Psalmi ai Utreniei. Când milițianul a deschis zăvorul, ne-am amintit de oală. Echipa lui Ciolacu va fi chemată și omul nu avea vasul la îndemână. Am vrut să mă ridic, dar am rămas în genunchi, crezând că până-l va striga pe Ciolacu, vom sfârși rugăciunea. Anghel recita șoptit, cu ochii închiși, penultimul psalm.

- *Echipa lui Ciolacu să coboare la muncă!* strigă Gâlea.

În fața celulei noastre, pași grăbiți și ciocănituri în ușă. Voiam să mă ridic. Zăvorul interior făcut dintr-o lingură de lemn cedă și Ciolacu apăru în ușă, nițel aprins la față. Văzându-ne în rugăciune și respectându-l pe Anghel Papacioc, îngenunche lângă mine, silabisind psalmul rostit de Anghel. Simțeam cum arde de nerăbdare să se încheie rugăciunea, rușinat de tulburarea pe care o provocase. Anghel tocmai termina cu «Amin», când Gâlea strigă cu accent imperativ:

- *Ciolacu să coboare la echipă!!!*

Ciolacu apucă oala, o băgă în traistă și, ca salvat din mâna unui potrivnic, ieși fulger pe ușă repetând izbăvirea: «Amin! Amin!». S-a ridicat și Anghel, puțin nedumerit. Văzându-mă mișcându-mi buzele ca să-mi stăpânesc pornirea necontrolată spre zâmbet, zise:

- *S-a întâmplat ceva? Parcă s-a auzit un zgomot...*

- *Am uitat să-i ducem oala lui Ciolacu și a venit să o ia.*

Găsindu-ne în rugăciune, a îngenuncheat și el, și abia când ați încheiat a plecat...

- *Vai de capul nostru, să facem pocăință pentru neglijența noastră și pentru tulburarea sufletului lui!*

Am rostit Psalmul 50 și am bătut cincizeci de metanii pentru noi și pentru el”.

Virgil Maxim - Imn pentru crucea purtată,

Editura Antim - 2002, Ediția a II-a

A suferit aceleași suplicii ca și părintele Vasile Pătrașcu evocat în numărul trecut: bătăi, torturi, batjocuri fără seamăn.

A murit la 92 de ani, amnezic. Cu toate că uita totul, două lucruri le-a ținut minte până în ultima clipă: unde este biblioteca și să-și îndeplinească rugăciunea cu regularitate. Atunci când a fost închis a spus: “Cei care au mințit se vor prăbuși sub Crucea lui Hristos!”. Toți acuzatorii săi din proces au murit în morți extrem de tragice, năpraznice sau violente.

Nu îi plăcea pietismul și nici credința de formă sau nevoița fără prezență. Punea accent pe o stare continuă de prezență a lui Dumnezeu. Trimitându-i salutări arhimadritului Arsenie Papacioc, acesta a răspuns: “Să-i transmiteți că după 40 de ani, încă nu l-am uitat la rugăciune.”

NOTĂ: Oricine deține informații suplimentare despre Pr. Vasile Serghie sau alte personalități bârlădene din orice domeniu care fac cinste urbei noastre este așteptat a ne contacta la adrese prezente pe copertele revistei.

Târgu-Ocna - Lumina din răni

Închisoarea Aiud - Cetatea morții

Închisoarea Jilava

*Colaj realizat de Andrei-Nicolae Mihai,
prin bunăvoința Părintelui Petru Giușcă,
Preot paroh al Bisericii Învierea Domnului și Sfânta
Ecaterina din Bârlad*

Romania mare

“Prin jertfă s-a înfăptuit

Anul 1848 a reprezentat un moment important în istoria poporului român. În timpul Revoluției, în presă, în documente și cu ocazia adunărilor ce au avut loc **poporul a cerut Unirea**.

Românii locuiau în provincii aflate sub diverse ocupații străine. Modul de organizare, instituțiile sunt diverse. Mai apropiată era organizarea din Moldova și Țara Românească și de aceea într-o primă fază s-a hotărât realizarea „**României Mici**”. În jurul acesteia se va înfăptui apoi ROMÂNIA MARE.

Acesta era visul cercurilor conducătoare, dar mai ales ale românilor aflați sub ocupație străină. În acest scop românii din provincii vor desfășura o intensă activitate pentru realizarea idealului național în funcție de condițiile concrete din fiecare provincie.

Basarabia a fost ocupată de Rusia în anul 1812 prin Tratatul de la București. La început Basarabia s-a ocupat de autonomie ca oblastie după care a devenit gubernia Novorosiisk și guvernată ca orice provincie a imperiului țarist. Ca urmare, mulți români au fost mutați spre răsărit și în Basarabia a fost adusă populație rusofonă, cărțile românești au fost duse la Chișinău și arse, iar în 1867 limba română a fost interzisă în provincie.

Cu toate măsurile de deznaționalizare, românii din Basarabia și-au păstrat specificul național, fapt sesizat și de Țarul Alexandru al III-lea care l-a însărcinat pe Batiuskov să studieze cauzele pentru care rusificarea nu are rezultate. Cu toate măsurile luate de autorități românii basarabeni își păstrează limba și specificul național.

După revoluția din 1905 începe să se afirme principiul naționalităților. Ca urmare, o seamă de intelectuali români precum C. Stere, I. Pelivan, I. Inuleț, V. Stroescu, P. Halippa organizează editarea ziarului „BASARABIA”, cer introducerea limbii române în școli, pun bazele societății moldovenești pentru răspândirea culturii naționale. Acțiunile organizate sunt urmate de arestări, execuții, distrugerea școlilor, organizațiilor naționale, iar redactorii ziarului „Basarabia” după arestare au fost deportați. Printre alți deportați s-au numărat A. Sever, primul deputat român, apoi Em. Gavriliță și alții.

Dobrogea a trecut sub stăpânirea Imperiului Otoman. Zona a fost organizată ca udj (provincie) a cărei conducere revenea unui bey de margine. A fost inclusă sângeacului de Silistra și de-a lungul timpului structura organizatorică a suferit unele modificări. Aici au fost colonizați turco-tătari, dar și populații de alte naționalități. Românii și-au păstrat însă pe toată durata stăpânirii simțământul de neam, conștiința vechimii și permanenței lor pe aceste locuri. De aceea ori de câte ori aveau loc evenimente în Țara Românească autoritățile turcești luau măsuri pentru a preveni contactul cu românii din țară.

În Dobrogea au venit mulți revoluționari transilvăneni care au înființat școli românești, iar Mitropolia Proilavonului a menținut și promovat religia ortodoxă. Războiul de independență, urmat de semnarea Tratatului de la Berlin, din 1 iulie 1878, a dus la Unirea Dobrogei, a gurilor Dunării și a insulei Șerpilor cu România.

Adresându-se soldaților români care urmau să pătrundă în Dobrogea la 14 noiembrie 1878 domnitorul Carol I spunea: „Puterile mari europene prin Tratatul de la Berlin au unit cu România, Dobrogea această veche posesiune a prinților noștri de mai înainte. Azi veți pune piciorul pe acest pământ care devine din nou românesc, însă acum veți merge în Dobrogea nu în calitate de cuceritori, ci amici ca frați ai locuitorilor care de azi înainte sunt concetățenii noștri.”

Bucovina a fost ocupată de Austria în 1875. Era darul oferit de Rusia în cadrul conferinței de la Constantinopol pentru că a rămas neutră în războiul din anii 1768-1774. Pentru că nu a fost de acord cu acest „dar” în-suși domnul Moldovei, Grigore al III-lea Ghica a fost asasinat. Politica autorităților a urmărit catolicizarea și germanizarea populației. Românii s-au opus acestei politici și-au acționat prin intermediul presei, a societăților culturale și a școlii. Mulți dintre ei au fost urmăriți, arestați, dar nu au renunțat la idealul național. Drept dovadă, au înființat Partidul Național Român în 1894, au organizat serbări naționale ca cea de la Putna, unde Ciprian Porumbescu a cântat „**HORA DACIEI ÎNTREGI**” sau au participat la Serbările din Regat. Mai mult, la insistențele prof. I. Gh. Sbiera la Universitatea din Cernăuți cu limba de predare germană a luat ființă o catedră de limba și literatura română.

Grigore III Ghica, Prințul Moldovei și Valahiei

Situația românilor din Transilvania era deosebit de grea. De-a lungul secolelor au avut de suportat stăpânirea maghiară până în 1541, turcească până la 1688, austriacă până la 1867 și apoi austro-ungară până în 1918. În timpul regimului analist austro-ungar **s-au aflat din nou sub ocupație maghiară, care s-a dovedit apăsătoare. În zona maghiară nu exista decât o singură națiune recunoscută – cea maghiară, o singură limbă – maghiară, care se învăța de la trei ani și nu aveau drepturi decât maghiarii.**

Cu toate acestea și înainte de 1867 și după, românii s-au opus fenomenului de germanizare și apoi de maghiarizare și au militat prin intermediul presei, a societăților culturale a P.N.R. și mai ales prin intermediul memoriilor. Începutul l-a făcut preotul episcop unit Ion Micu și a fost continuat de reprezentanții Școlii Ardelene care în 1791 au redactat primul program politic al românilor din Transilvania – *Supplex Libellus Valachorum*.

Vasile Lucaciu

La o sută de ani de la acest eveniment va fi redactat MEMORANDUMUL cu știrea și susținerea regelui Carol I al României. Autoritățile maghiare i-au arestat pe semnatarii care au fost apărați în procesul de la Cluj din 1894

de un avocat trimis chiar de Regele Carol I. Așa cum afirma Vasile Lucaciu, la proces nu erau judecați memorandiștii ca persoane fizice, ci întreaga națiune română. Condamnații memorandiștii vor fi eiberați după un an la solicitarea Regelui Carol I. În scrisoarea pe care au trimis-o împăratului ei mulțumesc pentru grațierea pe care nu au cerut-o și promit să lupte în continuare pentru cauza națiunii române. Tot în acest timp a luat ființă la București Liga Pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor ce avea și filiale în străinătate și în anii Primului Război Mondial a devenit LIGA PENTRU UNITATEA POLITICĂ A TUTUROR ROMÂNILOR.

În anul 1893 România prin regele Carol I a aderat la Tripla Alianță cu intenția de a apăra independența țării. Acțiunile Statului Român până în 1914 au arătat însă faptul că într-un conflict România nu va lupta niciodată alături de Germania și Austro-Ungaria. Lucrul acesta îl recunoșteau și reprezentanții celor două Mari Puteri, von Bulow și Czernin mai ales după participarea la cel de al doilea război balcanic (1913), când România și-a alipit Cadrilaterul.

La 15/28 iulie 1914 a izbucnit Primul Război Mondial, autoritățile germane au sperat să atragă România în război ca membră a Puterilor Centrale. În acest scop a fost trimisă o misiune secretă la București și s-a intervenit fără succes pe lângă autoritățile maghiare pentru a acorda unele drepturi românilor.

La apelul împăratului austriac Franz-Joseph mulți români s-au înrolat pentru lupta împotriva slavismului.

Carol I

În Consiliul de Coroană de la Sinaia, chiar regele Carol I a cerut ca România să intre în război alături de Germania. Cei prezenți s-au declarat însă pentru neutralitate. Declararea neutralității i-au surprins pe mulți români din Transilvania. Dacă armata română ar fi intrat atunci în Transilvania – scria Octavian Tăslăuanu, „românii din armata austro-ungară ar fi înlesnit victoria prin deserțiuni și revolte”.

În perioada următoare mulți români s-au refugiat în Regat. Mulți au și rămas pe loc de teamă ca familiile să nu fie trimise în fața Tribunalului Special sau au crezut în promisiunile unor conducători care le-au permis la început să poarte cocarde tricolore să arbozeze la vagoane drapelul tricolor și la plecare li se cânta imnul „DEȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE”. Mai mult, unele ordine militare și decrete au fost publicate și în limba română. Ca urmare, au fost înrolați în Transilvania între 489.544 - 650.000 de soldați și ofițeri, iar în Bucovina

Eugen Goga

românii sunt încadrați în unitățile austriece, dar trebuie specificat că a existat și **REGIMENTUL 41 CERNĂUȚI**. **Situația pe front este foarte grea și este descrisă de Eugen Goga, fratele poetului Octavian Goga în cartea „CELE DOUĂ SIBERII”.**

Ca urmare a înfrângerilor din Galiția din 1914 sunt declarați morți sau dispăruți 82.588 români și răniți 63.304. Această

situație face ca tot mai mulți români din Bucovina și Transilvania să se gândească la înfruntarea autorităților locale și militare. Cei din zonele limitrofe Regatului trec granița pe drumuri numai de ei știute prin „Vama Cucului”, dezertează din armata austro-ungară și fie cad prizonieri, fie se predau rușilor. Autoritățile austriece și maghiare încep să ia măsuri drastice așa cum reiese și din Proclamația de la Gura Humorului, de Guvernatorul Bucovinei, Conte Rudolf von Meran.

Comportamentul agresiv al comandanților care îi legau de stâlpi pe români, îi băteau, îi puneau să facă santinelă permanentă și îi obligau să spună că sunt „cetățeni maghiari cu buze valahe” nu i-au înfricoșat pe români. Acest lucru a dat de gândit autorităților care au început să-i strămute pe români spre vest cam 8.500-10.000 pe persoane pentru a lucra în mine sau fabrici, au dus pe alții în lagăre și au închis 311 școli românești. Românii au continuat să reziste fiind încurajați și de Proclamația Marelui Stat Major al Armatei Române care afirma că România a intrat în război alături de Anglia și Franța pentru a realiza „visul de sute de ani”... *De azi locul vostru nu e în armata austro-ungară, părăsiți rândurile, veniți sub steagul românesc fără rezerve să luptați pentru fericirea voastră și a noastră. VENIȚI SĂ ÎNFĂPTUIM ROMÂNIA MARE.*

În cele două provincii se declară starea excepțională. Au avut loc peste 40.000 de dezertări, soldații, mai ales ofițerii sunt urmăriți, averile multor familii sunt sechestrare, se sistează ajutorul de război pentru familiile celor ce-au părăsit armata austro-ungară sau sunt bănuși de sentimente pro-românești. Cu toate acestea numărul celor ce veneau în România creștea continuu, fapt pentru care autoritățile române au luat măsuri de ajutorare a lor, s-a organizat în sala Ateneului Român un CONGRES AL ROMÂNILOR de peste graniță aflați în Regat și s-au creat societăți patriotice și culturale.

Îngrijorate, autoritățile austro-ungare au închis granițele, i-au urmărit pe români aplicându-le o ștampilă specială pe actul de identitate, au suprimat ziarele românești, a fost interzisă activitatea politică. Românii

au acceptat toate sacrificiile pentru a-și realiza idealul național. A fost creată o Asociație a Bucovenenilor și Transilvănenilor și prin Proclamația de la Darnița au hotărât să se organizeze. S-au creat corpuri de voluntari, care în mai 1917 au sosit la Iași și sub comanda generalului Alexandru Averescu au participat la bătălia Moldovei din iulie-august 1917.

În octombrie 1917, ca urmare a Revoluției Bolșevice, comuniștii preiau puterea. Profitând de documentele adoptate și mai ales de Declarația Asupra Naționalităților care acorda acestora dreptul la autodeterminare, basarabienii vor înființa Sfatul Țării, care, la 2 decembrie 1917 proclamă REPUBLICA DEMOCRATICĂ MOLDOVENEASCĂ, stat autonom în cadrul Federației Ruse, apoi la 24 ianuarie 1918 independența Republicii.

La 27 martie 1918 se va vota și unirea cu România, Basarabia fiind astfel prima provincie ce a revenit la patria mamă. Va urma Bucovina la 15 noiembrie 1918 și, în final, Transilvania, Banatul și Porțium (Crișana și Maramureș), în urma adoptării REZOLUȚIEI din 18 noiembrie – 1 decembrie 1918 DE LA ALBA – IULIA.

S-a înfăptuit astfel ROMÂNIA MARE și parafrazându-l pe Mihail Kogălniceanu, ROMÂNIA MARE S-A FORMAT PRIN JERTFA A GENERAȚII DE ROMÂNI DIN REGAT ȘI DIN PROVINCII.

Deci, UNIREA NAȚIUNEA A FĂCUT-O!....

Prof. Maria Marin

FRUNTIȘENII

SAT DOMNESC ȘI BOIERESC

Prima atestare a acestui sat este din 28 septembrie 1629 (7138), într-un document emis la Iași de domnul Moldovei Alexandru Voievod, fiul lui Radu Voievod (Preotul Ioan Antonovici, *Frații Gheorghe și Neculai Roșca*

Codreanu, Bârlad, Tipografia George V. Munteanu, 1908, p.1).

Documentul, în numele personal al domnului, recunoștea cedarea satului Frunțișeni lui Maței Roșca „din târgu din Bârlad” pentru că „au dat Domniei mele doi cai buni, cari i-am dat Domnia mea în treaba țării. Această donație a fost făcută la cererea lui Maței Roșca care „a pofțit de la Noi una siliște anume Frunțișenii”.

În 24 ianuarie 1630 (7138), Alexandru Voievod a emis un nou document, în favoarea lui Maței Roșca, întărit și de boierii din Sfatul Țării. În acest document este precizată zona în care este amplasat satul, dar și situația lui juridică în acel moment: „Domnia mea m-am milostivit de am dat și am miluit dela Noi în pământul nostru Moldovenesc pre sluga noastră Maței Roșca din târgul Bârladului, (cu) una siliște anume Frunțeșanii, aproape de târgul Bârladului de preste tot satul și din câmp, și cu un vad de moară în Gura Similei, și cu tot venitul. Care acea siliște a fost dreaptă a noastră. Domnească, trebuincioasă înprejurul târgului Bârlad” (Ibidem, doc. 2, p.4).

Satul apare târziu în documente, fiind până atunci proprietate domnească, inclus în ocolul Bârladului. Cât timp a fost inclus în ocolul Bârladului nu au fost schimbări în regimul proprietății.

Stabilirea hotarului târgului Bârlad s-a făcut în 10 ianuarie 1495 de Ștefan cel Mare (DRH. A, Moldova, volumul III, volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproșu și N. Ciocan, Editura Academiei RSR, București, 1980, doc. 151, p. 281). Hotarul a fost stabilit la cererea bârlădenilor „că acești adevărați șoltuzi și pârgari și toți târgoveții noștri din târgul Bârladului și iarăși și toți oamenii săraci din toate satele ce ascultă de acel târg <și> sânt așezați pe hotarul lui au venit,... și au cerut de la noi să le cercetăm hotarul lor cel vechi”.

Hotarul târgului, spre răsărit, a fost prezentat în următorii termeni: „de acolo pe vârful dealului în jos tot prin Făgetul Leahului, pe obcină până la drumul ce trece de la Câmpulung la Trestiana”. Hotărnicia nu menționează satul Frunțișeni, dar documentele din 1629, 1630 ne prezintă precis situația sa juridică până în acel moment „care acea siliște a fost dreaptă a noastră Domnească, trebuincioasă înprejurul târgului Bârlad”.

Din documentul din 10 ianuarie 1495 rezultă că hotarul Bârladului urma obcina, adică cumpăna apelor, și trecea în partea de răsărit pe direcția nord-sud pe culmea Dealurilor Fălciului. Satul Frunțișeni este așezat la poalele acestor dealuri spre apus și aparține ocolului târgului. Toponimul ne demonstrează că este vorba de un oiconim, un derivat cu sufixul *-eni* din antroponimul Frunteș, numele unui jude local sau stăpân feudal. Documentele nu-l menționează. În secolul al XV-lea a

existat în Moldova o familie de mari boieri cu reprezentanți și în Sfatul Țării, cel mai cunoscut fiind Ion Frunteș stolnic, prezent printre dregătorii Moldovei și în anul 1495, când s-a făcut hotarnica Bârladului. Neamul Frunteș apare cu proprietăți în Țara de Jos a Moldovei, toate așezate pe valea râului Bârlad. În anul 1488, neamul Frunteș a cumpărat satul Ciorești (numit Mitoc în prezent), de la Neag pârcălab și fiica sa Marena, și mai jos în gura Horăieții – satul Movila „unde a fost Bora” de la neamul Pântece. (DRH, vol. III, doc. nr. 20, p.35).

Două documente din ianuarie 1496 (7004) arată neamul Frunteș proprietar al unei părți dintr-un ezer în Bârlad „cei în gura Gerului” și pe „jumătate de sat pe Bârlad, la marginea iazului mare al Bârladului, care este la gura Gerului, anume Ciofreștii, partea de jos” (DRH, vol. III; doc. nr. 196, 197, p. 356, 358). Pentru aceste proprietăți, neamul Frunteș a primit întărire, deoarece ele trebuie să fi fost de moștenire, făceau parte din patrimoniu. Tot sat de baștină al neamului trebuie să fi fost și Frunțișenii, a aflat mai târziu în proprietate domnească, inclus în hotarul târgului Bârlad. Satul a ajuns proprietate domnească prin cumpărare, fiind exclusă o eventuală confiscare pentru hiclenie, cei din neamul Frunteș fiind credincioși domniei. Cumpărător a fost, poate, chiar Ștefan cel Mare, documentul de vânzare-cumpărare s-a pierdut, târgul Bârladului fiind des incendiat, de cele mai multe ori de tătari. Cunoaștem un caz asemănător de cumpărare, chiar din 1495, când s-a hotărnicit Bârladul. Atunci, Ștefan cel Mare a cumpărat o siliște pe Tătarca, anume Ivanciu de la Tătarca, sat pe care l-a inclus în hotarul târgului Bârlad (DRH, vol. III, doc. Nr. 151, p. 281) . Și acest document s-a pierdut, dar vânzarea și cumpărarea este amintită în documentul din ianuarie 1495. Satul Frunțișeni fusese cumpărat anterior anului 1496, deoarece atunci nu mai figura printre proprietățile neamului Frunteș. Satul, deși vândut, și-a păstrat numele de Frunțișeni, ca sat al unui Frunteș. Pentru întărirea acestei supoziții avem moșia Frunțișeni de pe valea Horăieții, care desemnează o parte din fostul sat Movila cumpărat de neamul Frunteș în 1488 (Pentru evoluția acestei moșii Horia Stamatini, *Valea Horăieții. Istorie și onomastică de la origine până în prezent*, Editura Tiparul, Bârlad, 2003, p. 124).

În situația de proprietate domnească satul a rămas până în 1629, când a devenit proprietate a neamului Roșca și așa a rămas câteva secole, până când proprietatea a fost sfârșită de reformele agrare, începute de Alexandru Ioan Cuza.

Maței Roșca, negustor din Bârlad, primul proprietar din neamul său al satului, aparținea unei familii de vază între boierimea Moldovei, un reprezentant al ei, Grigorie Roșca, noul ctitor al Voronețului, a fost considerat de mitropolitul Dosoftei ca fiind vârul lui Petru Rareș. (Melchisedec, *Notițe istorice și arheologice adunate de pe la 48 mănăstiri și biserici antice din Moldova*, București, 1885, p. 158, 163). În această calitate, familia Roșca a putut fi ctitor la Mănăstirea Grăjdeni. Maței Roșca a trăit în Bârlad între 1570-1639 și a avut cu soția sa Anastasia mai mulți urmași: Grigorie, Gavril, Anghelița, Zânița, Axinița. Având o stare bună... datorată negustoriei și sate-

lor avute în proprietate, urmașii lui au realizat căsătorii onorabile. Fiica Axinița s-a căsătorit cu vistiernicul Palade. După I. Antonovici, vistiernicul Palade a fost căsătorit cu o altă fiică a lui Maței Roșca, Vasilca (I. Antonovici, *op. cit.*, p.V). A făcut această afirmație fiind influențat de prezența acestuia în pomelnicul bisericii din Frunțișeni. Această Vasilca a existat și a făcut parte din neamul Palade, dar a fost soția lui Enache Palade, unul din urmașii vistiernicului Palade.

Rezultă că Vasilca a fost nora vistiernicului Palade, prezența ei în pomelnic fiind justificată.

Enache Palade, nepot de fiică al lui Maței Roșca căsătorit cu Vasilca a avut o fiică, Axinița, căsătorită cu Ștefan Cerchez. Acesta a ajuns prin căsătorie proprietar al satului Frunțișeni, și nou ctitor la Mănăstirea Grăjdeni. Din neamul lui Cerchez a fost fiul lui Ioniță Cerchez, nepotul lui Cerchez spătar. A decedat înaintea soției și acesta a donat o mare parte din avere M. Grăjdeni și neamurilor (Gheorghe Gherghe, Ioan Onel, *Grăjdenii. Sat și mănăstire*, Editura Sfera, Bârlad, 2013).

Zânica, fiica lui Maței Roșca, căsătorită cu Pârveu, a primit zestre satul Popeni, vecin cu satul Frunțișeni. A avut urmași doi băieți, Ștefan și Enachi, dar și o fiică, Ruxanda, căsătorită cu Dediul spătariul. Cei doi au avut o fiică, Ana, care s-a căsătorit cu Mihai Racoviță, viitor domn al Moldovei. Ruxanda spătăreasa, soacra lui Mihai Racoviță, a primit danie de la Axința Cerchez o parte din averea acestuia, printre care și satul Frunțișeni.

Ruxanda spătăreasa a fost nașa de botez a lui Dediu Codreanu, finul primind la botez numele lui Dediu spătăreasa. Dediu Codreanu a fost tot un urmaș al lui Maței Roșca. A fost fiul lui Lupu Codreanu, nepotul lui Ion Roșca Codreanu, acesta având ca tată pe Grigorie și bunic pe Maței Roșca (I. Antonovici, *op. cit.*, p.VI și următoarele). Ioan Roșca, fiul lui Grigorie Roșca, nepotul lui Maței Roșca, a fost multă vreme căpitan al ținutului Codrului din Basarabia și a primit și numele de Codreanu „poreclă pe care au adoptat-o fiii și toți urmașii săi” (I. Antonovici, *op. cit.*, p. VII). Din această cauză mulți urmași au semnat cu numele de familie Roșca-Codreanu sau numai Codreanu.

După ce Mihai Racoviță a ajuns domn, la stăruința soacrei, Ruxandra spătăreasa, l-a luat în casă pe Dediu Codreanu de copil și mai târziu l-a făcut al doilea cămăraș. În 12 noiembrie 1743, Dediu Codreanu a primit prin donație stăpânirea asupra satului Frunțișeni. Donația a fost făcută de Domnița Ruxanda, sora lui Constantin Mihai Cehan Racoviță voievod, ambii fiind urmașii lui Mihai Racoviță voievod și ai soției sale, Ana. Domnița Ruxandra promise de la Ruxandra spătăreasa moștenirea de la Axinița și Ștefan Cerchez. Moștenirea a fost condiționată de îndatorirea ca moșia Frunțișenii să fie dată lui Dediu Codreanu. Era o donație făcută de nașă finului, cu care era neam și de sânge. Domnița Ruxandra, fiica lui Mihai Racoviță Voievod, sora lui Constantin Racoviță Voievod a fost căsătorită cu Grigoraș Costache. Cei doi soți au respectat îndatorirea pusă de Ruxandra spătăreasa și au făcut danie satul printr-o scrisoare cu proprie semnătură și a lui lordachi Canta vel logofăt, martor în 12 noiembrie 1743 (7252) (I. Antonovici, *op. cit.*, doc. Nr. VI, p.8). Dediu Codreanu a primit întăritură domnească pentru satul Frunțișeni în 7 mai 1751 (7259), de la Constantin Racoviță Voievod. (I. Antonovici, *op. cit.*, p. 10, doc. nr. VII). Același domn, în 1 august 1752 (7260) a dăruit lui Dediu Codreanu și moșia Dealu Mare ca răsplată, deoarece „din copilăria lui slujind la luminata Casă a Prea Înălțat părintelui Domniei mele și, acum slujind și Domniei mele cu dreaptă și cunoscută slujbă” (I. Antonovici, *op. cit.*, doc. nr. VIII, p.

11). Au fost orânduți: Toader Jora stolnic, Constantin Coruiu paharnic, Ștefan Popescu vornic de poartă „ca să-l măsoare și să-l aleagă și să-l stâlpească. Printre martori la hotărnicia moșiei Dealu Mare au fost și: Atanasie egumen de Grăjdeni și preotul Constantin din Frunțișeni.

În 1 septembrie 1756, Dediu Codreanu a primit întăritură pentru stăpânirea unei bucăți de loc numită Balomirești (ibidem, doc. IX, p. 14). Din acel moment, Dediu Codreanu, urmaș al lui Maței Roșca stăpânea un domeniu care începe în șesul Bârladului și se mărginea la răsărit cu Dealurile Fălciului, în spatele satului Frunțișeni. În acest context, în 1752 „a făcut din nou biserica din satul Frunțișeni” cu lemn „din prejurul fântânei cu scânduri”. Între anii 1757-1758, Dediu Codreanu și-a pierdut unicul fiu și soția. Fiind bătrân, trecut de 60 ani, s-a mutat la Iași. Dezamăgit a plănuit să construiască o mănăstire la Micle pe moșia sa Frunțișeni. Dar, în 1762 s-a recăsătorit cu Ecaterina, fiica stolnicului Toma Luca și a renunțat la construcția schitului, materialul adunat fiind donat pentru reconstruirea bisericii Sf. Dimitrie din Bârlad (fiul său decedat s-a numit Dimitrie).

În anul 1765 s-a stabilit cu familia la moșia sa Dealu Mare unde „și-au făcut case și apoi, mai la deal ceva, și o Biserică”. A murit în 1770 în bejenie în timpul războiului ruso-turc. Soția Ecaterina a decedat în 1798 și a fost înmormântată la biserica din Dealu Mare. Dediu Codreanu și Ecaterina a avut un fiu, Ioan, și două fiice, Maria, măritată întâi cu Ilie Carp și apoi cu spătarul Panaite Cazamir, și Casandra, călugărită cu numele Xenia la mănăstirea Văratecul. Domeniul familiei a fost împărțit între frați, Ioan a primit Dealu Mare, Casandra moșia Balomirești, Maria Frunțișenii. În scurt timp domeniul s-a refăcut în stăpânirea lui Ioan Codreanu. Casandra călugărită a renunțat la partea ei în favoarea fratelui în schimbul unei modeste rente anuale. Maria a murit în 1810 fără urmași, moștenitor devenind fratele ei Ioan Codreanu.

Ioan Codreanu a avut urmași cu soția sa, Ecaterina fiica lui Neculai Jora, care a primit cu zestre: Vălenii cu Drâncenii în județul Fălciu, parte din Streșinești și Sârbi în județul Tutova, patru băieți, Dimitrie, Gheorghe, Neculai, Mihai și o fiică, Maria.

Maria s-a recăsătorit cu Neculai Ventura în 1824 și a primit moșia Frunțișeni. Stolnicul Ioan Codreanu și-a făcut testamentul în 1 martie 1828. În acest testament s-a menționat că Maria a primit la căsătorie „moșia Frunțișeni, cu sat, cu Biserică și vie” (ibidem). Neculai a primit Balomireștii și Dealu Mare „cu sat, case, Biserică”. Dimitrie și Gheorghe au primit moșiile avute ca zestre de mama lor. Ioan Codreanu a murit în 1835 și a fost înmormântat la Biserica din Dealu Mare alături de soție. De la el a rămas o copie după un memoriu scris, probabil în 1820, în chestia de încălcare de proprietate de Mănăstirea Grăjdeni. Satul Frunțișeni a rămas proprietate a neamului Ventura. Era un sat bine întemeiat, cu biserică cel puțin din timpul lui Maței Roșca, deoarece Dediu Codreanu în 1752 a refăcut-o numai. Catagrafia rusească din 1773 a menționat satul cu 16 liuzi, din care 8 scutelnici ai lui Dediu Codreanu, 4 moldoveni, un duhovnic, un mazil, un vatman, o văduvă bătrână. În 1774, toată suma caselor a fost de 17, din care 15 scutelnici ai proprietarului, un diacon și un mazil. (Moldova în epoca feudalismului, vol. 7. Recensămintele populației Moldovei din anii 1772-1773 și 1774, volume alcătuite de P.G. Dimitrov, sub redacția lui P.V. Sovietov, Chișinău, pag. 184, 185, 476).

Gheorghe Gherghe
Sidonia Elena Diaconu

100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA GLASULUI BASARABIEI

Viața fondatorului, ziaristul-preot Grigore Constantinescu

Pentru că am trăit un an aniversar – 100 de ani de la înființarea publicației românești *Glasul Basarabiei*, publicăm în acest număr un articol cu referire la acest ziar, și, totodată, comemorativ, la împlinirea, pe 7 aprilie a.c., a 81 de ani de la plecarea la Domnul a celui care a fondat acest ziar, în 1913, ziaristul ieșean militant pentru limba română și unirea Basarabiei cu țara, Grigore Constantinescu, viitor preot-ziarist și apoi părinte paroh, cu 10 copii, în sătucul basarabean Năpădeni.

Motto: „Pretutindeni făceam propagandă cultural-națională în chipul cel mai conștiincios, fără a fi trimis și plătit de guvernul român sau de altcineva, cum eram suspectat. Făceam aceasta numai din dragostea către frați și din îndemnul părinților mei.”

Grigore Constantinescu, preot-ziarist

“În 1913, când se părea că mișcarea de deșteptare a basarabenilor a intrat într-o criză din lipsa unei publicații în limba mamei, apare pe neprins de veste ziarul lui Grigore Constantinescu *Glasul Basarabiei*.” – Iurie Colesnic, *Basarabia necunoscută, Chișinău, 1993*

Câteva date biografice:

Născut la 15 februarie 1875, în Iași, în familie de preot, decedat la 7 aprilie 1932, în satul Năpădeni, jud. Bălți (conform recensământului din anul 2004 populația de azi a sătucului este de 1021 locuitori, dintre care 1009 români).

Studii la Seminarul “Veniamin” din Iași (1888 – 1896) și la Academia duhovnicească din Kiev (1897 – 1902).

Translator la Consulatul român din Odessa (1904 – 1906)

Primul profesor de Limba română al Liceului Eparhial de fete și al Seminarului Teologic din Chișinău (1906

– 1918).

Secretar de redacție al revistei “*Luminătorul*” (de la 1 ian. 1908).

Secretar al tipografiei eparhiale (din 1909).

Fondator, redactor și director al ziarului “*Glasul Basarabiei*” (1913 – 1914).

Preot la catedrala arhiepiscopală (1918 – 1919), apoi preot paroh în Năpădeni (1919 – 1932).

A publicat numeroase articole în: “*Basarabia*”, “*Luminătorul*”, “*Glasul Basarabiei*” și alte periodice, toate în Chișinău, militând pentru unirea Basarabiei cu țara-mama, România, și pentru **reromânizarea vieții culturale și bisericești din provincia strămoșească**. (Via CrestinOrtodox.Ro)

Cine a studiat atent colecțiile ziarului *Cuvânt moldovenesc* din 1931, sigur și-a oprit ochii și asupra unor frumoase pagini memorialistice publicate sub genericul *Din vremuri țariste*, semnate de Grigore Constantinescu, parohul bisericii din Năpădeni:

„Când am văzut că se îngroașă treaba în Basarabia... m-am hotărât, mai ales în urma insistenței „luptătorilor”, să mă stabilesc definitiv în Chișinău, deși în Iași mi se propusese un loc foarte bun de preot-paroh, cum mi s-a propus și în 1897.

Noroc că nu eram însurat... deși aveam 30 de ani!

De la 1 decembrie 1907, în aceleași clase ale seminarului se introduce și muzica bisericească moldovenească, ca profesor fiind numit tot eu.

De la 1 ianuarie 1908, începînd să apară revista *Luminătorul*, am fost numit ca membru și secretar al redacției, ca colaborator obligat, ca traducător și ca corector.

În 1909 am fost numit și ca secretar al tipografiei eparhiale.

În 1910 m-au numit traducător al *Zemstvoului gubernial*.

Slujbe multe, muncă zi și noapte, dar „lefurile”

vai, — vorba ceea: „Slujbe de ministru, dar leafă de paznic!”.

Însă munceam, mă jertfeam pentr-un ideal !....

Român cu drepturi de pensie, dar cu soția și zece copii sărăciți de mine, încă de pe vremuri țariste. Nu-mi e rușine să o spun, că averea mea s-a dus cu politica națională și cu propaganda cultural-națională în Basarabia...

Sub stăpînirea țaristă am fost singurul român, „regățean” pînă la 1918 așezat în Chișinău și era normal ca să îndur de la ruși tot soiul de mizerii, pînă și închisoarea de temniță, în 1915, din cauza unor articole biciuitoare, tipărite în nr. 48 al ziarului **Glasul Basarabiei**, al căruia director-proprietar am fost în 1913 și 1914”.

În paginile sale de *Amintiri*, tipărite în *Viața Basarabiei*, numerele 8 și 9 din 1942 Pantelimon Halippa face o remarcă interesantă, amintindu-ne de acela care a fost Grigore Constantinescu:

„Studiile secundare Alexei Mateevici și le-a făcut în Seminarul teologic de la Chișinău, între anii 1904 (de fapt, 1902 — lu. C.) — 1910 și a avut prilej să studieze limba și scrisul românesc de la teologul Gr. Constantinescu, român din Iași, care își făcuse studiile la Academia teologică din Chiev, și, mulțumită mișcărilor revoluționare din 1905—1906, reușise să fie numit profesor de limba română la Seminarul teologic din Chișinău”.

Ceama completă biografie a lui Grigore Constantinescu mi-a fost dat s-o citesc în necrologul publicat în aceeași *Viața Basarabiei* (1932, nr. 4). În vreo 25 de rînduri au încăput zbciumul și idealurile acestei personalități. Scurta lui biografie te farmecă prin mulțimea zigzagurilor pe care le face linia neașteptată a sorții. Ca și cum s-ar afla într-o cursă automobilistică, ca și cum l-ar urmări cineva și, pentru a scăpa de urmăritori, trebuie să parcurgă drumul în plină viteză, înfruntînd toate legile mecanicii.

Grigore Constantinescu s-a născut la Iași în 1875. A absolvit Seminarul teologic, apoi, binecuvîntat de Mitropolitul Moldovei Iosif Naniescu, de origine basarabeană, apucă drumul Chieului. După absolvirea Academiei teologice se stabilește la Chișinău. Participă la editarea ziarului *Basarabia* și a revistei *Luminătorul*. E corector la tipografia eparhială, predă matema la seminar și la școala eparhială.

D-na Zinaida Constantinescu, fiica lui, într-o scrisoare din 16 decembrie 1990 îmi comunica:

„Știu — ca o precizare — de la mama noastră Ecaterina Surdu-Constantinescu, născută la Năpădeni în 14 februarie 1889, și decedată la 14 martie 1974,— că bunicul de la Iași — tatăl tatălui meu, Dimitrie Constantinescu, preot la biserica Sf. Nicolae din Iași și institutor la Școala Trei Ierarhi din Iași — era bun prieten cu marele compozitor Gavriil Muzicescu care 1-a sfătuit pe bunicul a-1 trimite pe tata la Academia teologică de la Chiev, după absolvirea Seminarului teologic Veniamin Costachi din Iași. Cu această ocazie au plecat la Chiev încă trei persoane printre care și Ion Țincoca — viitor cumnat... Tata l-a avut coleg la academie și pe preasfințitul Gurie...”

În 1918, după încheierea armistițiului, am venit de la Iași la Năpădeni (în săptămîna patimilor). Bunicul Ioan Em.

Surdu, tatăl mamei, și-a exprimat dorința fermă de a avea un ginere preot—contrar dorinței mamei. A plecat (Gr. Constantinescu.— lu. C.) la Chișinău și preasfinția sa Gurie l-a hirotonisit (inexact: l-a hirotonisit Dionisie Erhan — lu. C.) ca preot, dîndu-i tatei și post de slujire chiar la soborul din Chișinău. Dar în Năpădeni ca preot era părintele Vasile Agapiev care, îmbolnăvindu-se de tifos exantematic, a decedat la 25 martie 1919, și atunci preasfinția sa Gurie l-a numit ca preot pe tata, preot Grigore Constantinescu, slujind în această calitate pînă la 7 aprilie 1932, cînd a decedat în urma unei congestii cerebrale.

Ca student la Chiev — știu tot de la mama, că în 1907 a venit la Chișinău — mama terminase liceul așa-zis „Nagovschi” (?), cînd într-o familie cunoscută de bunicul l-a întîlnit pe tata — iar la 29 iulie 1907 s-a celebrat căsătoria lor.

Copii am fost 11 din care 8 sîntem în viață”.

Publicațiile vremii păstrează în paginile lor o doză importantă de material biografic. Constantin Popovici scrie despre el în revista *Luminătorul* (anul LXVI—1933, ianuarie): „S-a ostenit mult ca corector la redacția *Luminătorului* și tînărul teolog, absolvent al Academiei din Chiev, Gr. D. Constantinescu, mai pe urmă preot la parohia din Năpădeni. Pe atunci toți scriau cu multe greșeli, așa că cu corectura materialului pentru *Luminătorul* (chiar și în originale) și cu corectura cărților bisericești, care se tipăreau la tipografie, avea multă trudă și necaz”.

Elevul lui de la seminar, Theodor Inculeț găsește pentru el cuvinte calde și elogioase :

„Era un român venit între noi, moldovenii. Ne-am împrietenit repede. Glumeam, ne trînteam, pînă ce a ajuns profesor de limbă română la seminar, cu care prilej au încetat trîntelile. Îi eram elev și nu se cădea.

Introducerea limbii românești în școala eparhială de fete și în seminarul duhovnicesc este rezultatul grevelor școlare.

Începuse revoluția din 1905, prin greva generală din toată Rusia. Întreaga muncitorime rusă, de toate categoriile nu mai voia să lucreze, protestînd în felul acesta contra stărilor absolutiste. La greva muncitorimii s-au alăturat și școlile toate, de băieți și fete din întreaga Rusie. Se cerea Constituție. La Chișinău încă am făcut grevă. Ca școlari greviști am scos o moțiune prin care ceream ce ceream și alți greviști: jos absolutismul, convocarea Constituantei etc. Mai ceream ca școlari: drepturi de liceu pentru seminarul duhovnicesc, suprimarea obligativității de a frecventa slujbele religioase, să nu se pună note la purtare, să nu mai fie examene de clasă. Noi, grupul elevilor moldoveni de la seminar (între care erau Gh. Stîrcea și Al. Mateevici), am cerut — ceea ce s-a și pus ca ultim punct din cele vreo 40 ale moțiunii — și introducerea limbii moldovenești în școli.

Moțiunea a fost semnată de vreo 370 de elevi și trimisă autorităților. Din toate cele 40 de doleanțe a avut succes numai cea din urmă, adică introducerea în școala eparhială și în seminarul duhovnicesc a limbii moldovenești. Cum pe atunci nimeni din localnici nu cunoștea bine limba română — a fost numit ca profesor de română Gr.

Constantinescu, absolvent al seminarului din Iași și al facultății de teologie din Chiev.

Dumnealui își semna la gazeta *Basarabia* articolele cu pseudonimul de „Dacoromân”. Era singurul care scria citind din autorii români” (*Cuvânt moldovenesc*, nr. 51, 1931).

Dar dacă am cita numai amintirile plăcute n-am fi nici pe departe obiectivi. Gr. Constantinescu n-a întâlnit la Chișinău numai prieteni. Ba chiar și unii ziariști din regat îl suspectau. Mult sînge rău i-au făcut îndeosebi d-rul Duscianu de la *Opinia* și Gheorghe Madan, care era aici, la Chișinău, redactor-editor al gazetei *Moldovanul*. Într-o polemică sau, mai bine zis, într-o fulgerare de replici între două publicații — *Cuvântul moldovenesc* și *Glasul Basarabiei* — a fost implicat și Grigore Constantinescu, care, într-o formă originală, își expune biografia, inclusiv perioada ce ne interesează cel mai mult — cea chișinăuiană :

„În nr. 16 al gazetei *Cuvânt moldovenesc*, în darea de seamă asupra iubileului de 50 de ani ai școlii eparhiale de fete din Chișinău, D-voastră, ca redactor (se adresează lui N. N. Alexandri — lu. C.) al sus-numitei gazete, ați tipărit, între altele, și cuvintele: „Din nefericire amîndouă aceste limbi nu se învață în timpul de față în școală: limba latină, fiindcă nu s-au slobozit mijloace bănești trebuitoare pentru învățător, iar limba moldovenească, fiindcă în timpul de pe urmă nu se găsește un învățător vrednic, cu toate că mai sînt și alte pricini, despre care nu e locul să vorbim aici”.

Autorul acestei dări de seamă se ascunde sub pseudonimul Ria, așa că familia dumisale îmi este necunoscută.

De aceea îmi iau îndrăzneala a vă întreba, domnule Alexandri, nu cumva Ria este tot canalia din anul 1907, cînd, întîlnindu-se aici în Chișinău cu d-rul Duscianu, ce era peatuncea redactorul gazetei *Opinia* din Iași, i-a spus despre mine, cum că eu, în loc să-mi caut de treabă, o fac pe curtezanul, avînd purtarea ușoară față de elevele (ucenițele) din clasa 7 pedagogică și că directoarea (nacialnița) nu o dată mi-a făcut observațiile (zameciania) cuvenite, prevenindu-mă că voi fi dat afară din școală!?

Despre toate acestea, d-rul Duscianu, fără ca să cerceteze, fără ca să mă întrebe și pe mine, căci în Chișinău eram, fiind învățător de limbă moldovenească și la seminar, o crezut canaliei, care împla să-mi ieie locul de la aceste școli, și a tipărit o „dare de seamă” în gazeta *Opinia*. Prietenul d-rului Duscian — Gheorghe Madan, care era pe atunci aici director-editor al gazetei de tristă amintire *Moldovanul...*”

În acest moment sacru al destăinuirii rupem pentru o singură clipă firul narațiunii atrăgînd atenția cititorului la detaliile relatate de Grigore Constantinescu, detalii care elucidează niște momente necunoscute din mecanismul apariției și evoluției presei naționale în Basarabia.

„...ca redactor al gazetei *Moldovanul* fusesem eu pofțit a fi, cu o 100 rub. pe lună, cu condiția de a lupta împotriva celor de la gazeta *Basarabia*, care o luaseră, într-adevăr, prea de sus, năpustindu-se și asupra boierilor

moșieri, de la care cereau „pămînt” pentru țărani și cîte altele mai scriau... În sfîrșit, o porniseră cam rău, „flăcăii” de la *Basarabia*.

Deși nu împărtășeam întru totul ideile celor de la *Basarabia*, decît doar aceea că tipăreau și cîte ceva absolut folositor pentru luminarea poporului moldovenesc rătăcit și întunecat, totuși n-am vrut a fi „redactor”, n-am vrut să lupt împotriva celor care numai începuseră să-și arate păsurile și nevoile în gazeta moldovenească *Basarabia*, n-am vrut să lupt împotriva fraților mei moldoveni, n-am vrut să fiu renegat, spion, un „donoscic” — pîrător, minciunos, n-am vrut să fiu vînzător de neam și nici voi fi cît voi trăi !

Iar ca redactor al gazetei *Glasul Basarabiei* am urmat și voi urma întocmai după programa tipărită în nr. 1 al acestei gazete, de la 7 aprilie 1913”.

Deci, Gheorghe Madan a reluat în ziarul său articolul din *Opinia* și Gr. Constantinescu s-a văzut nevoit să dea și să ceară explicații:

„Despre cele tipărite am comunicat îndată directoarei școlii eparhiale N. R. Mihelson, cerînd lămuriri, crezînd că poate are ceva împotriva mea de zis, poate cineva i-o spus ceva rău de mine.

Ea s-o mirat foarte mult de toate acestea, ca și pedagogă (classnaia dama) clasei a 7-a („classnaia dama” era atunci V. F. Buriianova, moldoveancă, care nu lipsea de la nici un uroc, ca să poată cineva s-o mai facă și pe curtezanul), ca și toți profesorii acestei școli, care niciodată nu vor spune și azi ceva rău de mine.

Am cerut lămuriri de la d-rul Duscianu, rugîndu-l să cerceteze, dacă cele auzite și scrise de el corespond adevărului și apoi să tipărească ce va vrea.

Peste cîteva zile am primit *Opinia*, în care d-rul Duscianu tipărește o dezmințire (oproverjenie) pe care Gh. Madan n-a mai tipărit-o — se vede că a vrut să facă pe placul canaliei care mă săpa..., că adică a fost amăgit, de o canalie de „frate moldovan”, care stîrnise pe socoteala mea vrute și nevrute : ba că-s revoluționar, ba că-s separatist, ba că-s plătit cu 500 ruble pe lună din București... (iar eu trăgeam mîța de coadă cu vreo 25 de ruble pe lună ca „profesor” la 2 școli și ca corector al cărților bisericești...). Și dacă în acești 8 ani de zile, de cînd trăiesc la Chișinău, am fost asuprit sau nedreptățit, aceasta s-o întîmplat numai din pricina unora dintre „frați”, care-s meșteri să batjocorească și să înjosească în fața lumii pînă și pe cei mai nevinovați și de treabă om, de cele mai multe ori de nevoie, ca să poată roade o coajă de pîine, pe care în alt chip cinstit n-o pot cîștiga”.

E trist tonul acestei adresări cu un titlu foarte simplu și banal : „O întrebare d-lui N. N. Alexandri”, tipărită în nr. 17 din 1914 al ziarului *Glasul Basarabiei*, unde Grigore Constantinescu era și redactor-editor.

A fost un om al deciziilor neprevăzute, dar ferm în atingerea celor preconizate. În 1913, cînd se părea că mișcarea de deșteptare a basarabenilor a intrat într-o criză din lipsa unei publicații în limba mamei, apare pe neprins de veste ziarul lui Grigore Constantinescu *Glasul Basarabiei*.

Alexie Mateevici care pe atunci își făcea studiile la

Chiev și, aflînd despre noua publicație, îi scrie prietenului său Simion Murafa: „De la dorinți trecem la rînduiala zilei. Gazeta lui Constantinescu m-a băgat într-o mirare bucu-roasă. De unde s-a luat? Cu ce mijloace se scoate? Parcă n-auziseră nimic de ea fiind la Chișinău...” (dintr-o scrisoare de la 10 aprilie 1913).

La aceste întrebări cel mai potrivit ar fi să răspundă editorul, dar e cert faptul că el a păstrat taina editorială, nouă însă ne-a lăsat șansa să admirăm cultura poligrafică și fața grafică a publicației și, desigur, stilul articolelor. Constatăm cu plăcere că ziarul era interesant și îndrăzneț. Mostra pe care o propun am spicuit-o dintr-un editorial, în fond, un foarte subtil pamflet la adresa unui arhiepiscop șovin, trimis în Basarabia să mai „astîmpere” spiritele naționale :

„Căci ce-a fost Basarabia pînă la venirea arhiepiscopului Serafim, adică pînă la 1908, și cum este ea, Basarabia, în vremea de față, după 6 ani!

S-o schimbat într-atîta, că nici n-o mai poți cunoaște.

Norodul moldovenesc din Basarabia va pomeni multă vreme pe arhiepiscopul Serafim, care o știut să se facă în scurtă vreme iubit și cinstit de turma sa cea binecredincioasă.

Cine o citit tot ce s-o scris despre nevoițele arhiepiscopului Serafim în Basarabia, s-o putut încredința pe deplin de aceea, că așa păstor n-a avut Basarabia nici-cînd, niciodată, de cînd este ea pe lume și pare că nu s-a scris despre nici un arhi-păstor altul așa de mult, cît s-a scris despre arhiepiscopul Serafim (Ciceagov).

Dintre scrierile mai însemnate, vrednice de amintit, sînt și stihurile de laudă făcute de protoiereul soborului catedral din Chișinău — părintele Vasile Gumma, despre care gurile rele vorbeau că preacucernicia sa ar fi un spion, ca și mulți moldoveni — ștafeta sau pîrîtoriu („donosul”) arhiepiscopului Serafim, care în una din cuvintele sale de rămas bun o spus celor ce-l ascultau, că nu-i adevărat; și dacă aceste cuvinte „nu-i adevărat” — le spune un ireu, mai vîrtos un arhiereu, apoi oare să nu credem ?...

...În cuvîntarea sa de rămas bun, ținută în soborul catedral din Chișinău în ziua de 11 aprilie a. c, arhiepiscopul Serafim a spus, între altele, că *pe moldoveni totdeauna i-o iubit, pe români însă nu. (Drept, că-s al dracului românii iștia! — însemnarea cor.)*” (Din articolul *Sărbătoarea și plecarea arhiepiscopului Serafim din Basarabia*, tipărit în *Glasul Basarabiei*, nr. 14, din 20 aprilie 1914).

Fiul lui Grigore Constantinescu, istoricul Nicolae Constantinescu, mi-a pus la dispoziție cîteva materiale inedite ce ne ajută să aflăm cine au fost primii abonați ai *Glasului Basarabiei*. Aceste cărți poștale se păstrează în arhiva familiei, dar prezintă un anumit interes și pentru noi.

„La redacția ziarului *Glasul Basarabiei*, Pușkiniscaia 5, Chișinău. Domnule Director, doresc să mă abonez la ziarul D-voastră. Ca să pot trimite abonamentul vă rog răspundeți la astă poștală ca să știu dacă a ajuns la destinație. Cu toată stima Matilda Poni, str. Kogălniceanu, 9, Iași”. Ștampila poștei Chișinău: „13—4—13”

„Vălenii de Munte, 16 iunie 1913. Stimate Domn, Vă

rog să luați notă în ziarul D-voastră că cursurile de vară din Vălenii-de-Munte se încep la 1 iulie st. v. și îndemnați publicul să ia parte. Cu deosebită stimă, Administrația Neamului Românesc”. (Apostilă: „Am publicat Gr. D. Constantinescu”) Ștampila poștei Chișinău: „18—6—13” Pentru confirmare N. Constantinescu”.

Lupta de fiecare zi, hărțuielele incontinui cu adversarii politici, cu tot soiul de birocrați au ruinat încetul cu încetul averea și resursele sufletești ale energicului român. Deceționat de evoluția evenimentelor nu în direcția dorită de el chiar și după 1917, se retrage, dispărînd de pe firmamentul politic basarabean. În 1919 Grigore Constantinescu se preoțește, luînd o parohie într-un sat de codru, la Năpădeni, Cel care în ziarul *Basarabia* își va senina corespondențele cu pseudonimul „*Bogoslovul*” devine un veritabil preot de țară, cu o parohie dispusă să asculte de îndrumările și sfaturile lui.

Colegul de la Chiev, Nicolae Popovschi, îi face un portret reușit: „Fire sociabilă și povestitor bun, răposatul a legat prietenie cu lumea moldovenilor din Basarabia, stăruind oriunde ajungea să vorbească despre cultura românească, despre necesitatea introducerii limbii moldovenești în școală, despre legăturile istorice cu Moldova lui Ștefan cel Mare și despre unirea moldovenilor basarabeni în vederea apărării drepturilor lor. Darul său de povestitor răposatul l-a dovedit și-n acele însemnări și memorii pe care le-a scris și care, împreună cu articolele sale din *Basarabia*, *Luminătorul* și *Glasul Basarabiei*, ar merita să fie scoase în volum.

În anul 1919, răposatul s’a preoțit și în calitatea sa de paroh al Năpădenilor a lăsat în urma sa regrete eterne printre moldoveni dela codru. Biserica pe care o slujit-o cu cinste și neamul pe care l’a iubit cu devotament, vor trebui să’l pomenească ca pe un vrednic fiu, sărînd întru îngrijirea celor zece copii care au rămas în seama sărmanei văduve a celui ce a fost Grigorie teologul Constantinescu”. (*Viața Basarabiei*, Anul I, No. 4, Aprilie 1932)

În unele publicații din ultima oră, vizînd perioada de pînă la 1917, se întîlnea și numele lui Gr. Constantinescu purtînd o alură de ironie și dispreț. Realitatea e alta. El n-a fost altcineva decît un intelectual, un adevărat dascăl basarabean...

Într-o seară de august, cînd lumina amurgului se revărsa peste culmile dealurilor codrene, am poposit la Năpădeni. În preajma bisericii ruinate descoperii un mormînt modest, îngrijit cu multă dragoste. Este locul odihnei de veci a preotului Gr. Constantinescu, iar cînd Grigore Ciobanu, omul care l-a cunoscut, a început să-mi destăinuiească din amintir ce țin de vremi de odinioară, parcă l-am văzut aieva energic, convingător, pornit să facă numai bine pentru compatrioții săi.

Iurie Colesnic

Basarabia necunoscută – Chișinău, 1993 – P. 176-185 via Centrul de Informare și Documentare „Chișinău” și Blog Veaceslav.

Sursa: basarabia-bucovina.info

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad

Str. Nicolae Iorga nr. 7A, Tel.: 0235 421 340, E-mail: carpbarlad@carpbarlad.ro

Web: carpbarlad.ro

CABINET KINETOTERAPIE SI FIZIOTERAPIE

TRATAMENT	MEMBRI	NEMEMBRI
KINETOTERAPIE MASAJ TERAPEUTIC REFLEXOTERAPIE	10 LEI	20 LEI
ELECTROTHERAPIE ULTRASUNETE VENTUZE VACUUM	5 LEI	5 LEI

KINETOTERAPEUT: DANIELA TEODORU

ISTORII NEȘTIUTE

PROROOCII DESPRE VREMEA DE ACUM

ale Sfântului Ierarh Nou Mucenic Ermoghen al Tobolskului și Siberiei,
asasinat de bolșevici în 1918

Așa cum în numărul trecut v-am prezentat Documentul domnesc cu *Prorociile din secolul al 17-lea despre vremurile din urmă și decăderea Moldovei* ale Sfântului Ierarh Varlaam al Moldovei, continuăm această serie care va explica foarte clar ce și de ce se întâmplă ororile pe care le vedem zilnic în lume, în jurul nostru și chiar în noi înșine – inclusiv în legătură cu sistemul politic mondial și național contemporan.

Sper că veți fi serios puși pe gânduri realizând cât de clare și exacte sunt aceste prorocii și, totuși, cât de bine ascunse de public și trecute cu vederea de media și de omul contemporan, care nu se sfiește a crede totuși în toate bazaconiile, înșelările, păgânismele, ereziile, schimbările de poli, “trecherile în noile ere” și “sfârșiturile de lume” prezentate peste tot în ziare și la televizor, respingând însă cu violență pe acelea care sunt adevărate și cu adevărat de la Dumnezeu și pe care Biserica Ortodoxă le învață de 2000 de ani. Nu credem ce am primit de la strămoșii noștri, nu mai credem ce spune Scriptura, numai credem ce spune Biserica Ortodoxă, în schimb credem tot ce ne-a spus și ne spune IDOLUL MASS MEDIA, idol care este subordonat DEMONULUI POLITICII ȘI BANILOR.

“În vremurile antihristului locul idolilor va fi luat de stăpânire, care va cere închinare pentru sine, iar cel ce va respecta legile civice ale societății, deși fără a aduce direct vreo atingere credinței, va fi părtaș al acestei stăpâniri. Atunci se va face despărțirea celor buni de cei răi, potrivit voii lui Dumnezeu, a urmașilor lui Hristos de slugile lui antihrist.

Adevărații credincioși din împărăția antihristului – societatea vremurilor din urmă – vor viețui în

singurătate, departe de lume. Ei nu se vor supune nici unor legi civice ale societății, nu vor avea nici un fel de obligații civice. Cei ce vor recunoaște legile societății și se vor supune, chiar cu neplăcere, se vor face părtași antihristului prin aceasta și vor fi lepădați de la fața lui Dumnezeu.

În timpul stăpânirii antihristului va fi minte satanicească, ce va acți-

ona politicește, **fără să se atingă de credință în chip brutal.** Tuturor li se vor acorda drepturi egale, toate sectele vor avea deplină libertate, deși, în cele din urmă, stăpânirea antihristului va combate toate sectele și religiile.

Va acționa din punct de vedere moral și va căuta să convingă și să se vatăme de moarte sufletele oamenilor. **Dreptul la propovăduire și la săvârșirea “legală” a slujbelor bisericesti îl vor avea numai cei ce respectă legile statului și nu încalcă “disciplina”.** Lăcașurile de închinăciune vor fi sub strictă supraveghere și în ele va dicta aceeași ocârmuire, ea fiind capul în locul lui Hristos și nu vor sluji lui Hristos, ci antihristului. Dar creștinii orbiți nu vor observa nimic,

deși acest lucru l-ar putea înțelege și un prunc mic.

Stăpânirea antihristului îi va lua așadar pe toți sub un control riguros, ca să știe cine se supune și cine nu; după cum scrie și părintele Lavrentie de la Cernigov: **“atunci te vor mâna cu de-a sila la biserică”.** Totuși, unii nu vor fi prigonii de la început, pentru a păstra aparențele în legătură cu libertatea conștiinței. Abia spre sfârșit, când toți se vor găsi anihilați în staulul Babilonului și mânia lui Dumnezeu va fi aproape, stăpânirea va da ordin să fie nimiciți ca niște criminali înrăiți, cei ce se răzvrătesc “împotriva umanității”, iar în acele vremuri decăzute, întreg poporul va primi cu entuziasm măsurile luate de stat.” (Sfântului Ierarh Nou Mucenic Ermoghen)

Și pentru ca să arătăm că prorociile pe cei credincioși îi întăresc în credință, iar pe cei vicleni îi adâncesc în răutate, arătăm că aceia care aleg să nu creadă în Biserica, Sfânta Scriptură și Sfinți pentru alunecarea bisericii administrative în fel de fel de căderi, arătăm că nu vor avea nici o scuză, căci cei care frecventează biserică cu sufletul curat și îi citesc pe Sfinții Părinți cu smerenie, știu demult că acestea se vor petrece – **că cei ce vor ședea pe scaunele bisericesti din toată lumea, vor fi cu totul străini și nici idee nu vor avea despre virtute și că întâistătorii monahilor vor fi la fel – dar mai știu și cuvintele Mântuitorului, că “Voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa!”** “Și când zic „Biserică”, nu mă refer doar la loc, ci la felul de a viețui, nu la ziduri, ci la poruncile Bisericii.” (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Iată că ispita cea mare este tocmai aceea de a ne pierde credința strămoșească, ceea ce ar însemna

pentru noi sinucidere duhovnicească – atât ca suflet, cât și ca națiune.

Citiți și vă cutremurați:

PROFEȚIA SFÂNTULUI NIFON, PATRIARHUL CONSTANTINOPOLULUI

Sfântul Nifon s-a născut în ținutul Peloponez din sudul Greciei, în perioada 1434-1440 și a trecut în ceața celor drepti la 11 august 1508, în Sfântul Munte Athos, la Mănăstirea Dionisiu.

“Până la sfârșitul lumii, fiule, nu vor lipsi dreptii Domnului Dumnezeu, după cum nici lucrătorii satanei nu vor lipsi. În zilele cele mai de pe urmă, însă, adevărații slujitori ai lui Hristos se vor ascunde de oameni. Și chiar dacă nu vor face semne și minuni ca astăzi, vor călători neconținți pe calea cea strâmtă, cu toată smerenia. Aceștia vor fi în Împărăția lui Dumnezeu mai mari decât părinții făcători de minuni. În vremea lor nu va mai fi cineva care să facă semne minunate, deoarece, **chiar văzându-l, nu vor vrea să se înțeleptească în luptele duhovnicești.**

În primul rând, **cei ce vor ședea pe scaunele bisericești din toată lumea, vor fi cu totul străini și nici idee nu vor avea despre virtute. Dar și întâistătorii monahilor vor fi la fel.**

Vor fi robii pântecelui și ai slavei deșarte, încât vor fi mai degrabă sminteală pentru oameni decât pildă

de virtute, deoarece virtutea va lăncezi. Va domni peste tot iubirea de argint, dar vai de monahii care se vor desfăta cu banii. Că aceștia vor fi urâciune înaintea lui Dumnezeu și nu vor vedea fața Domnului. Monahii și mirenii vor da bani cu camătă și nu vor vrea să-i înmulțească în Dumnezeu, prin milostenie la săraci. De aceea, dacă nu se lasă de această lăcomie, vor fi aruncați în Tartar și în muncile iadului.

Deci atunci, cum am zis mai înainte, cei mai mulți se vor rătăci în neștiință pe calea cea largă a pierzării.” (Sfântului Nifon, Patriarhul Constantinopolului)

Iată că de la Sfântul Ermoghen aflăm că statul ne va aduce într-o stare de sărăcie și neajutorare totală, că biserica oficială va fi cucerită de acesta, de la Sfântul Nifon aflăm că ierarhia și clerul va aluneca, dar că nu trebuie să ne smintim de poruncile Domnului pentru aceasta. Și totuși care este scopul final? Aflăm de la un Sfânt din secolul doi, și anume Sfântul Ipolit al Romei:

SFÂNTUL SFINȚIT IPOLIT, EPISCOPUL ROMEI (260 d.Hr.) despre antichrist și sfârșitul lumii

“Atunci se vor duce toți către dânsul (Antihristul) și-i vor zice: Am auzit că ești mare împărat și veselești pe toți slujitorii tăi. Pentru aceasta am venit, ca să ne închinăm ție, spre a ne hrăni, că pierim de foame. Atunci le va zice înșelătorul: Veniți să vă punem pecetea (666) pe mâna dreaptă și pe frunte și vă voi da oricâte voiți. Pentru aceasta se va pecetlui dreapta omului, ca să nu mai poată face cu mâna semnul cinstitei Cruci și să fie al lui desăvârșit.

După aceasta, Antihrist va preface pe diavoli în chip de îngeri străluciți și mulțime multă de draci va pune să-l laude și să-l slăvească, zicând: Mare este împăratul vremii de acum, mare este stăpânirea și domnia lui.

Cine este Dumnezeu și domn afară de acesta? Acesta este Dumnezeu! Veniți de vă închinați lui, veniți de credeți lui! Pentru aceasta ne poruncește Domnul În Sfânta Evanghelie de la Matei, zicând: “Căutați să nu vă înșele cineva pe voi!” și atât se va mândri înșelătorul, că va face multe feluri de năluciri cu vrăji și cu farmece și se va arăta prefăcându-se că se suie la cer, și-l vor lua dracii și-l vor purta prin văzduh.

Apoi va face, cu năluciri, că omoară și înviază, făcând pe slujitorii lui a face cele poruncite cu multă frică și cu cutremur. Atunci va trimite prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului pe dracii lui, spre a căuta pe cei fugiți și ascunși de frica lui, pe cei ce nu au voit să se pecetluiească. Și dacă vor veni pentru a se pecetlui, bine, iar de nu cu atâtea pedepse îi va munci, de care nu s-a mai pomenit și nici nu s-a mai auzit în veac.

Căci cu munci așa de cumplite îi va munci, încât, numai de s-ar gândi cineva la ele cu totul se va înfricoșa și cutremura. Fericiți vor fi aceia care vor birui pe nelegiuitul Antihrist, că acești mucenici se vor cinsti cu mult mai mult decât cei dintâi Mucenici. Pentru că mucenicii de mai dinainte au biruit pe slujitorii lui Antihrist, iar aceștia îl vor birui pe însuși Antihrist.

Atunci, toți care se vor arăta slujitori râvnitori ai lui Hristos se vor cinsti și se vor încununa de înșeși mâinile lui Hristos, Dumnezeu Atotțiitorul.”

GEORGE TUTOVEANU

poetul „albastrului”

Prof. Lucia Munteanu

20 noiembrie este o dată cu rezonanță specială pentru noi, bârlădenii: este ziua în care cu 141 de ani în urmă se naștea Gheorghe Ionescu, viitorul poet și om de cultură George Tutoveanu, al cincilea fiu al cântărețului bisericesc Gheorghe Ionescu și al Catinicăi Ionescu.

Viitorul poet a crescut într-un mediu propice formării sale ca om de cultură, dacă ne gândim că toți cei șapte copii ai familiei Ionescu cântau un instrument (pian, flaut, vioară), sau la faptul că adeseori trupe de actori veneau în turneu la Bârlad.

După terminarea studiilor, George Tutoveanu desfășoară o bogată activitate didactică, predând, mai întâi, la școli din Craiova, Oltenița, Fălticeni, București. Din 1903 se va stabili în Bârlad, împreună cu tovarășa sa de viață Zoe Frasin, fiind profesor de limba română, istorie, filozofie și pedagogie la Liceul de fete și diferite funcții publice: revizor școlar al județului Tutova, inspector cultural general la Casa Școalelor pentru Basarabia, prefect de Tutova.

Deosebit de activ și dornic de propășirea neamului prin cultură, George Tutoveanu este membru fondator al „Societății Scriitorilor din România” și al societății literare „Academia Bîrlădeană”, societate ce va avea un rol covârșitor în viața spirituală a Bârladului la începutul secolului al XX-lea.

George Tutoveanu are o contribuție hotărâtoare în apariția și afirmarea mai multor reviste literare care vor fi adevărate tribune de lansare a unor poeți și scriitori bârlădeni.

Astfel, revista „Făt-Frumos”

apare în martie 1904 sub conducerea unui comitet format din George Tutoveanu, Emil Gîrleanu, Dimitrie Nanu, Corneliu Moldovan, Athanasie Mândru. Deși revista a apărut sub conducerea unui comitet, totuși cei care au dus greul în activitatea revistei au fost poetul George Tutoveanu și prozatorul Emil Gîrleanu.

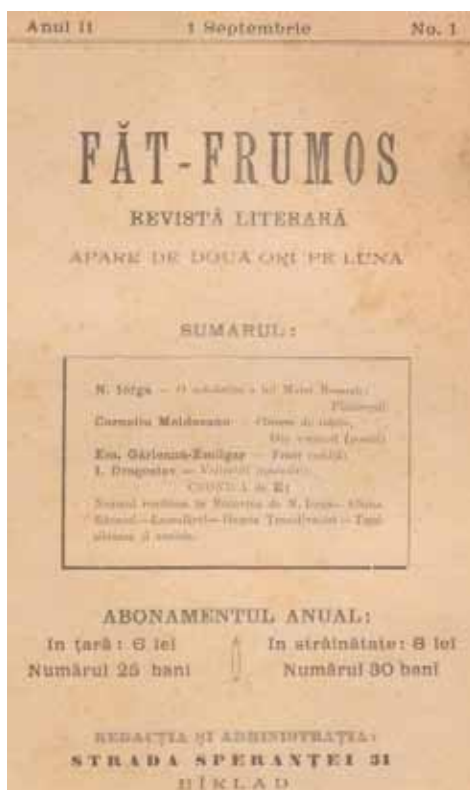
George Tutoveanu, colaborator consecvent al revistei „Făt-Frumos”, cultivă în paginile acesteia o lirică erotică și descriptivă „sub semnul seninătății, echilibrului sufletesc, caracterizată printr-o puritate și perfecțiune formală”, afirma Eugen Lovinescu în *Istoria literaturii contemporane*. Poeziile poetului George Tutoveanu, publicate în paginile revistei „Făt-Frumos” sunt adunate în volumul „Balade” și impregnate de ideile vremii susținute de curentul sămănătorist.

Nota personală a creației lui George Tutoveanu o constituie acea încredere în viață precum și acea puritate sufletească ce-l caracteriza pe poetul „albastrului”.

Poetul cultivă poezia senină, armonia și muzicalitatea având un loc bine definit în creația sa. Optimismul, dorința cloclotitoare de viață, de dragoste, îi alungă poetului orice umbră de tristețe, de îngrijorare. Dragostea îi dă aripi, totul este senin, totul pare că-i aparține poetului îndrăgostit: „A mele-s câmpurile toate/ Și munți și codri sunt ai mei/ De când m-a prins în vrăji seninul/ Din ochii ei.”

În volumul „Balade” sunt incluse și o serie de poezii patriotice care impresionează prin expresia lapidară, limpede, dar și prin tonul mobilizator, ferm: „Copile, iubește-ți cu sete/ Pământul străbunilor tăi/ Fii gata, când glasul din trâmbiți/ Pluti-va prin munți și prin văi” („Fii gata” pag 3), poezie cu care deschide volumul „Albastru”, apărut prin grija celor doi profesori și oameni de cultură, frații Mircea și Serghei Coloșenco.

George Tutoveanu avea să publice mai târziu și în revista „Cronica Moldovei” poezii ce continuă linia tradiționalismului, căruia poetul îi va rămâne credincios

până la sfârșitul vieții sale.

Locurile natale, orașul care l-a format și la a cărui formare spirituală a pus și el umărul cu tot entuziasmul și forța sa creatoare, îl inspiră pe poet în poezia „Robul” (pag 34) în care se vede că a rămas legat de frații săi din Bârlad, de locurile care i-au strecurat daruri tainice.

Este de remarcat și colaborarea poetului în paginile revistei „Florile Dalbe”, colaborare ce se concretizează în poezii ce se disting prin nota de sincer patriotism „Alarmă”, „În ceasul plecării”, „Unui viteaz” (pag 78), „Jurământul rezervistului” (pag 91). Dar poetul „albastrului”, acest temperament senin și entuziast, ne încântă sufletele și cu versuri luminoase în care pulsează dorul de viață, de dragoste, bucuria de a trăi, în poezii cum sunt: „Cântare și stele”, „Aceleași amăgiri”, „Numai dorul”, „N-am iubit”.

Numele lui George Tutoveanu este legat și de revista „Graiul Nostru” în care apar poezii ce vor fi adunate în volumele „Tinereță” și „Sonete” și care țin ca atitudine poetică de volumul „Albastru”.

Tradiționalismul este piatra fundamentală a acestor poezii, la care se adaugă entuziasmul, dorul nestăvilnit de iubire al poetului fapt ce îi va determina pe colaboratorii revistei „Păstorul Tutovei” să-l omagieze pe poet cu prilejul împlinirii a 70 de ani și să-l numească *Poetul tinereții* (1942).

„Privighetoarea”, „Excelsior”, „Acum vioara plânge”, „Coboară toamna” (pag 109), „Nicio căprioară”

(pag 124) sunt poezii scrise în inconfundabilul stil tutovean când sufletul poetului vibreză în acord cu natura pe care a iubit-o și a căutat-o: „Scălădat în vraja dorului de tine/ Mă simt părtaș la magica fanfară/ Ce se ridică-n slăvile senine/ E primăvara-n crânguri, primăvară”.

„Plopul” și „Privighetoarea” sunt două componente ale liricii peisagiste aparținând lui Tutoveanu, „Moartea plopului” (pag 150) fiind o foarte frumoasă poezie a sa.

Despre personalitatea poetului „albastrului” s-au spus multe și, poate, se vor mai spune, deoarece poetul George Tutoveanu a intrat în conștiința urmașilor ca un sensibil cântăreț al imensului senin și al iubirii și nu numai.

Expresia creațiilor sale, sinceră, caldă, plină de iubire pentru tot ce este nobil și frumos va înfrunța timpul bucurându-se de prețuire din partea generațiilor care trăiesc în era tehnologiei moderne, dar care au nevoie de iubire și de frumos la fel ca generațiile trecute.

Ca un omagiu adus poetului „albastrului”, două prestigioase instituții de cultură bârlădene, Școala numărul 11 și Casa de cultură Bârlad poartă numele acestui poet generos și mare patriot.

Iar această întoarcere în timpul tutovean se vrea tot un modest omagiu adus celui și celor care cu credință și elan tineresc, și-au pus întreaga viață în slujba veșnicului nostru tânăr oraș Bârlad.

E moartă cetatea Bârladului de azi

Oraș fără cântec, oraș fără flori,
Oraș fără taina măiastr-a iubirii,
În toată splendoarea fantastic-a firii
Trăiești doar atâta, cât nu poți să mori.

Zadarnic și Prier topește nămeții,
Zadarnic pătrunde pe ceru-n văpăi,
Zadarnic arată copiilor tăi
Comorile sfinte și-adânci ale vieții:

Au ochi mari și limpezi... dar triști și pustii,
Au graiuri... dar vorbele-s pururea mute,
Au guri mici și roșii... nu știu să sărute
Și dorul se stânge pe lumi de stihii.

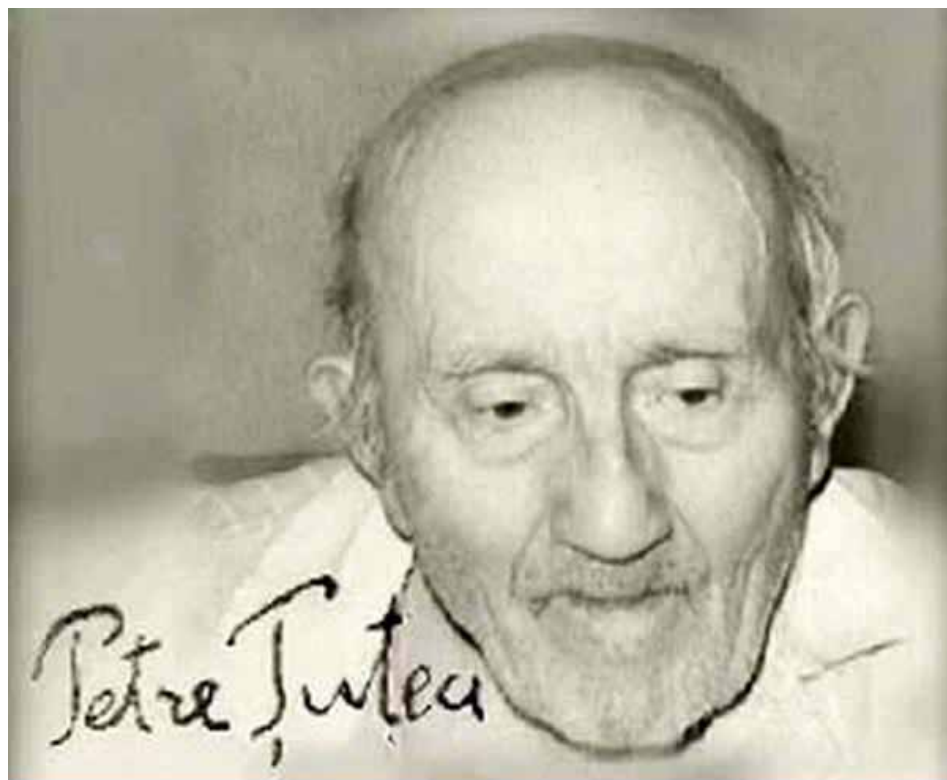
Fantome fugare spre volbura Lethei,
Cu inimi uscate și sufletul gol,
În nopți de origie dau vieții ocol,
Și veșnic i-îmbată doar viersul monetei...

Sub zările tale, cu primii flori,
Simțit-am cum visul în brațe-i mă cheamă;
Dar tu mi-ai fost pururi o vitregă mamă,
Oraș fără cântec, oraș fără flori.

George Tutoveanu, din volumul „Tinereță”, 1924

PETRE ȚUȚEA

22 de ani de la adormire, 111 de la naștere

„Comunist convins,
„dumirit” la legionarism,
pentru a muri în 1991
sub steagul galben al
Partidului Național
Liberal.”

Cristian Delcea,
Ziarul Adevărul

„Petre Țuțea a văzut lumina zilei la 6 octombrie 1902 în satul Boteni, Muscel, în familia unui preot. Urmează liceul *Neagoe Basarab* din Câmpulung și *Gheorghe Barițiu* din Cluj; Facultatea de Drept la Universitatea din Cluj, Universitatea Humboldt din Berlin, unde studiază formele de guvernământ. Termină ca doctor în economie politică și drept și devine discipol al lui Nae Ionescu.

Colaborează la diverse publicații naționaliste, în special la ziarul *Cuvântul* condus de Nae Ionescu, ziar de înaltă factură intelectuală, alături de Constantin Noica, Mircea Eliade, Radu Gyr, Gheorghe Racoveanu, Mircea Vulcănescu și alți exponenți straluciți ai elitei intelectuale legionare, unde scrie numeroase articole de substanță, studii de economie și politică. Românismul generației legionare interbelice, marele intelectual l-a definit simplu:

„A însemnat să fim noi înșine...” (vezi lucrarea Petre Țuțea - *Între Dumnezeu și Neamul meu*, Fundația Anastasia, București, 1992).

În cadrul Guvernului Național-Legionar, instaurat după 6 septembrie 1940, Petre Țuțea a îndeplinit funcția de Șef de Serviciu și apoi Director în Ministerul Economiei Naționale.

După venirea comuniștilor la putere, Petre Țuțea este arestat și condamnat mai întâi la 5 ani închisoare (1948-1953), apoi la 18 ani de muncă silnică din care a executat 8 ani în această fază (1956-1964) în diverse penitenciare (București, Jilava, Ocnele Mari), dar mai ales la Aiud unde era concentrat grosul vârfurilor legionare, fiind eliberat în anul 1964 cu sănătatea zdruncinată în urma torturilor

indurate:

«– Tot ce-am suferit – declara Petre Țuțea –, aș fi neconsolat și aș fi fost în tot timpul claustrării mele, în timpul prizonieratului meu în temniță... dacă n-aș fi trăit convingerea fermă că îmi face cinstea suferinței unui mare popor... greu de istorie și de viitorul lui strălucit”. Hărțuit în permanență de regimul comunist prin autoritățile sale represive, Petre Țuțea a avut curajul să-și exprime convingerile sale legionare până în ultimele clipe ale vieții:

«– Un Român absolut trebuie să fie legionar», spunea el. «Corneliu Codreanu a fost o PERSONALITATE. Personalitatea e un ins care influențează ambianța prin simpla lui forță harismatică; un om cu har. Și Codreanu a avut acest har, a făcut o Mișcare puternică». Pentru ca tot el să revină și să adauge:

«– Legionarismul a fost o revoluție pentru că a însuflețit o generație, construind ordinea de stat pe substanța istorică a poporului român.” (Sursa: tutea.ro)

După cel de-al Doilea Război Mondial este anchetat cinci ani în stare de arest, fiind condamnat definitiv în 1956. În cei 13 ani de temniță trece prin închisorile Malmaison, Aiud, Jilava și Ocnele Mari. După gratii ține adevărate predici cu paralele între Platon și Hristos, între păgânism și creștinism. “Constantin Noica mi-a povestit că în închisoare, la un interogatoriu care se prelungea peste măsură, anchetatorul a sfârșit prin a proclama răstit, cu titlu de avertisment: «Ascultă, eu l-am anchetat și pe Țuțea!» Era pentru el o dovadă de extremă competență, o încununare

profesională de tipul doctoratului, o probă supremă. Călăul se legitima prin anvergura victimei”, nota, în 1990, Andrei Pleșu.

Țuțea a fost eliberat din închisoare în 1964, cu sănătatea șubrezită. Cu greu și-a găsit o garsonieră la etajul opt al unui bloc de lângă parcul Cișmigiu, din București. În parc practica un tip de activitate didactică precum vechii filozofi greci: se plimba cu tinerii pe alei, învățându-i diferența dintre lumina soarelui în amurg și la răsărit, între prostie și spirit, între necredință și credință. A publicat articole (majoritatea sub pseudonim) în revistele de cultură și a supraviețuit datorită meselor gratuite de la cantina Uniunii Scriitorilor. În tot acest timp a fost supravegheat în permanență de Securitate și i s-a înscenat o delincvență, fiind arestat în holul unui hotel, sub învinuirea de speculă, nedovedită. După decembrie 1989, cunoaște o popularitate fulminantă. Primește în garsoniera sa zeci de ziarști, iar în lumea culturală începe să se vorbească despre un nou curent: țuțismul. Marian Munteanu, liderul Golaniadei din 1990, se declară un discipol al lui Țuțea. Petre Țuțea publică mai multe cărți, dar talentul lui nu e acela de scriitor, ci de orator. Astfel, Țuțea a rămas celebru cu o culegere de vorbe memorabile. Andrei Pleșu a scris despre popularitatea târzie a lui Țuțea ca despre un ultim ghinion al vieții lui: “I-a fost hărăzit să ajungă un personaj «mediatic» în faza crepusculară a evoluției sale, pe un fond de uzură fizică și psihică greu de compensat fie și printr-o excepțională înzestrare nativă” (Cristian Delcea, Ziarul *Adevărul*)

“Eram un prost – avea să declare Țuțea la bătrânețe – la vârsta la care Eminescu scria «Luceafărul», eu jucam țurca marxistă”. Petre Țuțea a fost un tânăr de stânga. Preluase o butadă a unui filozof francez: “Cine, la 20 de ani, nu este de stânga, nu are suflet! Cine, la 40, mai este de stânga, acela este imbecil!”. Trecerea lui Țuțea la legionarism s-a petrecut în Germania. Acolo s-a întâlnit cu Nae Ionescu înfocat teoretician al dreptei românești din perioada interbelică. “Te-ai dumirit și tu, Petrache”, i-a spus Nae Ionescu. Țuțea a trecut astfel de la ateism la ortodoxism. El a rămas în memoria multor români cu o comparație între creștinism și ateism: “O babă murdară pe picioare, care stă în fața icoanei Maicii Domnului în biserică, față de un laureat al premiului Nobel ateu - baba e om, iar laureatul premiului Nobel e dihor. Iar ca ateu, așa moare așa, dihor”. Țuțea a murit ca liberal. Cum a trecut la liberalism? A explicat într-unul dintre multele interviuri acordate după 1990. “Dacă urcat până la mine ditamai animalul, din delicatețe... i-am semnat adeziunea”. “Animalul” pomenit de Țuțea era Dan Amedeo Lăzărescu, unul dintre inițiatorii reînființării PNL-ului după Revoluție. Legenda spune că liftul nu a funcționat în ziua cu princina, iar Țuțea a fost înduioșat de efortul lui Lăzărescu, care, la 72 de ani,

urcase pe scări opt etaje pentru el.” (Cristian Delcea, Ziarul *Adevărul*)

Marele român Petre Țuțea s-a stins din viață lucid, în ziua de **3 decembrie 1991**, într-o rezervă a spitalului „Cristiana” din București, pe când era interviewat de un grup de reporteri. Întrebat: „Ce înseamnă un om de dreapta?”, câteva clipe înainte de trecerea sa dincolo, Petre Tutea a răspuns simplu: „– Român absolut, asta înseamnă!” (Sursa: tutea.ro)

Citate celebre:

“Știința este sediul utilului, arta este sediul plăcerii, iar religia este sediul adevărului.”

“Poporul român e una din minunile lui Dumnezeu în marșul lui pe pământ.”

“O căruță de țărani a ținut în șah imperii.”

“Nu e om, Kant. N-a reușit să fie om cu toată stabilitatea lui. Iar badea Gheorghe, care se sincronizează cu clopotele de la biserică, e laureat al premiului Nobel pe lângă Kant.”

„Fără Dumnezeu omul rămâne un biet animal rațional și vorbitor, care vine de nicăieri și merge spre nicăieri.”

După alegerile din 20 mai 1990, care i-au readus pe comuniști la conducerea țării:

“Un tâmpit mai mare ca mine nu există. Să faci trei-sprezece ani de temniță pentru un popor de idioți! De asta numai eu am fost în stare...”

“Dacă e o „restructurare” a omului, aceasta s-a întâmplat o singură dată în timp, la apariția lui Hristos.”

“Comunismul e cea mai mare aflare-în-treabă din istoria omenirii.”

„Eu nu detest burghezia. Eu m-am lămurit că un om care vrea să fie bogat nu este un păcătos. Spunea odată un preot bătrân: Circulă o zicală că banul e ochiul dracului. Eu nu-l concep ca ochiul dracului, eu îl concep ca pe o scară dublă. Dacă-l posezi, indiferent în ce cantități, și te miști în sus binefăcător pe scară, nu mai e ochiul dracului. Iar dacă cobori, atunci te duci cu el în infern, prin vicii, prin lăcomie și prin toate imperfecțiunile legate de orgoliu și de pofta de stăpân.”

„Așa am spus eu în temniță: Domnule colonel - eram șase sute de inși într-o curte închisă - nu veți fi voi, comuniștii, niciodată revoluționari până nu veți imita pe cel mai generos zeu pe care l-a dat istoria lumii, pe Hristos. În parabola cu oaia rătăcită, un păstor părăsește o turmă întregă în căutarea unei oi. Să știți, asta se cheamă „unanimism moral creștin”. Fiindcă în universul lui Hristos o celulă care mai palpită într-un muribund e mai valoroasă decât toate galaxiile posibile.”

“Nu mă consolează de faptul că sunt român decât Eminescu, Bлага, Nae și răcoarea câtorva biserici.”

„Nu mă tem de moarte. Mă tem de însingurare. Eu, care am fost prezent la toate tragediile și victoriile acestei țări, mă simt ca un par în mijlocul furtunii. Singura nădejde este că, om cum sunt, Dumnezeu mă iubește și așa...”

Cărți și studii publicate:

«Antropologie economică - **Perspectivile economice ale României moderne**» (17 medalioane conclusive) în „Cuvântul”;

„**Mircea Eliade**”. Apare în fascicule în revista „**Familia**” din Oradea, între 2 februarie 1990 - 9 septembrie 1990. 75 pag.; ediție ulterioară în Biblioteca revistei „**Familia**”, Imprimeria de Vest, Oradea, 1992;

„**Aristotel și arta**” (reflecții estetice). În revista „**Familia**” (Oradea), nr. 1-2-3 din 1991;

„**Între Dumnezeu și Neamul meu**”. Fundația „**Anastasia**”. Editura și Imprimeria „**Arta Grafică**”, București, 1992. 400 pag.;

„**Bătrânețea și alte texte filosofice**”. Editura „**Viitorul românesc**”, București, 1992;

„**Reflecții religioase asupra cunoașterii**”. Editura „**Nemira**”, Imprimeria Coresi, București, 1992;

„**Omul**” (tratat de antropologie creștină). Editura „**Timpul**”, Iași, 1992;

„**Philosophia perennis**”. Editura „**Icar**”. Editura Horia Nicolescu, București, 1992;

„**Proiectul de tratat - Eros**”. (Prin colaborarea mai multor edituri): Editura „**Pronto & Astra**” (Brasov), Editura „**Thetis**” (București); Editura Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, cu concursul Asociației „**Porumbeni**”, Tipografia Centrală din Chișinău, 1992;

„**321 de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea**”. Antologiile Humanitas, Editura „**Humanitas**”, București, 1993;

Despre autor:

„**Convorbiri euharistice**” de Dorin Popa. Institutul european pentru cooperare cultural- științifică, Iași, Colecția Texte de frontieră, 1992;

„**Jurnal cu Petre Țuțea**” de Radu Preda. Editura „**Humanitas**”, București, Imprimeria Coresi, 1992.

„**Filosofia nuanțelor**” (Eseuri. Profiluri. Corespondențe. Antologie, prefată și aparat critic) de Mircea Coloșenco. Texte stabilite de Sergiu Coloșenco. Postfață de Sorin Pavel. Editura Timpul, Iași, 1995.

PERSONALITĂȚI ALE MUZICII

O MARE PERSONALITATE A MUZICII ROMÂNEȘTI:

CIPRIAN PORUMBESCU (II)

Urmare din nr. 13

Moto: „iar când fraților m-oi duce...”

S-a născut la 2 octombrie 1853 în satul Șipote, județul Suceava, din părinții Iraclie și a Emilia Glodnițchi.

Viitorul compozitor patriot are de timpuriu legături cu revoluționarii de la 1848 – Kogălniceanu, Alecsandri, Negri, Aron Pumnul și Gheorghe Bărnăuțiu – care-i cultivă spiritul patriotic. Acestora li se alătură compozitorul și pianistul Carol Miculi, de la care Porumbescu învață să iubească muzica – doina, baladele, cântecele de nuntă, boce-

tele și melodiile bătrânului lăutar Grigore Vindireu, care au stat la baza creațiilor sale muzicale de mai târziu.

Familia Porumbescu mai purta și numele de Golembiovschi datorită procesului de desnaționalizare la care fusese supusă populația românească sub dominația austriacă (Golomb-Porumbel).

Tatăl său, preot fiind, este mutat mai târziu la Stupca, într-o casă demnă de un paroh, unde Ciprian aducea acolo lăutarii satului ale căror cântece le asculta și căuta să le reproducă aidoma la vioară. Lautarii aceștia, care-i erau prieteni, purtau nume pitorești ca BIBUL, PÎRSÎNA, BIDIREL ȘI NAGÎȚ. Cânta de multe ori cu ei la vioară,

Casa memorială Ciprian Porumbescu (sursa turismland.ro)

iar sora sa, Mărioara, îi acompania la pian, iar uneori venea scripcarul URDĂ din Ilișești și țiganca Ilinca care știau, de asemenea, o mulțime de cântece din popor.

Mai târziu, după studii muzicale aprofundate la îndemnul compozitorului și pianistului CAROL MICULI – fost discipol al lui Chopin – Director al Conservatorului din Lemberg, Porumbescu începe adevărata carieră de compozitor.

Din vasta sa creație muzicală care cuprinde muzică corală, muzică simfonică, muzică de cameră (Cvintet de coardă, Hora detrunchiaților, O seară la stână, Bătrâneasca ș.a.) și muzică de teatru (candidatul Linte opereta „Crai Nou”, pe versurile lui Vasile Alecsandri).

Dintre acestea, ne vom opri asupra celor mai accesibile și, anume, gustului melomanilor și nu numai.

Sprijinindu-se pe experiența creatoare a compozitorilor din generația lui Al. Flechtenmacher, C. Porumbescu a compus peste 200 de piese corale, dintre care se deosebesc în mod deosebit cele cu conținut patriotic, precum:

„PE-AL NOSTRU STEAG”

„Pe-al nostru steag
E scris Unire,
Unire-n cuget și-n simțiri
Și sub măreața lui umbră
Vom înfrunta orice loviri.”

„TRICOLORUL”

Trei culori cunosc pe lume
Ce le țin ca sfânt odor,
Sunt culori de-un vechi renume,
Amintiri de-un brav popor.

„ CÂNTEC DE PRIMĂVARĂ” (sau Marș de 1 mai)

„Râde iarăși primăvara
Peste câmpuri, peste plai,
Veselia umple țara
C-a venit întâi de Mai”.

Ștefan, Mărioara și Ciprian Porumbescu, 1881, Viena
(sursa melodium.files.wordpress.com)

Acestea și altele astfel s-au bucurat de o asemenea popularitate, încât erau nelipsite din programele manifestărilor artistice.

Principalul atribut al creației sale corale rezidă în aceea că autorul acordă rolul cel mai important melodiei, caracterului spontan și firesc al acesteia, care le-a asigurat o atât de largă popularitate, cu momente de mare efect, așa cum întâlnim în lucrări cu o deosebită rezonanță, patriotică, cum sunt: „Pe malurile Prutului”, „Altarul Mănăstirii Putna”, „Tabăra Română” ș.a.

După multe perigrinări în lumea muzicală și nu numai, Ciprian Porumbescu ajunge la Brașov ca profesor de muzică. Aici, influențat de nopțile cu lună ale orașului va compune opereta „Crai Nou”, pe versurile lui Alecsandri cu o trupă de diletanți cuprinzând cele mai fermecătoare din cântecele noastre populare alături de cele mai potrivite coruri pentru subiectul operetei. Adresându-se tatălui său, Mărioara – sora lui Ciprian – scria: „Opereta a avut un succes extraordinar – când Ciprian a ieșit din culise ca să ia loc la pupitru

dirijorului a fost salutat cu aplauze furtunoase, iar la sfârșitul operetei tineretul a ieșit afară ca să se închine ca la „Crai Nou”.

În încheiere nu putem uita populara **BALADĂ** pentru vioară și pian, care redă suferința prin care a trecut compozitorul și boala contactată în închisorile habsburgice și care i-au grăbit sfârșitul.

Se stinge din viață la STUPCA, în zorii zilei de 6 iunie 1883, la nici 30 de ani, la ceasul când ciocârlița își ia zborul spre seninul înalt, ducând cu ea sufletul compozitorului. În mormânt alături de mama sa, compozitorul își începe somnul poate prea devreme, la o

Mormântul compozitorului
(sursa static.panoramio.com)

vârstă când neamul nostru ar mai fi avut nevoie de sufletul lui plin de cântece.

Pe piatra de mormânt au fost săpate versurile „TRICOLORULUI”:

**„IAR CÂND FRAȚILOR M-OI DUCE
DE LA VOI ȘI-O FI SĂ MOR,
PE MORMÂNT ATUNCI SĂ-MI
PUNEȚI
MÂNDRUL NOSTRU TRICOLOR.”**

Prof. pensionar
Neculai Ghețu

ZILELE BIBLIOTECII MUNICIPALE BÂRLAD

Misiunea Bibliotecii Municipale „Stroe S. Belloescu” Bârlad

Biblioteca Municipală „Stroe S. Belloescu” Bârlad servește interesele de informare, studiu, lectură, educație și recreere ale utilizatorilor din municipiul Bârlad și întreg județul Vaslui, prin servicii care asigură accesul la propriile fonduri (colecții și bază de date), precum și la alte surse accesibile ei, din exterior.

Biblioteca, pentru a-și îndeplini misiunea sa esențială, organizează, conservă, dezvoltă și valorifică științific colecții reprezentative de carte, periodice și alte documente purtătoare de informații din orice domeniu al cunoștințelor umane.

Totodată, biblioteca bârlădeană are misiunea de onoare de a conserva și valorifica moștenirea culturală a donațiilor de carte, contribuind decisiv la perpetuarea memoriei ilustrațiilor donatori.

Scurt istoric

- **15 noiembrie 1906** — la ființă prima bibliotecă publică din ținutul Tutovei, actuala Bibliotecă Municipală “Stroe S. Belloescu” Bârlad, din inițiativa unui grup de intelectuali bârlădeni, organizați într-un Comitet de inițiativă al cărui președinte era George Tutoveanu.
- **29 decembrie 1906** — Nicolae Iorga conferențiază la Bârlad, subliniind “folosul bibliotecii publice pentru ridicarea neamului prin cultură”.
- **1906** — Este întocmit primul catalog inventar al cărților bibliotecii, care menționează 10 donatori, între care: George Tutoveanu, Nicolae Iorga, Spiru Haret, Emil Gîrleanu, Al. Xenopol.
- **1908** — Ministerul Instrucțiunii și Cultelor trimite de două ori colete cuprinzând cărți pe numele George Tutoveanu.
- **29 noiembrie 1909** — Profesorul onorific Stroe S. Belloescu donează Primăriei clădirea actuală, sub numele de CASA NAȚIONALĂ, cu mențiunea: “Comuna Bârlad să întrețină și să îngrijească de acest așezământ. Acest așezământ nu va putea servi decât numai ca bibliotecă publică, pinacotecă și muzeu”.
- **1910** — Se inaugurează clădirea, cu deschiderea Bibliotecii publice cu cărți provenite din donații în urma apelurilor susținute ale lui George Tutoveanu.
- **1913** — Se legau deja 1000 de cărți uzate din cauza intensei folosiri.
- **1 mai 1915** — la ființă Societatea culturală “Academia Bârlădeană”, fondată de către poetul George Tutoveanu, folcloristul și etnograful Tudor Pamfile și preotul Toma Chiricuță. Ședințele Societății se țineau în sala de lectură.
- **1914** — Primul război mondial afectează activitatea bibliotecii, care este pusă la dispoziția cercetașilor, iar o parte din cărți sunt evacuate.
- **1922** — Liga culturală — Secția Bârlad, înființată la 23 octombrie 1909 de către un grup de bârlădeni, între care Stroe S. Belloescu, George Tutoveanu, Tudor Pamfile și Paul Constantinescu își desfășoară activitatea la Casa Națională, contribuind la prosperarea bibliotecii.
- **1925** — Societatea culturală “Academia Bârlădeană” delegă

pe un membru al său, Nicolae Bogescu, pentru organizarea și sistematizarea practică a bibliotecii. Instituția își reface cu greu averea pierdută.

- **2 ianuarie 1928** — la ființă Asociația Casa Națională de Citire a orașului Bârlad “Stroe S. Belloescu”, care preia conducerea bibliotecii, muzeului și pinacotecii. Având personalitate juridică, asociația intră sub controlul și competența Ministerului Cultelor și Artelor și a Ministerului Educației Naționale. Cu ajutorul acesteia îmbogățirea colecțiilor cunoaște un ritm ascendent.
- **1928** — Biblioteca înregistrează 3917 volume, 910 cititori înscrși și 2190 cărți difuzate.
- **1931** — Biblioteca funcționează cu două săli de lectură și o pinacotecă și deține 6000 de volume.
- **1936** — Se înregistrează 3448 cititori și 4634 cărți difuzate.
- **1937** — Fondul bibliotecii este de 10.000 de volume și câteva sute de periodice.
- **1940** — Imobilul și patrimoniul au de suferit în urma seismului.
- **1943** — Biblioteca își întrerupe activitatea în timpul celui de-al doilea război mondial.
- **20 septembrie 1944** — Biblioteca se redeschide după război și se refac evidențele distruse.
- **1949** — Își încetează activitatea Asociația Casa Națională de Citire a orașului Bârlad “Stroe S. Belloescu”.
- **1950** — Biblioteca “Stroe S. Belloescu” devine Bibliotecă publică de Stat.
- **1952** — Biblioteca funcționează în întregul imobil, pinacoteca fiind mutată într-un alt local.
- **1953** — Se constituie secții specializate pentru copii și adulți, cu lectură în sală și împrumut la domiciliu.
- **1953** — Biblioteca înregistrează 34.000 de volume, o frecvență de 1800 cititori și 21.540 volume difuzate.
- **1956** — Biblioteca “Stroe S. Belloescu” devine bibliotecă raională.
- **1960** — Fondul de carte ajunge la 52.000 volume, numărul cititorilor la 6.918, iar al volumelor difuzate 113.480.
- **1962** — Biblioteca trece la organizarea fondului de publicații cu acces liber la raft, ceea ce duce la creșterea numărului de cititori.
- **1981** — Biblioteca aniversează 75 de ani de lectură la Bârlad.

Ctitorii Bibliotecii

- **Portret: George Tutoveanu**

Autor: Corneliu Vasilescu

- Învățător, profesor, prefect al județului Tutova, publicist, poet;
- 15 noiembrie 1906 — A înființat Biblioteca publică din Bârlad;
- 1 mai 1915 — A înființat Societatea culturală "Academia Bârlădeană";
- A înființat 50 de biblioteci sătești.

- **Portret: Stroe S. Belloescu**

Autor: Corneliu Vasilescu

- Mare filantrop, ctitor de școli, biserici și cămine culturale;
- Profesor de matematică, autor de manuale școlare;
- A ctitorit în Bârlad așezământul cultural CASA NAȚIONALĂ.
- A participat activ la marile evenimente ale vremii: 1848, 1859, 1877, 1907.
- A militat pentru unitatea neamului românesc.

- **1989** — Se realizează reparații capitale.
- **1990** — Crește volumul colecțiilor și numărul personalului.
- **1992** — Se extinde spațiul de bibliotecă. Secția de copii va funcționa într-un nou imobil. Se reorganizează serviciile și se redeschide Sala de lectură.
- **1995** — Biblioteca își extinde din nou spațiul, Secția muzicală și Legătoria funcționând într-un nou imobil.
- **1992** — Modernizarea bibliotecii cu efectuarea unor lucrări de canalizare, instalare a încălzirii cu gaz metan, iluminat, dotare cu mobilier și aparatură electrică și electronică, realizarea unor decorațiuni interioare și îmbogățirea colecțiilor cu publicații deosebit de valoroase, între care "Encyclopaedia Britannica".
- **1997** — Biblioteca deține 145.000 unități de bibliotecă (cărți, discuri, benzi magnetice, casete audio, presă centrală și locală).
- **2001** — Se înregistrează 18.593 cititori înscriși, 151.000 unități de bibliotecă, frecvența zilnică a cititorilor — 550 și peste 300.000 volume consultate anual.
- **2004** — Imobilului în care funcționează Biblioteca Municipală "Stroe S. Belloescu" i se reatribuie denumirea de CASĂ NAȚIONALĂ, prin Hotărârea Consiliului Local Bârlad nr. 139/22.XII.2004
- **2004-2006** — Se execută lucrări de reparații, se îmbogățesc colecțiile și se achiziționează calculatoare racordate la rețeaua de internet.
- **2006** — Biblioteca organizează trimestrial colocvii de literatură și scoate revista PROCUST.
- **Permanent** - Organizează în colaborare cu alte instituții culturale, societăți culturale și școlile bârlădene activități culturale:

simpozioane, expoziții de carte, medalioane literare și muzicale, lansări și prezentări de cărți, întâlniri cu personalități culturale.

- **16-18 noiembrie 2006** — Biblioteca sărbătorește 100 de ani de lectură publică la Bârlad.

Colecțiile Bibliotecii

Au caracter enciclopedic, răspunzând intereselor de lectură ale cititorilor de vârste și categorii sociale diferite.

Cuprind 151.000 unități de bibliotecă (cărți, manuscrise, microformate, documente arhivistice, documente cartografice, publicații seriale, documente audiovizuale, casete, documente de muzică tipărită).

O cale importantă de completare a colecțiilor bibliotecii bârlădene o reprezintă, între altele, și donațiile.

De-a lungul celor 100 de ani de existență a Bibliotecii Municipale „Stroe S. Belloescu”, acestea au fost făcute de către persoane fizice sau juridice (instituții centrale, edituri, biblioteci, diverși furnizori). Sunt donații de o valoare deosebită și într-un număr foarte mare.

Cărțile donate sunt cărți adunate cu grijă și pasiune, dar și cu sacrificii materiale de-a lungul unei vieți de către împătimitii colecționari, cărți dăruite bibliotecii, spre bucuria generațiilor prezente și viitoare pentru a împlini un generos act cultural: donație de carte.

Când la 15 noiembrie 1906 se înființa Biblioteca publică din Bârlad, s-a pornit de la un număr de 300 de cărți provenite din donațiile inițiatorilor, care au atras în acest act nobil personalități

marcante: George Tutoveanu, Stroe S. Belloescu, A.D. Xenopol, Nicolae Iorga, Alexandru Philippide, I.Al. Brătescu-Voinești ș.a. De altfel, toate cărțile fondului documentar sunt provenite din donații.

Secția de împrumut pentru adulți

— Deține publicații organizate în sistemul accesului liber la raft.

- Înscrie cititorii adulți.
- Oferă publicații pentru împrumut la domiciliu.
- Reține publicații la cerere.
- Oferă informații legate de activitatea secției.
- Organizează activități culturale.

Secția de împrumut pentru copii

- Înscrie anual cititorii copii.
- Împrumută cărți la domiciliu.
- Organizează manifestări culturale în colaborare cu grădinițele și școlile din municipiu.
- Formează copiii ca viitorii cititori.

Sala de lectură

- Dispune de o capacitate de 60 de locuri.
- Oferă cititorilor posibilitatea de a consulta în sală orice document din colecțiile bibliotecii.
- Cititorii au acces la colecțiile altor biblioteci, prin schimb interbibliotecar.
- Permite acces gratuit la internet.
- Organizează activități culturale.

Secția muzicală

- Dispune de 5.000 de discuri și casete.
- Pune la dispoziția celor interesați partituri muzicale.
- Organizează audiții individuale și colective.

Secția de presă

- Oferă spre consultare o colecție reprezentativă de periodice de interes național și local.
 - Realizează evidența și descrierea publicațiilor periodice.
- Activități culturale
- Biblioteca organizează manifestări culturale și educative proprii sau în parteneriat cu alte instituții și societăți culturale bărlădene (lansări de carte, expoziții, simpozioane, medalioane literare și muzicale, întâlniri cu personalități culturale).
 - Trimestrial, organizează colocvii de literatură și scoate revista PROCUST.

Biblioteca Municipală „Stroe S.Belloescu” și Societatea Culturală „Academia Bârlădeană”

1 mai 1915 marchează un moment literar de valoare națională: înființarea Societății Culturale „Academia Bârlădeană”, care a polarizat în jurul ei valori culturale naționale, în afara celor locale, regionale.

Atunci, la 1 mai 1915, trei entuziaști intelectuali, poetul George Tutoveanu, folcloristul Tudor Pamfile și preotul Toma Chiricuță, dintr-un elan tineresc și la ideea plină de îndemn a

primului, au pus temelii societății „Academia Bârlădeană”, stimulând inițiative editoriale și încurajând tinere talente care se vor impune mai târziu în literele românești.

Unul câte unul au început să vină la mica societate culturală multe talente. Unii s-au strămutat din Bârlad pe alte meleaguri, alții au rămas. Dar toți, oricât de mare le-a fost depărtarea, în labirintul vremii, au păstrat neîntreruptă legătura cu vechea vatră, dându-i tot sprijinul.

Ceea ce este demn de reținut e că mișcarea literară din Bârlad a fost un rezultat al unui grup de scriitori, al unui „salon literar”. Revistele „Făt-Frumos”, „Ion Creangă” și „Florile Dalbe” au fost manifestările de viață spirituală ale unui mănunchi de talente cu darul și iubirea de frumos.

Având o viață scurtă în timpul războiului, „Academia Bârlădeană” ajunge în 1925 să trăiască o epocă de mare glorie. Alături de inițiatorul ei activează în societate mari talente: V. I. Popa, G. M. Vlădescu, M. Lungeanu, George Pallady, Mircea Pavelescu, G. G. Ursu.

Pe lângă ședințele literare intime ținute în sala de lectură a bibliotecii „Stroe S. Belloescu” la Casa Națională, Academia Bârlădeană a organizat o serie de șezători literare atât în oraș, cât și în satele Tutovei. Era epoca de culturalizare a maselor, în care scriitorul avea rolul predominant, Bârladul înțelegând să fie în fruntea acestui curent. Interesante erau serile de conferințe publice urmate de lecturi din opere originale și muzică sub conducerea maestrului Șerbănescu.

Tradițiilor literare lui se adaugă și două verigi trainice, reviste ce apăreau sub ocrotirea „Academiei Bârlădene”: „Graiul Nostru” (1925-1927) și „Scrisul Nostru” (1929-1931).

Credem că și astăzi pot fi actuale afirmațiile lui George Tutoveanu: „pentru că năzuințele din care s-a născut Academia Bârlădeană n-au fost schimbate prin război, unitatea culturală și mai ales cea sufletească a neamului nostru rămânând încă o binecuvântare a viitorului, această societate își va continua modețele-i strădanii de până acum”.

În memoria lui George Tutoveanu bărlădenii au reanimat la 7 iulie 1990 Societatea culturală „Academia Bârlădeană”, care, de-a lungul anilor, a pledat pentru valorificarea inepuizabilei forțe de creație a autorilor din zonă, punând-o astfel în slujba culturii românești.

De-a lungul anilor, la ședințele lunare ținute după tradiție în sala de lectură a Bibliotecii „Stroe S. Belloescu”, sediul spiritual al „Academiei Bârlădene”, au participat profesori, doctori, ingineri, oameni de știință și multe personalități culturale precum: scriitorii Ion Hobana, Cezar Ivănescu, Constantin Ciopraga, Constantin Parfene, Lucian Vasiliu, Horia Zilieru, Daniel Corbu, Cassian Maria Spiridon, Doru Scărlătescu, Mircea Coloșenco, Vasilian Doboș, Olga Rusu, C. D. Zeletin, sculptorul Marcel Guguianu, pictorul Corneliu Vasilescu, astronomul Harald Alexandrescu, Simion Bogdănescu, Constantin Clisu, Iorgu Gălățeanu, Nicolae Botezatu ș.a.

Spiritul generos al „Academiei Bârlădene” trăiește și în prezent, societatea fiind constituită din intelectualii urbei. Întâlnirile lunare atrag și un număr mare de simpatizanți, interesați de comorile de spiritualitate românească.

Gânduri la aniversare

Lucian Vasiliu, dir. Muzeul Literaturii Române, Iași

Nu sunt critic literar, din păcate, deși mi-ar fi plăcut. Dar fără vocație asumată lucid, nimic nu este cu putință.

În schimb, m-am hârjonit, în fel și chip, cu frumoasele, spiritualele jucării pământene: cărțile...

Am crescut fericit într-o casă parohială de la țară, locuință

doldora de hârtoage, terfeleage, opuri, respectiv agoniseala tatălui meu, preot interbelic.

Când am venit, în clasa a V-a, la Bârlad, prima instituție pe care mi-a prezentat-o părintele meu a fost BIBLIOTECA. Până la bacalaureat, am frecventat statornic vestita CASĂ NAȚIONALĂ, în care funcționează Biblioteca Municipală „Stroe S. Belloescu”, instituție centenară în această toamnă. Mi-am umplut cu asiduitate, statornic, traista cu poezii, romane, istorie, dicționare, cărți despre sport, gastronomie, alpinism, șah...

La scurt timp, absoluteam, în București, Școala de biblioteconomie. Între magiștri, profesorul-scriitor Costache Olăreanu... Fiind repartizat la Iași (ce bucurie!), am făcut, în două veri spirituale, practica biblioteconomică la Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi” și la Biblioteca Universitară „Mihai Eminescu”, în final slujind câțiva ani buni în Biblioteca Universității Tehnice „Gh. Asachi”.

Muzeograful literar de astăzi consemnează diacronic, tulburat, faptul relativ uitat că marii scriitori au fost și vrednici bibliotecari, de-ar fi să ne referim la Mihai Eminescu, Lucian Blaga, George Bacovia ș.a.

Am mărturisit nu o dată, prin viu grai și în scris, cât de mult datorez ceasurilor petrecute în sala de lectură a Casei Naționale „Stroe S. Belloescu”. (Mulțumesc și pe această cale edililor care și-au plecat urechea la propunerea mea de a reda acest nume glorioasei instituții de cultură a orașului nostru).

Pe la mijlocul secolului trecut, elev fiind în ultimele clase liceale, plecam după-amiaza de la casa noastră din Munteni spre „Cerbul de aur” și mă opream la edificiul înălțat în dulcele stil clasic. Cunoșteam numele ctitorului acestui lăcaș al spiritualității bârlădene, întrucât fusese dat Societății literar-științifice a elevilor de la „Codreanu”. Ținusem și eu câteva conferințe la întrunirile Societății și făceam parte din mica orchestră care acompania manifestările ei artistice.

Cărțile solicitate îmi erau aduse de ajutorul de bibliotecar Dumitru Nedelea, rareori de fratele său mai mare, bibliotecarul en titre. George Nedelea era poetul rondelurilor și rosteam uneori cu simpatie, în șoaptă, porecla afectuoasă cu care îl alintaseră confracții săi de la Academia Bârlădeană: Rondelea...

Acel timp a reprezentat rampa de lansare către ceea ce avea să fie viața mea de truditor al condeiului. Citeam de-a valma cărți românești și franțuzești, unele recomandate de profesorii Zupperman și Budescu, altele deschizându-mi apetitul pentru călătoriile extraordinare săvârșite în compania celui mai iubit dintre autorii mei preferați, Jules Verne.

M-am întors de multe ori în încăperea cu dulapuri înalte, adăpostind atâtea comori ale geniului artistic și ale înțelepciunii trestilor gânditoare, comori care-și așteaptă căutătorii. Și de fiecare dată m-a încercat emoția reîntâlnirii cu perpetua mea adolescență.

SĂRBĂTOARE LA BĂCANI

Ziua de 9 decembrie a constituit o nouă filă scrisă în istoria comunei, prin festivitatea lansării primului număr al revistei de cultură intitulată "Băcanii", revistă trimestrială sponsorizată de Primăria comunei Băcani, la inițiativa fiului satului, Vasile Fânaru, și cu sprijinul binecunoscutului om de cultură bărlădean, profesorul Gheorghe Gherghe, care împreună au fondat această revistă.

Sala de ședință a Consiliului Local a devenit neîncăpătoare prin participarea numeroasă a celor iubitori de cultură, învățători, profesori, preoți, consilieri locali, funcționari ai Primăriei și alte categorii sociale.

Deschiderea festivității a revenit Primarului comunei Băcani, jurist Constantin Matei, după care fondatorul revistei, Vasile Fânaru, a prezentat conținutul fiecărui capitol al revistei.

În cuvântul său, profesorul Gheorghe Gherghe a punctat câteva cerințe privind publicarea articolelor de calitate din cadrul revistei și atragerea mai multor colaboratori locali.

Fondatorii revistei își propun să ofere cititorilor articole, bine documentate în care să se regăsească diferite documente istorice, care cuprind viața și activitatea cetățenilor satelor în trecut, a personalităților și eroilor care au luptat pentru independența României.

În paginile revistei vor fi prezentate tinere talente în pictură, muzică, sport și alte aspecte care întregesc cultura generală.

Din paginile revistei nu vor lipsi imagini și fotografii referitoare la istoria comunei, a Moldovei și a României în general, a principalelor lupte duse de poporul român pentru dreptate, libertate și independență.

Redacția "Viața noastră"

Motto: “România trebuie fără amânare re-românizată!”

Activitatea “Șezătoarea” s-a desfășurat în ziua de 21 noiembrie la Căminul Cultural “Victor Ion Popa” Dodești, comuna Dodești, județul Vaslui, activitatea ilustrând tema Cercului pedagogic al educatoarelor - „Activități de tip outdoor – posibilități și modalități de organizare cu preșcolarii” – al cărui coordonator este doamna **profesor Corcioveanu Mioara**.

Prin aceasta activitate am vrut să fac cunoscute copiilor obiecte populare folosite în vechime la confecționarea anumitor obiecte de îmbrăcăminte sau la confecționarea unor obiecte menite să înfrumusețeze casa. De asemenea, copiii au ilustrat prin cântec, joc și vers, obiceiul popular „șezătoarea”, modalitate de exprimare a bucuriei, hărniciei și voiei bune – caracteristici specifice spiritului românesc.

Cu prilejul acestei activități am dorit **lansarea cărții “Mândru sunt că sunt român”**. Această carte însumează activități desfășurate în cadrul proiectului educațional cu același nume, pe care l-am coordonat în anul școlar 2009- 2010.

Folclorul este pentru poporul român depozitarul a tot ceea ce înseamnă tradiție, obicei și artă izvorâte din rădăcinile istoriei, cu specificul acestor meleaguri.

Prin acest proiect am vrut să fac cunoscută copiilor, frumusețea portului popular românesc, obiceiurile românilor și să le sădesc în suflet sentimentul de mândrie că sunt români. Dacă în familie puțini părinți le vorbesc copiilor despre aceste valori, grădinița și școala au menirea de a preda „ștafeta” cultural-populară acestor copii.

Din păcate, am observat în decursul anilor din urmă scăderea interesului părinților și al copiilor pentru arta populară, obiceiurile și tradițiile populare românești. Această stare m-a determinat să demarez proiectul educațional “Mândru sunt că sunt român”, ce urmărește valorificarea elementelor istorice și folclorice românești în scopul sensibilizării și educării copiilor preșcolari și școlarii mici.

Șezătoarea din Dodești

În paginile cărții sunt descrise activități sugestive cum ar fi: Sărbătoarea recoltei, Noi suntem români, Tradiții de Crăciun, Hai să dăm mână cu mână, Daruri pentru mama, Popas de suflet, Românii în Europa, Șezătoarea.

Tot în cadrul aceleiași activități, copiii grupei mijlocii, conduși de doamna **educatoare, Popa Mihaela**, au dansat o horă moldovenească.

Și dacă această acțiune a avut loc în Căminul Cultural “V.I.Popă” Dodești, al cărui director este domnul Simion Ovidiu, nu putea lipsi formația de dansuri populare condusă de domnul instructor Ionel Roșu.

Ed. Mihaela Blănaru

DESPRE SĂNĂTATE ȘI LONGEVITATE

Pentru a fi sănătos și plin de energie la orice vârstă, trebuie să ținem seamă de niște adevăruri fundamentale despre sănătate și longevitate.

Trebuie să știm că boala nu este inevitabilă;

Sănătatea presupune fericire;

Pentru a trăi mulți ani de acum înainte, fii sănătos astăzi.

Având în vedere aceste percepțe, m-am gândit că pentru cititorii revistei n-ar fi lipsit de interes dacă am lua în discuție unele secrete privind longevitatea. E drept că longevitatea depinde și de ereditate, de zona geografică în care trăim, de grupa sanguină, de relațiile familiale din copilărie, de modul de hrană, de studii, de locul de muncă, de partenerul de viață, de nașteri (la femei) dar și **de noi**.

După studiile efectuate de O.N.I. pe 180.000 de persoane trecute de 100 de ani se apreciază că nu există un șablon de viață comun persoanelor longevive – dar sunt unele asemănări în modul lor de viață.

Recomandările făcute de cei care au adunat mulți ani de viață, ar fi pe scurt următoarele:

- să se plângă mai puțin de durere și de confort decât persoanele mai

tinere – concluzia „Vârstnicii se adaptează mai ușor provocărilor vieții”. Nu e o concluzie a unor cercetări, ci o experiență personală;

- să rămână activi din punct de vedere intelectual, pentru cei care au preocupări în agricultură sau alte îndeletniciri practic ar trebui după puteri să le continue;

- să mențină relații sociale cu familia și prietenii cu vecinii și foștii colegi cu care au amintiri și prin care re trăiesc copilăria sau adolescența, bucuriile de la locul de muncă;

- să aibă mai puține probleme cu somnul, respectând pe cât posibil orele de somn și să evite emisiunile cu grad mare de agitație;

- să se evite momentele de depresie: la plimbare în parc, discuții cu vecinii sau cu un coleg;

- să găsească încurajarea profundă

Sursa: imparte.ro

în credința religioasă, în rugăciuni, în discuții cu cei ce împărtășesc aceeași credință;

- să aibă siguranța financiară pentru un trai decent - să nu-și propună dorințe care depășesc posibilitățile financiare, cele mai multe bucurii le găsim în lucrurile mărunte, să nu așteptăm bucurii prea mari, pentru că s-ar putea să nu vină niciodată;

Dacă am respecta aceste principii și altele pe care poate nu le-am atins în aceste câteva rânduri, vom putea spune că suntem activi.

Primele semne de îmbătrânire sunt cele cutanate - elasticitatea pielii începe să slăbească, acest fenomen nu are întotdeauna legătură cu vârsta, ci cu stilul de viață.

Dacă apar primele riduri la vârsta de 40 de ani, să ne amintim că soarele pe care l-am adunat în adolescență se întoarce împotriva noastră pentru că nu am respectat niște indicații frecvente cancerului de piele, de sân, au mare legătură cu expunerea noastră la soare în tinerețe.

Când vă slăbește auzul foarte devreme, amintiți-vă dacă în tinerețe ați ascultat radio la maxim sau la locul de muncă nu ați folosit antifoanele. Sfătuiți pe copii și tineri să țină seamă de acești factori nocivi acum când nu este prea târziu.

Dacă ați fumat, ați consumat alcool mai mult decât e recomandat, ați abuzat de mâncăruri grase, e momentul ca ajuns la vârsta de 60 de ani să corectați unele din greșelile făcute la tinerețe din neștiință sau ignoranță, se mai poate repara câte ceva - e bine ca având tineri pe lângă noi să le explicăm cu exemple, fără a le impune, de ce bătrânețea e mai ușoară când respecti niște reguli de viață, ca tânăr și adult.

Iată, mă apropii de 80 de ani și chiar dacă nu am avut o viață ușoară, se pare că fără a ține cont de regulile de mai sus, așa cum sunt ele enumerate, locul de muncă, ocupațiile extrașcolare, modul de alimentație, relațiile din familie, respectarea unor principii de viață, o informare adecvată în domeniu m-au ajutat.

Un lucru nu e de neglijat - legătura dintre creier și bătrânețe. Dacă până în 1990 se știa că la om creierul crește până la 3 ani - după 1990 studiile au dus la concluzia - „**creierul nu este un organ static**”, **el continuă să formeze noi conexiuni și să le consolideze pe cele existente**, numai că acest lucru depinde de cât îl punem noi la treabă în cursul vieții.

Sunt cazuri de cercetători în toate domeniile, pictori, compozitori, învățători, care la vârsta de 70-90 de ani au rezultate remarcabile. Acumularea de cunoștințe și experiențe îi ajută să scoată opere remarcabile.

Nici un institut de cercetare mintală nu poate da o definiție universală îmbătrânirii - pentru că modul în care îmbătrânim depinde uneori numai de noi.

Voi enumera mai jos câteva din secretele îmbătrânirii târzii. Mulți dintre dumneavoastră le cunoașteți și le-ați respectat dar repetiția e mama învățaturii, de aceea eu le voi aminti:

Beti apă. Așa cum se recomandă zilnic: ceaiuri,

compoturi, supe, consumați legume și fructe ca făcând parte din rația alimentară. Beneficiul e reducerea la jumătate a riscului de atac de cord, combate constipația, reduce riscul de cancer în general, stimulează energia, asigură o circulație corectă a sângelui, limfei, asigură excitația și eliminarea toxinelor pe cale renală și asigură celulelor lichidul necesar pentru funcțiile proprii în cadrul țesuturilor.

Respectați programul celor 3 mese pe zi și a două gustări. Evitați înfometarea sau îndoparea. În programul alimentar e foarte important să eliminăm treptat alimentele și sucurile cu: aditivi, îndulcitori rafinați, coloranți chimici și grăsimi saturate. Dacă nu le putem elimina definitiv, măcar să le reducem cantitativ.

Odihniți-vă suficient. Insomnia este supărătoare și epuizantă. Somnul de noapte pregătește organismul pentru a doua zi. La fiecare din orele de noapte glandele en-

docrine, creierul și alte organe secretă enzime, hormoni care activează dimineața aparatele funcției de relație și a funcției de nutriție. Adaptarea se face mai ușor la locul de muncă, relațiile din familie sunt mai bune, dat fiind starea de bine cu care ne sculăm dimineața.

Relaxarea. Reducerea stresului ajută la vindecarea sau ameliorarea unor boli. Mijloacele care ne dispun la bucurii și relaxare sunt diferite: plimbări în aer curat, cititul unor cărți adecvate stării noastre și pregătirii intelectuale, vizitarea muzeelor, vizionarea pieselor de teatru, concerte, dezlegări de rebus, integrale, lucru de mână, participarea la activități culturale sau civice. Egoismul, invidia, gâlceava, certurile din familie sau cu vecinii etc. duc la creșterea tensiunii la propriu. Dacă am putea respecta câteva din recomandările făcute, câștigul nostru pentru viață ar fi asigurat.

Profesor pensionar
ECATERINA DENDRINO-TELETIN

Bibliografie :

REȚETĂ PENTRU VIAȚĂ LUNGĂ;

O MINTE SĂNĂTOASA PÂNĂ LA ADÂNCI BĂTRÂNEȚI.

AUTORI: SARI HARRAR ȘI DEBRA GORLON, ED.
READER'S DIGEST

OFICIU JURIDIC

Av. Aurel Hobjilă, Et. 2, Cam. 23

BIROU DACTILOGRAFIERE

GRATIS

Casa noastră oferă consultanță gratuită tuturor membrilor săi.

Servicii de dactilografiere rapidă!

Magazinul Economat

al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad
cu produse de bază (alimentare și nealimentare)

Magazinul alimentar de tip "Economat" oferă produse la prețuri de furnizor, fără adaos comercial, cererile tot mai mari de produse fiind satisfăcute printr-o aprovizionare corespunzătoare.

Produse alimentare de bază:

- Ulei;
- Zahăr;
- Orez;
- Făină;
- Conserve (pește, pateuri, vegetale);
- Dulciuri (napolitane, biscuiți, covrigi);
- Apă de băut;
- Ceiuri;
- Pastă de tomate;
- Zacuscă;
- Tocană de legume;
- Margarină.

Produse nealimentare:

- Prosoape;
- Pături de pat;
- Maieuri;
- Papuci de casă;
- Pulovere;
- Chiloți;
- Batiste;
- Ciorapi;
- Pijamale;
- Lenjerii de pat;
- Veselă;
- Lumânări artisanale;
- Odorizante;
- Detergenți, etc.

Magazinul de produse naturiste

Cel mai bine aprovizionat și ieftin din zonă! Prețuri de producător!

Magazinul nostru de produse naturiste este cel mai bine aprovizionat din județ și cu cea mai complexă gamă de produse.

Cei mai renumiți, curați și ecologici producători îi puteți găsi doar la Magazinul Naturist al CARP Bârlad.

- Ceiuri
- Medicamente naturale
- Vitamine naturale
- Creme
- Tincturi
- Uleiuri naturale
- Fulgi și cereale
- Seminte
- Legume deshidratate
- Săruri
- Diferite tipuri de făină
- Paste făinoase
- Fructe și legume exotice
- Rășini

DRUMUL VIEȚII...

Motto: „Omul este zeu sau fiară”
Aristotel

Încă de la începutul anului 2008 au apărut primele victime, oameni în vârstă, generoși, primitori, ospitalieri, cuminți, cinstiți, considerați naivi, pradă sigură ale celor fără credință, fără milă, fără scrupule ...

Ascultând declarațiile acestora, susținuți cu timiditate de nevestele lor, la fel de bătrâne, cu

chipurile brăzdate de riduri și ochii scâlțați în lacrimi, era imposibil să nu încerci sentimente de furie : ce fel de om ar putea fi acela care, profitând de bunătatea lor, i-a lăsat fără banii adunați cu trudă, pentru înmormântarea după datina creștină !?

„A bătut la poarta casei mele și mi-a spus că ar vrea să cumpere vin pentru nunta unui copil de-al său. L-am crezut, l-am omenit cu ceva de mâncare și băutură, m-a trimis în beci să-i mai aduc vin „de probă” , a plecat spunând că se

va întoarce să cumpere. Nu a mai venit... După ce a plecat, mi-am dat seama că mi-a furat banii; toți pe care îi aveam în casă. A văzut nenorocitul unde îi țin, că mi-a cerut să-i schimb bani mai mari în sute și cincizeci... De nu-l veți prinde, poate l-o pedepsi Dumnezeu, că de-oi închide ochii, eu sau baba mea, n-avem nici de înmormântare...”

Așa au început să sune reclamațiile oamenilor în vârstă, vorbe amestecate cu lacrimi și suspine. Victimele erau racolate fie din municipiul Bârlad, fie abordate direct la domiciliile lor în comunele din zona Bârladului.

Am remarcat de îndată că suspectul era descris în același mod de cei păgubiți, apoi ne-am dat seama că era destul de activ, căci se deplasa cu ușurință, din comuna Gherghești la Banca, de la Pogonești la Vinderei, iar la Banca și Bârlad, Zorleni și Bogdănița și probabil în multe alte localități de unde bieții oameni nu s-au mai adresat polițiștilor.

Temerile noastre că infracțiunile se vor înmulți, din nefericire, s-au confirmat. Mai mult de atât, gustând din reușita acțiunilor sale, infractorul devenea lacom și periculos. Căci acolo unde nu putea fura bani, profitând de neatenția victimelor, le strecura în paharul cu băutură medicamente din cauza cărora bătrânii adormeau sau își pierdeau

cunoștința.

Analizele de laborator efectuate la trei victime au pus în evidență, în probele de urină, benzodiazepine.

Modul de operare, îndrăzneala, descrierea fizionomiei suspectului mi-au răscolit amintiri din primii ani ai profesiei de polițist.

Nu voi uita niciodată acea seară rece de toamnă când se organizase flagrantul. Se tot reclama că într-o casă, de pe o stradă din partea de sud a orașului, un „vrăjitor” dezleagă cununiile, vindecă bolile cele mai grave, îi unește pe îndrăgostiți, aduce norocul în casele amărăților, gonește blestemele și face tot felul de minuni de care s-au bucurat mulți oameni, printre ei fiind și intelectuali de vază din oraș, după cum se zvonea pe atunci. Numai că au început să apară primele victime. Cei înșelați nu ne spuneau nimic – de rușine – dar o tânără a avut curajul să vorbească; concomitent cu descântecul „vraciul” i-a dat o licoare mirifică – a adormit, a ajuns acasă cu greu după ce și-a revenit și a sesizat efectele – își pierduse virginitatea.

am pătruns în imobil, l-am găsit pe vrăjitor pregătit de acțiune; o femeie îl asculta docilă, pe un scaun în hol o aștepta soțul, probabil punându-și mari speranțe în efectul descântecului. Octav era indignat că i-am întrerupt ritualul și părea surprins că noi nu eram impresionați de echipamentul lui profetic, compus dintr-o manta neagră și o cască de pompier, ce o purta pe cap.

Pentru ca atmosfera să fie în concordanță cu ritualul, dintr-o cameră alăturată, un casetofon vechi răspândea zgomotul răgușit al unei casete prost înregistrate.

A fost condus la sediul Poliției unde am primit sarcina să-l supraveghez. Au trecut extrem de greu cele câteva ore, când, rămas singur cu el, ne studiam unul pe altul: eu, tânăr, indignat, emoționat, stânjenit de calmul său, încurcat de răspunsurile seci, obraznice, amenințătoare; el, furios, dar abil în a-și ascunde sentimentele, mă cântărea, se juca cu mine, cu lipsa mea de experiență, cu sentimentele mele, om și polițist. Încerca să mă intimideze, sugera că victimele lui au fost persoane cunoscute mie și bărlădenilor, spera să mă domine sau devenea blând ca să mă convingă să-i eliberez mâinile încătușate. A fost prima confruntare cu un infractor de asemenea calibru.

După atâția ani, Octav și-a reluat activitatea infracțională, folosind somnifere.

Încet, probele adunate strângeau lațul și-i netezeau drumul spre penitenciar. Era greu de găsit întrucât migra de la o localitate la alta, adulmecând victime de la care să ia bani.

Într-o dimineață, mă deplasam spre casă de la sediul subunității. Fusese un serviciu mai greu, de 24 ore, în ziua alegerilor parlamentare.

Când am traversat strada am remarcat doi oameni în vârstă ce veneau din sens invers, dinspre CEC. Am fost mirat că bătrânul care se deplasa foarte greu se sprijinea de brațul unui bărbat. „Iată că mai sunt și oameni cu suflet bun”, mi-am spus în sinea mea și mi-am îndreptat privirea spre cel care îmi stârnise admirația. Am tresărit. Octav, protector, pășea în ritmul bătrânului și-i vorbea blând, conducându-l

spre trotuar. Alături, bătrâna, mărunțică, mai vioaie decât bărbatul ei ducea în mână o sacoșă.

M-am întors după ei. Octav tocmai îi ajuta să se rezeme de zidul unui magazin.

Când m-a observat, a schițat un zâmbet de parcă se bucura să mă întâlnească. Eram sigur că nu era așa. La controlul corporal i-au fost găsite comprimate de Diazepam.

Ce a urmat ține de tipicul anchetei penale. Inițial, procurorul de caz a manifestat înțelegere față de învinuit.

Avea interdicție de a părăsi localitatea și din două în două zile se prezenta la sediul Poliției, disciplinat, spășit.

Abia la câțiva timp am aflat că în perioada interdicției de a părăsi localitatea, Octav mai făcuse o victimă într-o comună din jud. Vrancea. Așa era el – nu rezista tentațiilor.

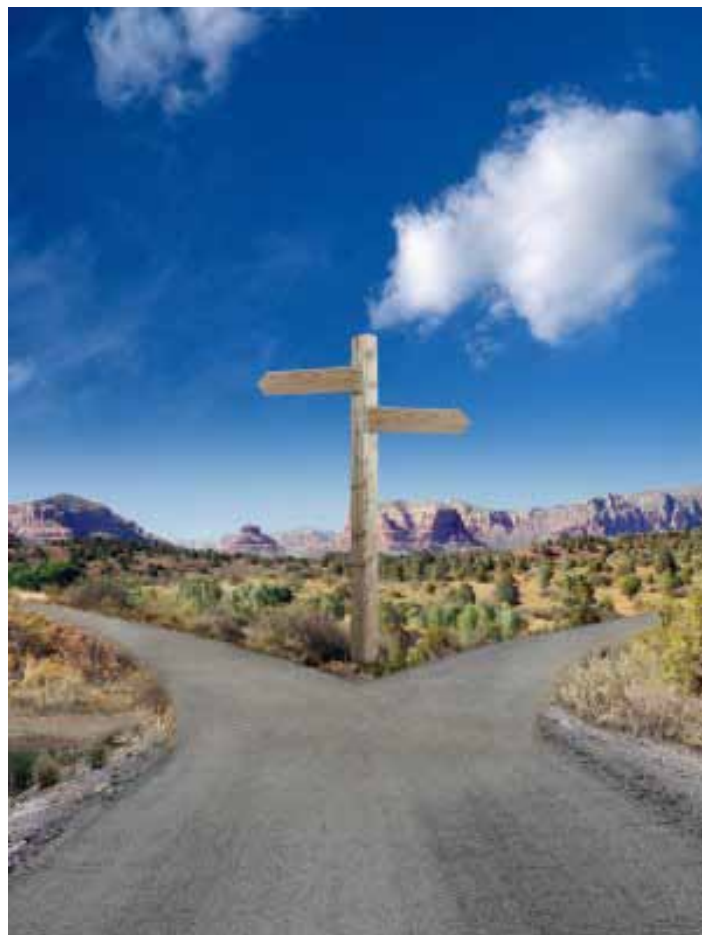
În ziua când instanța a emis mandatul de arestare preventivă, am vorbit câteva minute cu el; nu mai simțeam nici urmă din emoțiile trăite în urmă cu mulți ani, nu mă mai impresiona nici calmul, nici regretele nesincere, nici privirea plină de îndrăzneală.

Limbajul gesturilor și privirilor a fost mai clar decât al cuvintelor – amândoi ne-am urmat drumul ales în viață și culmea, Octav nu a vrut nicicum să se abată de la al său...

Vasile Chelaru

Comisar șef de poliție

Șeful Poliției Municipiului Bârlad

SUB GHILOTINA VIEȚII...

După terminarea slujbei și împlinirea datoriilor, înainte de a pleca slujitorii Domnului, preotul invitat de către cel al parohiei, a întrebat politicos:

- Domnle doctor, de unde oare, vă știu? Momentan nu-mi aduc aminte, dar la următoarea întâlnire vă zic cu siguranță. Cu bine, Dumnezeu să vă ajute, să ne împlinească rugăciunea...

- Ne-am întâlnit acum doi ani la Hălărești, la înmormântarea unchiului...

- Daa, daa, adevărat, atunci mi-ați dăruit cartea despre viața sa, sărmanul câtă pușcărie a făcut în tinerețe! Doamne, cum ne-a fost dat să ne reîntîlnim, când mă rog pentru sănătatea doamnei și a matală! Cu siguranță Dumnezeu va avea grijă să-mi împlinească rugăciunile, sunteți oameni deosebiți și unde e Domnul acolo e și dreptate! Voi reveni luna viitoare, la fiecare slujbă mă voi ruga pentru voi. Poate nu știți, de un an slujesc la o biserică din oraș, m-aș simți bucuros dacă la una din slujbele duminicale v-aș zări printre enoriași. Sunt onorat c-am calcat pragul să mă rog pentru suferindă, Dumnezeu e cu noi, așa că, sunteți sub aripa Lui...

Preoții au plecat, în casă au lăsat să plutească puterea Celui de Sus și mirosul de tămîie arsă. Suferinzii au făcut semnul crucii de câteva ori, apoi, în tăcere, cuprinși de pioșenie, au strîns toate de pe masă și le-au dus la locul convenit. Cîteva minute nu au discutat nimic, fiecare gîndea și judeca în minte după puterile lui, convinși că un lucru deosebit se întîmplase peste trupurile măcinate de boli și peste zidurile locuinței. Încrederea că va fi ajutată de puterea Domnului i-a schimbat Elvirei modul de a gîndi, încet, încet i se înfiripau în suflet aripi de optimism. Puțin cîte puțin, a început să se alimenteze, să adauge alte alimente, de fiecare dată repetînd soțului cuvintele conferențiarului Miron:

-“ Trebuie să nu vă lipsească proteinele animale din alimentație, brînză de vaci, laptele, carnea de pește și chiar un ou fiert pe săptămîină, suportul pentru a rezista efectelor secundare produse de citostatice”. Măi, auzi ce spun?

- Desigur, Elviro, are perfectă dreptate și doresc mult să respecti sfatul, este spre binele tău. Numai să faci asta, căci am remarcat că pește nu ai gustat de cînd l-ai curățat

pe ultimul și ți-a fost rău...

- Ai dreptate, o să încerc să consum carne de pasăre de curte, gătită în borș sau supe, bineînțeles, cît mai degresate. Îmi pare bine că pot să mănînc brînză de vaci cu banane, macaroane cu brînză, cîte un ouț fiert moale, telemea de vacă și unt întins pe pîine prăjită alături de ceaiul de mentă, singurul suportat și, vezi tu, multe fructe, mere, curmale, portocale și grefe. Nu spun de covrigeii de Buzău cumpărați de tine, ce noroc pe capul meu cu omulețul drag...

- Mă bucur, Elvi, că ți-a revenit optimismul, că de la o zi la alta îți recapeți puterile, să avem răbdare, ai făcut prima cură cu citostatice, a doua se nimereste peste cîteva zile, exact în a treia de Crăciun. Nu trebuie schimbată data, trebuie să mergi, fată scumpă...

- Ar fi mare păcat, tocmai într-o zi de Crăciun?! Mă bucur că nu mi-a căzut părul, că au trecut trei săptămîni și nu m-a supărat decît greața, or fi ineficiente, ce zici? Cînd am făcut pentru sîn, mi-a picat părul la o săptămîină, iar acum, nu. Sigur, nici nu-mi doresc aceasta, tare haioasă eram. Cum aș fi arătat de Marile Sărbători, Doamne, păzește-mă..., s-a oprit și s-a bătut cu palma peste gura ce scotea vorbe aiurite, moment în care soțul a intervenit:

- Ce te-a apucat, știința a evoluat, medicamentele nu sunt toxice ca în urmă cu trei ani. Mai bine te-ai gîndi cînd aranjăm și ce punem pe pomul de iarnă? De trei zile stă sub scări braduțul cumpărat din piață...

- Of, Doamne, mi-au derapat gîndurile, ai dreptate, mîine ne ocupăm de el în sufragerie, seara mă voi spăla pe cap și voi face baie, aș săvîrși mare păcat s-o fac în zilele de Crăciun! Ce bucurie pe noi, acum o lună nu ne trecea prin minte..., l-a privit și, zîmbind admirativ, a pornit să-l îmbrățișeze, spunînd printre altele:

- Vezi, băiete, că rugăciunile Sfîntului Maslu au rostul lor?

- Ai dreptate, pe cuvînt, mă bucur enorm, te-ai schimbat mult, scumpișor...

El a mers dimineață la serviciu, ea a scos din debara cutiile cu globuri și cele de trebuință pentru împodobirea pomului de iarnă. Fiecare era mai nerăbdător decît celălalt, emoția îi copleșea mai mult ca altădată, Domnul îi ajuta să împodobească alt brad, să trăiască împreună un

nou Crăciun. După ce-au mâncat de prînz, Elvira a urcat în casă, îndemnată de soțul care i-a spus:

- Cît pregătești globurile, lumînările, fulgii din vată, artificiile și petalele argintii și, nu uita cadourile pentru nepoți, eu ajustez în suport rădăcina bradului, într-un sfert de oră urc să scot ușa de la sufragerie și să întind colile de hîrtie pentru a fixa pomul, bine? Știi ceva, mai bine le fixez acum, să-mi fie ușor cînd revin sus cu pomul. Într-o clipă aduc hîrțiile și banda cu adeziv, le întind pe dușumea în zona unde îl așezăm și gata cu prima mișcare, nu spun bine, ei, tu, Elviraș!

-Da, tată, foarte bine zici, fă ce ți-ai propus, iar eu execut ordinal imediat!

Bărbatul a trebăluit pe terasa din fața bucătăriei și odată finisat lucrul a luat bradul cu suportul fixat la rădăcină, a urcat scările, iar cînd a deschis larg ușa și a intrat în hol, magia atmosferei l-a cuprins, mrejele ei i-au pătruns corpul și sufletul, l-au înveselit cum n-a simțit vreodată. Elvira pusese discul cu colindele de Crăciun interpretate de glasul înduioșător a lui Ștefan Hrușcă, pe masă erau aranjate cele de trebuință la îmbrăcatul pomului, becurile lustrei cu patru brațe luminau odaia și încălzeau aerul de sărbătoare creat de credincioasa soție, auzul bărbatului fiindu-i subjugat de vocea iubitei ce îngîna melodiile. Chipurile și peisajele de pe multele tablouri mai înainte încremenite pe pereți, zîmbeau la stăpîni, străluceau de fericire în aerul pregătirii Sfîntei Sărbători. Trupul bărbatului vibra, a tresărit de emoție, o compara ca pe un înger care îi însuflețea viața mai tare ca niciodată...

În două ore au împodobit bradul, în curte invadase întinericul, terminaseră treaba, s-au felicitat și s-au îmbrățișat cu patima ființelor mulțumite de darul oferit de Dumnezeu. Din motive de înțeles, emoționată precum un copil, și-a exprimat din nou bucuria cu glasul tremurînd:

- Vai, Alex, de-ai ști ce fericită sunt! Ce surpriză vom face copiilor și nepoților cînd îl vor vedea, aproape n-or să creadă, știindu-mă bolnavă. Să nu-i zici dacă treci mîine pe la el sau dacă vreunul dintre ei dă telefon, te rog mult, băiețaș...

- Am înțeles, mămăică, acum hai, spală-te pe cap și fă baie, ai timp pînă la ora șapte cînd servim de cină, vremea zboară, zboară, scumpo!

- Măi, măi, tot cu heirup și heirup, nu-mi dai cinci minute de răgaz să trăiesc bucuria, nu faptul c-am terminat împodobitul, ci pentru că voi trăi alături de familie încă un Crăciun mă bucură enorm, pricepi, bărbate?

- Înțeleg, dar nu vreau să te apuce spălatul în Ajunul Sfîntei Sărbători. Mîine seară poate vin unii colindători, iar ziua găsăm și altele de făcut. În timp ce intri în baie, eu merg să dau de mîncare la căței, apoi să pregătesc masa și am unele chestii de împlinit, să-i duc la culcare, să șterg pe jos în bucătărie, să primesc laptele și să încui poarta, degeaba te enervezi pe mine. Țsta l-am terminat, îl admirăm de acum în fiecare seară, bine? La anul vine rîndul la altul, mă auzi?

- Ai dreptate ca întotdeauna, totuși puteam să-l

privesc încă un minuțel și apoi plecam singură, să trăiți, am înțeles!

S-au îmbrățișat iar, apoi fiecare a început să-și vadă de treabă. Erau copleșiți de bucurie, aveau sufletele împăcate de fapta creștinească, de împlinirea simbolică a întîmpinării nașterii Lui Iisus Hristos...

Iorgu Gălățeanu

IARNA (FULG DE NEA)

de Teodoru Ioana

Vine, vine cu fulgi mari...
Iarnă e și în calendar.
Un fulg moale și pufos
Este și prăpăstios,
Intră în gură și în nări,
Se depune pe cărări,
Pe obraz, pe haina mea
Parcă mereu s-ar juca.

Și în zare face tunele,
Mai coboară, face dune,
Vîntu-i dur merge cu el
Până-l obosește greu.
Dacă-i frig se aciuiază,
Dacă nu abur se face,
Se transformă iute în apă
Și așa tot mai vrea joacă.

Temperatura mică, vîntul rece,
El tremură, nu vrea să plece.
Se transformă în sloi de gheață
Și așteaptă vreo minune
Pe noi ca să se răzbune.

Dacă ești întrebat trebuie să răspunzi ceva

de Obreja Nicolae

Dacă mă întrebă cineva pe mine
Ce fac la acești 88 de ani ?
Eu o să-i răspund cu drag:
Cântă păsărele-n câng,
Iar eu stau în casă și plâng.
Nu m-am gândit la tinerețe
Ca fi greu la bătrânețe.
Ziua trece mai ușor, mai muncesc
Și mai am și spor,
Dar noaptea îmi este un coșmar.
Când mă scol de dimineață,
Îmi arunc privirea la fereastră.
Mulțumesc lui Dumnezeu
C-am văzut lumina iar,
Dar privesc prin casă cu tristețe
După cele două bețe
Să le sprijin în pământ,
Să văd dacă pot să merg.
Cum mergeam când eram mic .
Știu bine că nu se poate,
Asta-i viața trecătoare
Unul naște, altul moare.
Știu că voi muri și eu
Dar când o vrea Dumnezeu.
Și voi merge acolo în pământ
De unde 88 de ani m-am hrănit.
Acolo sunt așteptat
De viermii infometaji.
Se vor hrăni din carnea mea,
Nu va mai rămâne nimic,
Nici frumusețea ce-am avut.

Aho, aho, lată vine Anul nou
Și eu o să vă ur din nou
Să aveți multa sănătate
Să aveți bucurii în toate
Belșug și armonie
Aici la C.A.R.P. să fie.

SUNAȚI MĂI DIN CLOPOȚEI
PE LA C.A.R.P. MĂI.....HĂI

Chiar dacă pensionari suntem,
Ne place să activăm,
Să ne facem viața frumoasă,
De ce nu, mai luminoasă,
Desigur, am observat
Tot ce C.A.R.P. a realizat,
Toate pentru pensionari
Să le fie și lor bine,
Pentru că li se cuvine,

MAI SUNAȚI DIN CLOPOȚEI
ÎNCĂ O DATĂ MĂI.....HĂI, HĂI...

Această activitate mare
Pe care C.A.R.P. o are
O să evidențiez acum
De realizările C.A.R.P. o să spun:
Când la conducere a venit
Un om foarte pregătit
Cu salariații a început
Un pic de ordine a făcut.
Salariații au fost instruiți,
Permanent pregătiți,
Numai în acest fel
Casa a devenit model.
Or` ce salariat
Să fie devodat,
Cu dăruire să muncească
Legile să le cunoască,
Sarcinile să le îndeplinească

SUNAȚI MĂI DIN CLOPOȚEI
PENTRU PREȘEDINTE MĂI, HĂI

Ca să faci ceva să conteze în timp
Trebuie muncă în implicare
Și om pe care C.A.R.P. îl are.
Tot ce a aplicat
Un Președinte Magistrat
A dezvoltat această casă
Devenind mult mai frumoasă.

MAI SUNAȚI DIN ZURGĂLĂI
ȘI URAȚI SUCESE MĂI...

Spun acum răspicat:
C.A.R.P. este bogat.
A dezvoltat economia,
Nu a promovat sărăcia.
Bătrâni, care nu aveți casă,

Când greutățile vă apasă
Și nu știi încotro să o iei
Cu puținii bani ai tăi,
Atunci când necazul te „ PAȘTE”
O speranță se mai „NAȘTE”.
Toți atunci să vă uniți
La C.A.R.P. să veniți,
Aici primiți ajutoare,
Drepturi multe fiecare,
Aici orice se poate
Nu doar pe hârtie, frate.

SUNAȚI MĂI DIN ZURGĂLĂI
PENTRU MEMBRII NOȘTRI MĂI...

De spectacole și simpozioane,
Ateliere, magazine și cabinete
Se beneficiază pe îndelete.
Bilete permanent s-a distribuit
La pensionari gratuit,
Pentru tot ce ne oferim,
La mulți ani să ne trăiți!

ZURGĂLĂI ȘI CLOPOȚEI
ROATĂ MĂI, HĂI HĂI...

Ce instituție oare
Mai acordă așa ajutoare?
Așa cum se acordă aici
Celor cu pensii mici.
Eu vă spun, dragii mei,
Casa are un obicei:
Să ofere ajutoare
Și de sărbători pascale.
De aceste ajutoare v-ați ocupat
Ducându-le și la sat.
Pentru activități culturale,
Din donații pentru cazuri umanitare,
Pentru excursii și fidelitate,
Aici s-au oferit de toate.
Ziua persoanelor vârstnice a fost
onorată,
Ziua armatei nu a fost uitată.
Pentru toate laolaltă,
Să mai urăm încă o dată

SUNAȚI MĂI DIN CLOPOȚEI...
HĂI...HĂI...

Aici atât de omenește
Nunta de aur se sărbătorește.
Cuplurile mult s-au bucurat
De atenția care li s-a dat.
Ei nu s-au ferit să povestească
Ce înseamnă să trăiești
Lângă cel ce îl iubești,
50 de ani să nu-l părăsești.
Atunci când s-a sărbătorit
Diplome și momente festive s-au
dăruit,

Alături de tort , șampanie și bani
Li s-a urat: „ LA MULȚI ANI!”

MAI SUNAȚI DIN CLOPOȚEI
PENTRU MEMBRII NOȘTRI MĂI...

De ziua armatei C.A.R.P. a organizat
Un simpozion interesant.
Militari și veterani au participat,
De respect și recunoștință s-au bucurat.
Considerată o armată profesionistă
Militarii au fost felicitați,
Cu diplome recompensați,
De conducerea casei apreciați.

MAI SUNAȚI DIN ZURGĂLĂI
PENTRU ARMATA NOASTRĂ MĂI....

Agenții multe s-au înființat
Și condiții s-au creat,
Spații s-au achiziționat
La Șuletea și Zorleni,
Slănic Moldova și Ciocani,
Pentru interesul lor
În ajun de Anul Nou,
„La mulți Ani să le urăm”
Conducerea să trăiască,
Agențiile să se înmulțească.
Pensionarii să-i scutească,
Acasă de delegați să fie serviți,
Banii să-i economisiți.

SUNAȚI MĂI DIN ZURGĂLĂI
SĂ MAI SCĂPĂM DIN NEVOI, HĂI...

Consiliilor locale le mulțumim
Pentru spațiile în folosință date
La Murgeni și Viișoara,
Puiesti, Perieni și Pogana.

Pe acești primari îi felicităm
Și din suflet le urăm:
Sănătoși să fiți,
Mulți ani în succese să trăiți
Și acolo prin comune,
Plugușorul să răsune!

SUNAȚI MĂI DIN CLOPOȚEI
PENTRU ACESTE PRIMĂRII MĂI....

Sediul C.A.R.P. Puiesti s-a inaugurat,
Un spectacol special s-a dat,
Volum de versuri s-a lansat
Scris de Petruș Andrei care a și prezentat.
Cei care au împlinit 50 de ani de căsătorie
C.A.R.P. le-a făcut o bucurie
Și noi sănătate vă dorim,
Dumnezeu să vă ajute,
Spor și daruri cât de multe.

SUNAȚI MĂI DIN ZURGĂLĂI
PE LA MEMBRII NOȘTRI MĂI....

Un program inedit
La 1 iunie s-a sărbătorit.
Spectacol de calitate
Ce ne-a oferit de toate,
Tinere vârstare am ascultat,
Lacrimi de bucurie ne-a lăsat.

MAI SUNAȚI DIN CLOPOȚEI
PENTRU EI ACUM MĂI, HĂI....

Sponsorilor cu suflet generos
Să le mulțumim frumos
Pentru efortul de a da ajutoare
La pensionari cu situații precare.
Suntem profund recunoscători,
Dumnezeu să vă răsplătească,

Pensionarii o să vă mulțumească
Să aveți sănătate și de toate
Și multă prosperitate.
Sponsorizând puterea crește
Și venitul îl sporește.

SUNAȚI MĂI DIN ZURGĂLĂI
PENTRU AI NOȘTRI SPONSORI MĂI....

Colaboratorilor noștri
Din inimă le mulțumim,
Gânduri bune le dorim,
Puternic să colaborăm,
Lucruri mărețe să realizăm,
Relațiile să le consolidăm.
Fiind puternici și loiali,
Am realizat lucruri mari:
O casă cu renume o să fim,
Dacă toți o să contribuim.

SUNAȚI MĂI DIN ZURGĂLĂI
ȘI URAȚI SUCESE MĂI.....

Coordonată de oameni de elită
Revista „VIATA NOASTRA” a fost citită
De mare numar de admiratori
Cu aprecieri pentru coordonatori
Gruia Novac, Serghei Coloșenco:
Nicolai Mihai și Andrei Nicolae Mihai.
Și noi le urăm la toți
Un călduros „LA MULȚI ANI!”
Reviste cât de multe redactate,
Tot așa de calitate,

LA MULȚI ANI TUTUROR!

Pensionar,
BURGHELEA LUCICA

PLUGUȘORUL GRUPULUI FOLCLORIC „RAPSOZII” POGONEȘTI

Aho, aho! Români plugari
Cu opinci și cu ițari,
Cu bundițe și târsană.
Aho, aho! Plugari români,
Ce ne tragem din străbuni
Dați-vă lângă fereastră
C-am venit la dumneavoastră
S-ascultați urarea noastră.
Și-ascultați vorbele mele.
Zurgălăi și clopoței
Poniți plugul, măi flăcăi
Și strigați cu toții: Hăi!!!
Faceți să răsune-n văi
Clinchete de zurgălăi,
Clinchete de veselie
Pentru anul ce-o să vie
Să crească belșug în țară
Câtă floare-n primăvară

Și frunză în crâng, la vară
Pentru vatra strămoșească
Țara noastră românească
Mai mânați boii flăcăi
Și strigați o dată: hăi!
Pe pământul românesc
Pacea, tihna, azi domnesc
Fără frică muncitorul
Lucrează-n tihnă ogorul
Și adună după plug
Pâine albă din belșug.
Și plăcinte și colaci
Pentru urătorii dragi.
Zurgălăi și brebenei
Îndemnați boii flăcăi: Hăi!!!
Alte vremuri dinainte
Le cunosc cei din morminte.
Rar puteau să-și vadă lanul

Secerat de grâu săteanul,
Când era mai plin, mai des
Bobul spicelor pe Șes
Vuiete aducea-n obor, vântul
Pași cutremurau pământul
Și cum lupii sar la oi
Astfel tăbărau pe voi
Haite mici, haite mai mari
Când de turci, când de tătari
Mai pocniți din bice măi
Din tălângi și zurgălăi
Și strigați cu toții: Hăi!
Din hârlețe, furci, din coase
Arme, paloșe tăioase
Lănci își făureau românii
Ca să lupte cu păgânii
Se luptau bărbații-n cete,
Iar femei, copii și fete

Și moșnegii cei cărunți
Rătăceau pribegi prin munți
Înapoi când se-ntorceau
Pe la cuiburi se găseau:
Scrum, taciuni și loc de case,
Iar în loc de vite-oase.
Chiar cenușa spulberată
Frunză verde trei scaieți
În ureche perciuni creți
Încă o dată mai băieți
Strigați și voi cât puteți: Hăi!
Pe muncit se așterneau
Cuiburi altele-și clădeau
Ca să fie peste-o vară
Urme de tăciuni iară.
Vai, prin ce foc și nevoi,
Că te miri, te-ntrebi sub soare
Cum mai stăm azi în picioare.
Cu tălângi, cu zurgălăi
Mai mânați plugul flăcăi
Și spunem iarăși: Hăi!!!
Peste strămoșescul lut
Multă vreme a trecut,
Multe vânturi au bătut.
Dar, văleat după văleat
Plugușorul l-am păstrat,

După cum păstrăm, știți bine
Graiul ce din veac ne vine.

Și balada haiducească
Hora, doina românească
Straiul înzestrat cu flori
Seară-n clăci și șezători
Și basme cu Feți Frumoși
Plăsmuite din strămoși
Faptele de vitejie
Pildă, nouă să ne fie.
Trageți brazda măi flăcăi
Și strigați cu toții: Hăi!!!
De urat am mai ura
Dară ni-i c-om însera
Pe la curtea dumneavoastră
Departa de casa noastră.

Trageți plugul la părete
Boii-i dați la iarbă verde
Flăcăii în sat la fete.
Iar cei care-au mai rămas
S-avem un pic de răgaz.

Holdele să vă rodească,

Avea să vă sporească,
Fii, nepoți să vă trăiască
Viața să v-o înflorească
Cu toți harnici și stăpâni
Pe pământul din străbuni!
S-aveți pace, sănătate
Și podul plin de bucate.

Și de aceea gazda noastră
Să aibă slana pe masă,
Găleata, plină cu vin
Să fie cheful deplin.
Iar alături păhărele
Să cinstim și noi cu ele
Și să fie masa plină
De belșug și de lumină
Iar la anul când venim
Mai vioși să ne găsim!
Hopuri, hopuri, hopurele
La mulți ani cu viorele!
Hopuri, hopuri, hopurele
La mulți ani cu sănătate!
Și sunând din zurgălii
Oprîți plugul, măi flăcăi!
Și aho, aho!!!

PLUGUȘORUL ANSAMBLULUI FOLCLORIC „RĂZEȘII” IVEȘTI

AHO, AHO COPII ȘI FRAȚI
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântul mi-ascultați.
De cum seara a venit,
Noi cu plugul am pornit
Prin orașe și prin sate,
Prin bordeie și palate,
La săraci și boieri mari
Plugușor de gospodari.
Trageți roata, măi, voinici,
Și pocniți cu toți din bici
Pentru ce-am spus pân –aici.
HĂI, HĂI...

Și-am ajuns la astă casă
Care e cea mai frumoasă
Dintre cele ce-am văzut
Pe unde noi am trecut
Și am stat în loc mirat
Și în jur am întrebat:
Cine-s domnii ăștia mari,
Așa făloși gospodari
Și în anul ce-o trecut,
Ce realizări au avut?
Dar am stat și m-am gândit
Și apoi mi-am amintit
Că domnii ăștia mari
Sunt de la pensionari,
Iar în anul ce-a trecut

Multe lucruri au făcut,
Au dat multe ajutoare
LA SĂRBĂTORILE PASCALE,
Pe sportivi și veterani
Ei i-au ajutat cu bani,
Tratamente medicale
Și-ajutoare umanitare,
Spectacole culturale
La zile de sărbătoare.
Nici de mame n-au uitat
Pe copii i-au ajutat
Și au dat cununi de laur
Pentru mințile de aur:
Din Grivița și Ivești,
Din Șuletea și Găgești,

Din Ciocani și Pogonești,
Din Băcani și din Puiesti,
Iar la Anul care vine
Vor sărbători mai bine
Și așa cum se cuvine,
Să ne bucurăm și noi,
MÂNĂȚI, MĂI...
HĂI, HĂI...

SĂ URĂM MULȚI ANI „NAINTE”
PENTRU DOMNUL PREȘEDINTE
NICOLAIE MIHAI

HĂI, HĂI...

LA MULȚI ANI ȘI CU MULT SPOR
PENTRU CONSILIU DIRECTOR FORMAT

DIN:
MIRCEA FITCAL, VERUȚA TANASE,
LIVIU ADRIAN RÂNCU,
STELIAN FILIP,

HĂI, HĂI...

LA MULȚI ANI PENTRU COMISIA DE
CENZORI FORMATĂ

DIN :

MARIA MUNTEANU ȘI VIRGINIA IFTIMIE,
TOATE SUNT DOAMNE DE TREABĂ:

ȘI MAI FACEM O URARE

La astă zi de sărbătoare
Pentru ziarele locale,

Pentru Media TV,
Vom striga cum om puté:
Pentru anul viitor
Sănătate și mult spor,
Doar realizări mărețe
Și Proiecte îndrăznețe,
Inimi bune și senine,
Buzunarele mai pline,
Copii deștepți și frumoși,
Ani mai mulți și luminoși,
Numai bine fie-n toate,
Casa plină cu bucate,
La mulți ani, cu sănătate!
HĂI, HĂI...

URĂRI

de Iftene Cioriciu

Cu inima înfrântă și sufletul curat
Lăcrimând, veghea-vom zorii lui
Iisus,
Ce din Duhul Sfânt și Maria
s-a-ntrupat
Să ne ocrotească pururea de sus.

Sărbători frumoase.
Sfinte sărbători,
Spirit și credință,
Între frați și surori.

N-am uitat vreodată
Domnului să mulțumim.
Nici de voi cei dragi,
Cu drag să ne-amintim.

Fie-vă clipa de aur,
Viața dulce ce-o trăiți,
Cei dragi fie-vă tezaur,
Ca-n povești să dăinuți.

Mândri, drepti și temerari,
Sănătoși și fericiți,
Să ne trăiți “La mulți ani”!
Pururea să fiți iubiți.
Știu că sunteți buni
Și frumoși din fire,

Iubiți creștini români;
Semănați iubire!
Noi mult vă iubim,
Dragi surori și frați,
Și vă mulțumim
Fiindcă existați!

De atâtea ori,
Dăruți speranță
Zâmbete și Flori,
Multă toleranță

Viața-i mai frumoasă
Cu oameni ca voi
Voie bună în casă,
Sfinte sărbători

Cu drag vă felicităm,
Bucuroși și fericiți,
Sănătate vă urăm:
La mulți ani să ne trăiți!

Gândind dulce și frumos
Fiindcă s-a născut Hristos,
Pentru toți ciocnim pălinca
Noi, Iftene și Ilinca.

Vă iubim, vă prețuim,
Și vă mulțumim,
Dragi surori și frați
Fiindcă existați.

Cu drag, cu stimă și curat,
Gânduri bune, dulci, eterne,
Vă dorim anticipat
Noi, Ilinca și Iftene.

LUMINA DOMNULUI IISUS
PATRUNDĂ-VĂ ÎN INIMI ȘI ÎN CASE,
VĂ-NALȚE GÂNDURILE SUS,
VĂ FACĂ SĂRBĂTORILE FRUMOASE.

TOATA STIMA, ADMIRAȚIA ȘI
RESPECTUL DIN PARTEA FAMILIEI
CIORICIU IFTENE !

HIBERNALĂ

ORIZONTAL: Noțiuni și epitete despre iarnă și zăpadă la unele forme gramaticale.

VERTICAL: 1) Grup compus din mai multe familii purtând același nume, în Roma antică – Dans cu ritm vioi, de origine cubaneză. 2) Exclamație prin care se atrage atenția asupra unui obiect, ființă, fenomen (reg.) – Fluviu în Italia. 3) „Revista de Economia e Sociologia Rural”, Brazilia (siglă) – Cât un munte (pop.). 4) Copile fără părinți – Arbusti din Australia. 5) Numele generic al raței – „Association Marocaine de Industrie Pharmaceutique” (siglă). 6) Oraș în Suedia – „Alliance of Energy Intensive Industries” (siglă). 7) Oraș în Fenicia antică, azi Saida, Liban – Teme! 8) Scundă – „Diccionario de la Real Academia Española” (siglă). 9) Finisarea unei țesături de lână. 10) Timp geologic – Țăranul ce muncea la boier (od.). 11) Diftong latin – Transportator auto blindat – În josul scenei!

Dicționar: GENS, AOT, ANAS, ENA.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								■			
2							■				
3										■	
4											■
5	■				■						
6		■				■		■			
7				■							■
8							■				
9		■							■		
10					■						

MULT AȘTEPTATUL

(Biverb eliptic anagramat:
(4) + 7 = 3, 7)

ARITMOGRILĂ

	1	2	3	4	5
1	6	7	18	12	9
2	22	■	5	17	23
3	14	19	20	1	2
4	13	11	10	■	16
5	21	15	8	3	4

ORIZONTAL: 1) Fețe oacheșe. 2) Zero – Vorba ursului. 3) Crete pentru elevi (reg.). 4) Sat căzăcesc – Cinci sute la romani. 5) Persoane de lume.

VERTICAL: 1) Vas de diferite forme, cu deschizătură largă, de obicei din metal (var.). 2) Ester! – Aur pus la oglindă! 3) Supuși. 4) Umflătură – Simbolul chimic al carbonului. 5) Moștenitor.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 ' 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

ÎN ZIGZAG

ORIZONTAL: 1) Jocuri cu mingea peste plasă, lovită cu piciorul – Rude apropiate – Unici! 2) Minele de sare – Căpitanul de plai al lui Vasile Alecsandri – Partidul Național Țărănesc (siglă). 3) Așternutul turistului – Nicolae alintat – Cămașă rustică – Simbolul chimic al neonului. 4) Anghină difterică localizată pe trahee și pe faringe – Simbol literal pentru *poundtroy*, măsură de greutate americană – Cerb lopătar.

VERTICAL: 1) Mamifer rumegător lipsit de coarne, cu caninii superiori foarte lungi. 2) Zburător mitologic. 3) „Union Nacional de Ciegos del Uruguay” (siglă). 4) Scop – Peste! 5) Alde care se amestecă! 6) Auxiliar al viitorului – Eugen Barbu. 7) Siglă „Oficiu național italian de turism”. 8) Rodica Pricop – Ediție prescurtată. 9) Vedetă a muzicii ușoare românești. 10) Element constitutiv al unui test, al unui chestionar.

*

Citind literele în direcția liniei punctate, conform săgeții, veți descoperi două versuri legate de subiectul paginii distractive prezente.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										

DE IARNĂ

(Metagramă anagramată:
XAXXXXXX-HXXXXXXX)

ZVON

(Dublă metagramă anagramată:
MXX XXXCXXX = 10)
T R

LUNI DE IARNĂ

(Biverb anagramat: 6 + 4 + 3 + 4 = 9, 8)

IARNA

(Fantezie)

ORIZONTAL: IARNA!

VERTICAL: 1) Alexandru Niculescu – „Sistemul nervos central” (abr. med.). 2) Mărimi impresionante (pop.). 3) Supărat foc. 4) Vine înainte de patru – Iod (simbol). 5) Cămăși rustice – Parte a corpului. 6) A băga la apă – Literal! 7) Peste! – Necredincios.

*

De la 1 la 8: Lună de iarnă.

	1	2	3	4	5	6	7
1					1		
2				6			
3				8			
4						2	
5	3				5		
6				7			4

URĂRILE

(Monoverb anagramat:
4, 6 = 10)

PĂTRATE

ORIZONTAL: 1) Cantautor belgian de origine italiană, autorul melodiei „Ninge” (Salvatore). 2) Confortabil. 3) La domiciliu. 4) Oi bătrâne (reg.) – A sparge în parte un obiect de sticlă. 5) Felicitare – Alimentația indicată unui bolnav. 6) Indieni din Texas. 7) Barem – Unitate de măsură a greutatei pietrelor prețioase. 8) Vechi locuitori din Peninsula Balcanică – A enerva. 9) Preamărire. 10) Drum săpat în munte. 11) Perioadă de timp – Unsprezece.

VERTICAL: 1) Arbore tropical din America, cu lemnul foarte rezistent, întrebuițat la fabricarea mobilei de lux. 2) Trăsurică ușoară cu două sau cu patru roți – Zeitate asiriană. 3) Neplăcută la gust – Piatră-acră. 4) Mult așteptatul personaj de sărbători (2 cuv.). 5) Cameră – Hoțul de cai – Legumă uneori iute. 6) Câini de vânatoare cu botul lung, cu corpul zvelt, foarte iuți la fugă – Unități monetare în Iran și în Arabia Saudită. 7) Punct artistic repetat. 8) A copia.

LIRICĂ EMINESCIANĂ

ORIZONTAL: Titlurile a douăsprezece poezii.

VERTICAL: 1) Neplăcut la gust – Adrian cel alintat. 2) Loc de trecere prin albia unui râu unde apa este mai puțin adâncă – „International University of Central Europe” (siglă). 3) Care poate fi deșezădăcinat. 4) Populația veche din Japonia – Nume de față. 5) Flori roșii – Păr castaniu. 6) A lovi tare pe cineva (reg.) – „Euro Info Centre” (siglă). 7) Bătrâna Pădurii – Râu în Vietnam. 8) A stropi cu apă – Infern – Dânsul. 9) Lumină care apare pe cer înainte de răsăritul Soarelui – Vine după patru. 10) Unitate de suprafață la romani și francezi – „Sfânt”, în toponimia portugheză – Diftong latin.

DICTIONAR: DAI, ARE, SAO.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								

Autorul paginilor cu jocuri distractive,
SERGHEI COLOȘENCO,
urează dezlegătorilor săi sănătate, bucurii,
reușite, iar cu prilejul sărbătorilor de iarnă
tradiționalul **LA MULȚI ANI!**

P63: Hiberna: GEROSA - REA - ETERNA - MARE - NESFARSITA - STRASNICA - T - E - N - ADANCA - M
De iarnă: HIBERNAL (balerină), Zvon: SCORNITURĂ (Moș Crăciun), In zigzag: MIUTE - VERI - I - OCNE - DAN -
- MOR - CRIDE - AUL - D - LAICE: Decembrie, luna cadourilor. Mult așteptat: MOȘ CRĂCIUN (nucă + morșcă).
De iarnă: SAC - LAE - IE - NE - CRUP - LBT - DAM: Moș Crăciun cu plete dalbe/ A venit de prin nămeți. Luni de iarnă:
DECEMBRIE, IANUARIE (ledere + brei + mac + nua).
P64: iarna: ANOTIMP - NATRIU - NAE - IA - STRIGAT - NEA - A - E - C - TITLU: ianuarie. Urdie: FELICITĂRI
(trei făcii). Pătrate: ADAMO - COMOD - ACASA - JĂRCI - GIOBI - URARE - REGIM - APASI - MACAR - CARAT -
ILIRI - IRIȚA - LAUDA - TUNEL - AN - II. Lirică eminesciană: AVEAM O MUZĂ - MARIA TUDOR - ADANCA MARE
- R - DOINA - I - VIS - J - I - S - A - C - SI DACA - DIANA - ADIO - IUBITEI - N - CINEI - ECO - MELANCOLIE.

CLASAMENTUL CĂȘTIGĂTORILOR

concursurilor organizate cu ocazia Zilei de 1 decembrie,
Ziua Națională a Românilor de pretutindeni

CROS

Cros feminin

	Nr.crt	Premiul	Nume și Prenume
COPII 6 - 10 ani	1	I	NISTOR ANA
	2	II	GRIGORIU ROXANA
	3	III	IOSIPESCU MIRUNA
COPII 11 - 14 ani	4	I	NĂSUIE DARIA
	5	II	POPA SABINA
	6	III	ARTENE TEODORA
COPII 15 - 19 ani	7	I	PETREA MIHAELA
	8	II	BOGOS DANA
	9	III	DIMA IOANA

	Nr.crt	Premiul	Nume și Prenume
FEMININ 20 - 30 ani	1	I	
	2	II	
	3	III	
FEMININ 31 - 40 ani	4	I	BOSCENCO IULIA
	5	II	PELIN IRINA
	6	III	GRIGORE MIHAELA
FEMININ 41 - 50 ani	7	I	DUMITRAȘCU EDITH
	8	II	FLORESCU MARIA
	9	III	CHITUȚĂ FROSICA
FEMININ 51 - 60 ani	10	I	FLOREA ELENA
	11	II	ARTENE VIORICA
	12	III	PENCIU MARIA
FEMININ 61 - 70 ani	13	I	GINGHINĂ MARIA
	14	II	GOGA VALENTINA
	15	III	MOCANU GEORGETA
FEMININ peste 70 ani	16	I	BUHUȘ LEONORA
	17	II	GALAN MARIA
	18	III	MUCENICA JĂNICA

Cros masculin

	Nr.crt	Premiul	Nume și Prenume
COPII 6 - 10 ani	1	I	PETRU ALEXANDRU
	2	II	RÎMBOI EUSEBIU
	3	III	PÎRLOG LUCIAN
COPII 11 - 14 ani	4	I	GHEORGHIU FLORIN
	5	II	TECLĂ ALEXANDRU
	6	III	CHIRIAC GEORGE
COPII 15 - 19 ani	7	I	NECHITA RAZVAN
	8	II	LUPU CIPRIAN ROMEO
	9	III	BORȘ CONSTANTIN DANIEL

	Nr.crt	Premiul	Nume și Prenume
MASCULIN 20 - 30 ani	1	I	FONEA ALEXANDRU
	2	II	BOGOS ȘTEFAN
	3	III	POSTELNICU VLAD - ADRIAN
MASCULIN 31 - 40 ani	4	I	BOSTACA CIPRIAN
	5	II	BUTNARU IONUȚ
	6	III	PINTILII CRISTINEL
MASCULIN 41 - 50 ani	7	I	DONOSĂ DAN
	8	II	GÎLCĂ MARINEL
	9	III	ANGHELUȚĂ GIANI
MASCULIN 51 - 60 ani	10	I	ANIȚA AUREL
	11	II	POPA NELU
	12	III	FLOREA IOAN
MASCULIN 61 - 70 ani	13	I	POPA PETRE
	14	II	CUCU ANTON
	15	III	MOCANU IOAN
MASCULIN peste 70 ani	16	I	VLAD ALEXANDRU
	17	II	NUȚU COSTICĂ
	18	II	CATANĂ FLOREA
	19	III	ABUDICIOAI COSTICĂ

Tenis de masa

Categoria	Premiul	Nume și Prenume
FEMININ 35 - 45 ani	I	TOMA MONICA
	II	PINTILII ALINA
	III	VASILACHE SILVIA IRINA
FEMININ 61 - 70 ani	I	GOGA VALENTINA
	II	ROTARU ECATERINA
	III	PRUTEANU VALERICA
MASCULIN 31 - 40 ani	I	BOSTACA CIPRIAN
	II	BUTNARU IONUȚ
MASCULIN 41 - 50 ani	I	GÎLCĂ MARINEL
	II	ȘÎRBU CRISTIAN
	III	ȘERBAN MARIUS
MASCULIN 51 - 60 ani	I	ALBU VASILE
	II	CHIRIAC DUMITRU
	III	REBEGEA VASILE
MASCULIN 61 - 70 ani	I	HAZU GHEORGHE
	II	AILIOAIEI ADRIAN
	III	URSU ȘTEFAN
MASCULIN peste 70 ani	I	VLAD ȚARU ALEXANDRU
	II	RAFAILĂ CLAUDIU
	III	NEDELICU GHEORGHE

Sah

Nr. crt	Categoria	Locul	Nume și Prenume
1	FEMININ	I	VASILACHE SILVIA IRINA
2		II	STUPURAC MARIA
3		III	ROTARU ECATERINA
4	MASCULIN	I	NEDELICU LEONARD
5		II	CRISTEA NECULAI
6		III	MOCANU IOAN
7		III	RAFAILĂ CLAUDIU

**Rezultele concursurilor organizate pentru copiii și nepoții membrilor
în perioada 16-19 decembrie 2013 cu ocazia Crăciunului și a Anului Nou**

ȘAH

Clasele 1-4

NR. CRT.	NUMELE ȘI PRENUMELE	LOC
1	VASILESCU IOAN IUSTIN	1
2	AGACHE VASILE	2
3	ȘERBAN RAREȘ	3
4	PETROV MĂDĂLNA	4
5	DAMIAN ANDREI	5
6	PETROV RALUICA	6
7	POPESCU RADU GABRIEL	7
8	STOIAN CRISTIAN	8-9
9	SĂNDULACHE ȘTEFAN	8-9
10	SURUGIU ȘTEFAN	10-11
11	BOSCENCO ALEXANDRA	10-11

Clasele 5-8

1.	TOMA ANDA ȘTEFANANIA	1
2.	BORȘ ANDREI	2
3.	COSTACHE ANDREI	3

Clasele 9-12

1.	NEGEL VLĂDUȚ	1
2.	TĂNASE ANDREI	2
3.	TĂNASE FELIX	3

TENIS DE MASĂ

CLASE PRIMARE

Nr. crt	Numele și prenumele	Locul
1	PINTILII ANDREI	I
2	STOICA TIMEA	II
3	VASILESCU IUSTIN	III

CLASELE GIMNAZIALE

Băieți

Nr. crt	Numele și prenumele	Locul
1	OASENEGRE RADU	I
2	HOGAS FLAVIUS	II
3	TACHE RADU	III
4	URSU ȘTEFAN	IV
5	STAN ADELIN	V
6	BEJENARIU RADU	VI
7	OUATU ANDREI	VII
8	DONEA TIBERIU	VIII
9	IOSIF RADU	IX
10	APOSTOLEANU BOGDAN	X
11	NEAGU OVIDIU	XI
12	PETRU TONI	XII
13	ȘTEFAN ALEXANDRU	XIII
14	COMANESCU CRISTIAN	XIV
15	BARBASCU ANDREI	XV
16	PAVEL RAZVAN	XVI
17	POTARNICHE IONUT	XVII

Fete

Nr. crt	Numele și prenumele	Locul
1	ROMASC ANDRADA	I
2	COSTIN BIANCA	II
3	NOIEA IOANA	III

LICEE

Băieți

Nr. crt	Numele și prenumele	Locul
1	DAVID DORIN	I
2	DIMA ȘTEFAN	II
3	BURCA ANDREI	III
4	LUNGU ȘTEFAN	IV
5	TANASE FELIX	V
6	DAMIS VICTOR	VI

Fete

Nr. crt	Numele și prenumele	Locul
1	DAVID MADALINA	I
2	DAMIAN ALEXANDRA	II
3	IVANESU ALINA	III

PERSOANE DE BUNĂ CREDINȚĂ CARE AU CONTRIBUIT LA PROTECȚIA SOCIALĂ A MEMBRILOR ASOCIAȚIEI NOASTRE MATERIAL, BĂNEȘTE, PRIN COLABORARE SAU VOLUNTARIAT

01. S.C. HOFIGAL EXPORT IMPORT S.A.	TRADING S.R.L.	118. LAIU VASILE	183. MURARU GENUȚA	249. ANETA MATEI
02. S.C. CONFEȚII S.A.	56. S.C. FARMA CLASS INDUSTRY S.R.L.	119. COMAN MARICICA	184. DORIN IONEL	250. MARIA EPURE
04. S.C. DADANARCIROM S.R.L.	57. S.C. TAGHI S.R.L.	120. NENITA PETRU SORINEL	185. ERMESA NECULAI	251. DORINA STOICA
05. S.C. DACIA PLANT S.R.L.	58. S.C. CASA HERBA S.R.L.	121. HUSTIU MARIANA	186. RAMBOI GHEORGHE	252. PAUL MAGHIAR
06. S.C. PETRINI SMART TRANS S.R.L.	59. S.C. DANTE INTERNAȚIONAL S.A.	122. GUTU FLORIN IRINEL	187. IFTIMIE ELENA EMANUELA	253. IFTENE CIORICIU
07. FUNDAȚIA MEDICER BIOS S.R.L.	60. S.C. LIBRIS S.R.L.	123. RASCANU CARMEN	188. PASCAL MAGDALENA	254. ADRIAN AILIOAIEI
08. FEDERATIA NATIONALA „OMENIA”	61. MIHAI NICOLAIE	124. RASCANU VALENTIN	189. MIHAI ANDREI-NICOLAE	255. IOAN STAȘ
09. S.C. COSMOTER ROMANIA S.A.	62. DIMA DUMITRU	125. APOSTOL ALEXANDRINA	190. RĂȘCANU CIPRIAN	256. SIMONA HRISCU
10. S.C. LIKOMAR COMPROD S.R.L.	63. GRIGORE DOINITA	126. BUTA LENUTA	191. HRISCU CRISTINA	257. IRINA LEU
11. S.C. FARES TRADING S.R.L.	64. MIHAI LENUTA	127. NECULA IONEL	192. MAICANU CORNEL	258. ILEANA FILIUȚĂ
12. S.C. IONESCU M MIHAIL	65. IRIMIA IONEL	128. MEMBRII CONSILIULUI DIRECTOR AL C.A.R.P.BARLAD	193. SMUC ANDREEA MIHAELA	259. LILIANA STANCIU
13. S.C. SOIAPRODUKT S.R.L.	66. HRISCU VLAD ANDREI	129. GAVRILA MARIANA	194. TROFIN MIHAELA	260. LENUȚA BUȚA
14. S.C. APCOST S.R.L.	67. LIPȘA VIOREL	130. NICA MARIA	195. FILIUȚĂ ILEANA	261. ANDREI MAXIM
15. S.C. OTED GRUP S.A.	68. ȘTEFĂNICĂ TEOFIL	131. TURCANU GINA	196. PAVEL ADRIAN	262. MIHAI GHECIU
16. S.C. PONTICA INVESTMENT S.R.L.	69. CHELARU DANIELA TITA	132. PETREA VIRGINICA	197. NESTOR GABI	263. IOAN DIACONU
17. S.C. MARALCOM S.R.L.	70. MUNTIANU MARIA	133. MEMBRI C.A.R.P., ELENA CUZA” BARLAD	198. VELICA GHEORGHE	264. NELU SIMION
18. S.C. BAMBUS S.R.L.	71. PAVEL LIVIA	134. OANEA IULIAN	199. RADU RENGĂ	265. IOAN TELETIN
19. S.C. MISAVAN TRADING S.R.L.	72. RADU EUGEN	135. CARLAN PETRICA	200. ALEXANDRU PORUMB	266. BOGDAN ARTENE
20. S.C. SANO VITA S.R.L.	73. FITCAL MIRCEA	136. SAVA ADRIANA IONELA	201. ADRIAN SOLOMON	267. VASILE DUMITRIU
21. S.C. All foods distributie S.R.L.	74. SIBERESCU TINCUTA	137. CAPRA DANA LAURA RITA	202. CONSTANTIN CONSTANTINESCU	268. LIVIU PÎRCIU
22. S.C. RULMENTI S.A.	75. IFTIMIE VIRGINIEA	138. OLARU FELICIA	203. MARCEL ANGHEL	269. GHEORGHE MIHĂILĂ
23. Fundația culturală „Dr. CONSTANTIN TEODORESCU”	76. ICHIM LAURENTIA	139. GAVRILA MIRELA	204. MIRCEA MAMALĂUCĂ	270. CONSTANTIN PARFENE
24. S.C. DAVID ADVENTURE S.R.L.	77. FILIP STELIAN	140. ZANET RODICA	205. VIRGIL GIUȘCĂ	271. GHEORGHE BUDEANU
25. S.C. TOTAL SOFT S.R.L.	78. TEODORU TUDORITA DANIELA	141. BOCAN SORIN GHEORGHITA	206. MIRCEA OANCĂ	272. GICA ANTONICĂ
26. S.C. REMUS GRUP S.R.L.	79. OLARU IOAN	142. COZMA ELENA	207. DUMITRU CIPRIAN VÎNTDEVARĂ	273. SĂNDINA ARTENE
27. S.C. GELIMAN S.R.L.	80. DUMITRASCU EDITH MIRELA	143. HOBJILA AUREL	208. GETA MODIGA	274. VIORICA ARTENE
28. S.C. BIONATIV S.R.L.	81. CROITORU ARISTOTEL CORNELIU	144. PISLARU CAMELIA GEORGIANA	209. ANA SĂRBU	275. MITRIȚA BREHOIU
29. S.C. IRIMPEX S.R.L.	82. COMANESCU CLAUDIA	145. MIHAI MARIA	210. OCATINCA POPA	276. MARIA BULC
30. S.C. ROGIGI S.R.L.	83. BOSTACA MIHAELA	146. TUDORASCU PAULA	211. VLAD CODREA	277. AURELIA CARAMAN
31. S.C. METRO CASH&CARRY S.R.L.	84. MUNTEANU LUMINITA	147. COZMA INGRID DANIELA	212. GEORGETA SINIȚCHI	278. VICTORIA CARAMAN
32. S.C. DIMEX-ELA IMPEX S.R.L.	85. TANASE VERUTA	148. GRIGORAS MARINEL	213. ECATERINA TELETIN	279. ELENA CARARE
33. S.C. BUSTENI S.R.L.	86. RIPAN RODICA	149. TĂNASE GHEORGHE	214. MARIA MARIN	280. DORINA CAZACU
34. S.C. MEDSOFT S.R.L.	87. RINCU GEORGETA	150. LAZAR LARISA	215. MARIA MIHĂILĂ	281. MARIA CONSTANTIN
35. S.C. COMIRTUR S.R.L.	88. DOMINTEANU DANA	151. PIRCIU TINCUTA NICUTA	216. GRUIA NOVAC	282. VERONICA CRETU
36. S.C. RULANT GRUP S.R.L.	89. MORARU NECULAI	152. CROITORU AURORA	217. NECULAI GHEȚĂU	283. MARIA CURELARU
37. S.C. ANTURIUM PRODUCTIE COMERT S.R.L.	90. HOZU LENUTA	153. ROSCA VALENTIN	218. SERGHEI COLOȘENCO	284. CATINCA FOCȘA
38. S.C. PROVITA NUTRITION S.A.	91. RANCU LIVIU ADRIAN	154. ROSCA VIOREL	219. LUCIAN RAVARU	285. MARIA GALAN
39. S.C. ALICEFARM S.R.L.	92. SIBERESCU VIOREL	155. ROSCA SAFTICA	220. GHEORGHE GHERGHE	286. ANA GRADIANU
40. S.C. CLEOPATRA CENTER S.R.L.	93. CIOBICA PARASCHIVA	156. CHIRU DENISA ANI	221. ALEXANDRU MIRON	287. AURICA HUZUNĂ
41. S.C. SERIGRAF DESIGN S.R.L.	94. COCIOABA ELENA	157. ROSCALICE	222. BOGDAN JORA	288. GETA LĂCĂTUȘ
42. S.C. ROMSOUND S.R.L.	95. ȘELARU EMIL	158. ROSCA AURICA	223. LUCIAN BOLGAR	289. PAULA MIROȘANU
43. C.M.I. Dr. ROMANESCU CARMEN	96. CHITUTA FROSICA	159. IVAN AURA	224. CRISTINA MIHAELA HRISCU	290. JENICA MUCENICA
44. S.C. CASA AUTO S.R.L.	97. CERNĂȚ ROMICA	160. ROTARU FLORINEL	225. CONSTANTIN LIPȘA	291. CORNELIA NEAGU
45. S.C. CONSUM COOP BARLAD	98. ILIE NICOLETA AURELIA	161. GHETAU NECULAI	226. MARINA PRUNEA	292. SAFTA PITORAC
46. S.C. HIPOCRATE 2000 S.R.L.	99. CLISU CRISTIAN PAUL	162. CARABAT ELENA MADALINA	227. LAURENȚIA ICHIM	293. VALERICA PRUTEANU
47. S.C. AGROSTAR-VEST S.R.L.	100. ILIE MIHAELA	163. STAN LEONIDA	228. CARMEN ROMANESCU	294. VICTORIA RUDI
48. S.C. ROLIMAX S.R.L.	101. POPESCU ANISOARA	164. MICU CLAUDIU EUGEN	229. ILIANA PODARU	295. VALERICA SOLOMON
49. S.C. NATURAL-EM S.R.L.	102. GUTU MARIA	165. GRIGORE IONEL	230. RODICA DORNIANU	296. ECATERINA STOICA
50. S.C. INFO TRUST S.R.L.	103. FITCAL SILVIA	166. FILIP FLORENTIN MARIAN	231. AURA IVAN	297. ILINCA TIRON
51. S.C. CDE R INTEREX S.A.	104. BUDEANU MARIA	167. BOTEZATU ELENA	232. IORGU GĂLĂȚEANU	298. LENUȚA VĂRARU
52. S.C. ALESIMON S.R.L.	105. ROIBU VERONICA	168. GRIGORAS NETI	233. MAGDALENA COZMA	299. ION CIAPĂ
53. S.C. ALICE&CRISTI FARM S.R.L.	106. MIHAILA CORINA	169. BURGHELEA LUCICA	234. CRISTINA ZAIȚ	300. VASILE BRAȘOVEANU
54. S.C. MERTECOM S.R.L.	107. NEAGU MARIANA	170. CODREANU ȚĂTIANA	235. BOGDAN COZMA	301. GHEORGHE TOMESCU
55. S.C. DAMAR GENERAL	108. PARFENE CONSTANTIN	171. STRĂOANU ELENA	236. VASILE CHELARU	302. MARCELA TĂNASĂ
	109. DIACONU DUMITRU	172. BAHIRIM ANCA NICOLETA	237. MARINEL GÎLCĂ	303. LEONORA BUHUȘ
	110. STOIAN IOAN	173. DULGHERU MITRITA	238. ION DULCĂ	304. MARIANA DIACONU
	111. RIPAN ADRIANA	174. MIHAILA DORINA	239. MIRELA RĂZMERIȚĂ	305. SAFTA TĂBĂCARU REBEGEA
	112. POTIRNICHE DANIELA ELENA	175. MOISA NICOLETA	240. ANDREEA NENIȚA	306. GHEORGHE CĂPITANU
	113. POTIRNICHE VIRGIL	176. PINTILIE RALUCA ELENA	241. CAMELIA MANOLE	307. VASILE SLABU
	114. MIRON ALEXANDRU	177. GRĂJDEANU NICOLETA	242. MIHAELA TOMA	
	115. DUMITRAȘCU SORIN	178. ISTRATE DAN	243. LOREDANA STÎNGĂ	
	116. BURGHELEA MIHAELA	179. ISTRATE ATENA	244. AUREL GUDULEA	
	117. HELGIU ALINA EUGENIA	180. BOLGAR CATALINA	245. IONEL ROȘU	
		181. MAGDALINA ROMICA	246. LUCICA BURGHELEA	
		182. FURCOI ARLETA	247. MARIA STAFIE	
			248. MARIA STUPURAC	

Coordonatori:

- Gruia NOVAC
- Serghei COLOȘENCO
- Nicolaie MIHAI
- Andrei-Nicolae MIHAI

Tehnoredactare:

- Bogdan ARTENE

Adresa redacției:

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR “Elena Cuza”
Str. Nicolae Iorga nr. 7A, cod 731182, Bârlad, jud. Vaslui, Et. 2, Cam. 22
Tel.: 0761.782.503 sau 0235 421 340, interior 47
E-mail: revista@carpbarlad.ro ; Y. Mess: carpbarlad
Web: carpbarlad.ro

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
ISSN 2247 – 3580 ; ISSN-L = 2247 – 3580

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BÂRLAD

STR. NICOLAE IORGA NR. 7A, TEL.: 0235 421 340, E-MAIL: CARPBARLAD@CARPBARLAD.RO
WEB: CARPBARLAD.RO

Scrisoare de sfârșit de an, pentru prietenii noștri

(salariați, parteneri, membri, nemembri, colaboratori, voluntari, sponsori și donatori, oameni de bună credință, oameni simpli... români de pretutindeni)

Ne apropiem cu pași repezi de sfârșitul unui nou an. Gârbovit și frumos, anul 2013 așteaptă ca Dumnezeu să-l curețe, să-l albească și să-l încărunească.

Fiecare an ne poate povesti viața, fiecare an, fiecare ciclu ne învață că urâtul nu există și că fiecare perioadă a vieții/a anului se măsoară numai și numai în frumusețe, dar și că fiecare an trecut este o măsură a întregii noastre existențe. Sfârșitul fiecărui an demonstrează că nu există sfârșit urât, oricât am fi de tentați de nereușite și vederi pesimiste.

Așa a vrut Dumnezeu, aceasta este iconomia Sa: ca în fiecare an să ne reamintească că sufletul e nemuritor, că toate sunt pentru sufletele noastre, că soarele acesta dătător de viață răsare astăzi special pentru fiecare dintre noi – pentru dumneavoastră – în fiecare zi.

Oricât de greu a fost, oricât de împovărați, oricât de obosiți de drum, oricât de învinși, cele mai frumoase surprize le-a păstrat Dumnezeu la încărunețirea anului: dansul fulgilor de nea, întinderile de alb – adevărate oaze de liniște și mângâiere; vine Crăciunul (se naște Hristos ca să renaștem și noi); vine tiptil și cu blândețea sa ancestrală Sfântul Nicolae, cu mângâieri delicate și sfoase, cu suflet de bunic protector; vine Sfântul Apostol Andrei, să ne aducă aminte cine suntem: în primul rând ortodocși (adică cei care cred drept, așa cum Dumnezeu și-a dorit încă din vremea lui Adam și a Evei), iar mai apoi români! Și câte nu mai vin: copiii cu toată bucuria lor molipsitoare, gospodinele cu parfum de esență de rom și cozonac, postul Crăciunului cu emoții și bucurii, în care ne împăcăm cu toată lumea și cu Dumnezeu, în care ne aducem aminte și de cei mai în nevoi ca noi; căldura din cămine, care este cel puțin la fel de caldă ca cea a verii, căci este o căldură sub brațul căreia ne unim cu toții zgribuliți și în care ne simțim în siguranță, ca atunci când ne ascundeam sub plapuma copilăriei! Și câte și mai câte.... și deodată... Anul Nou!

Cine ar putea, indiferent de problemele sale, ca măcar un moment din acestea să nu se bucure, să nu aibă un mic fior, o tresărire? Nu a vrut și nu l-a lăsat Dumnezeu pe om să n-aibă nici o bucurie de pe urma iernii și a sărbătorilor de iarnă...

Iar dacă cumva nu vedem toate acestea și-n jurul nostru nu reușim să găsim nici măcar o sclipire din cele pe care le-am enumerat mai sus, nu înseamnă că ele nu există, ci că noi ne-am închistat atât de mult că nici nu le mai putem observa, că suntem pe un drum greșit. Răul nu există propriu-zis, ci există doar ca o lipsă (privare, absență) a ceea ce este bun, privare pe care numai noi o alegem, la îndemnul celui rău (al diavolului), iar iarna, cu tot alaiul ei, dă mărturie tuturor că Dumnezeu a permis răul doar pentru a produce un bine cât mai mare. Întunericul nu există, ci reprezintă doar absența luminii, creștinii o știu de 2000 de ani, iar Einstein a demonstrat aceasta secolul trecut.

Așa că, noi, cei de la C.A.R. a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad, insuflați de aceste minuni pe care le trăim zi de zi, înfiorați de emoția sărbătorilor de iarnă și plini de curaj în Dumnezeu și viitor, avem o singură urare la acest sfârșit de an: să pășiți în lumină!

Hristos s-a născut, să aveți un an nou 2014 fericit!

Consiliul Director:

Mihai Nicolaie
Tănase Veruța
Fitcal Mircea
Filip Stelian
Râncu Liviu-Adrian

Mihai Andrei-Nicolae

*Redactor adjunct al revistei
„Viața noastră”
și asistent relații publice și
comunicare*

